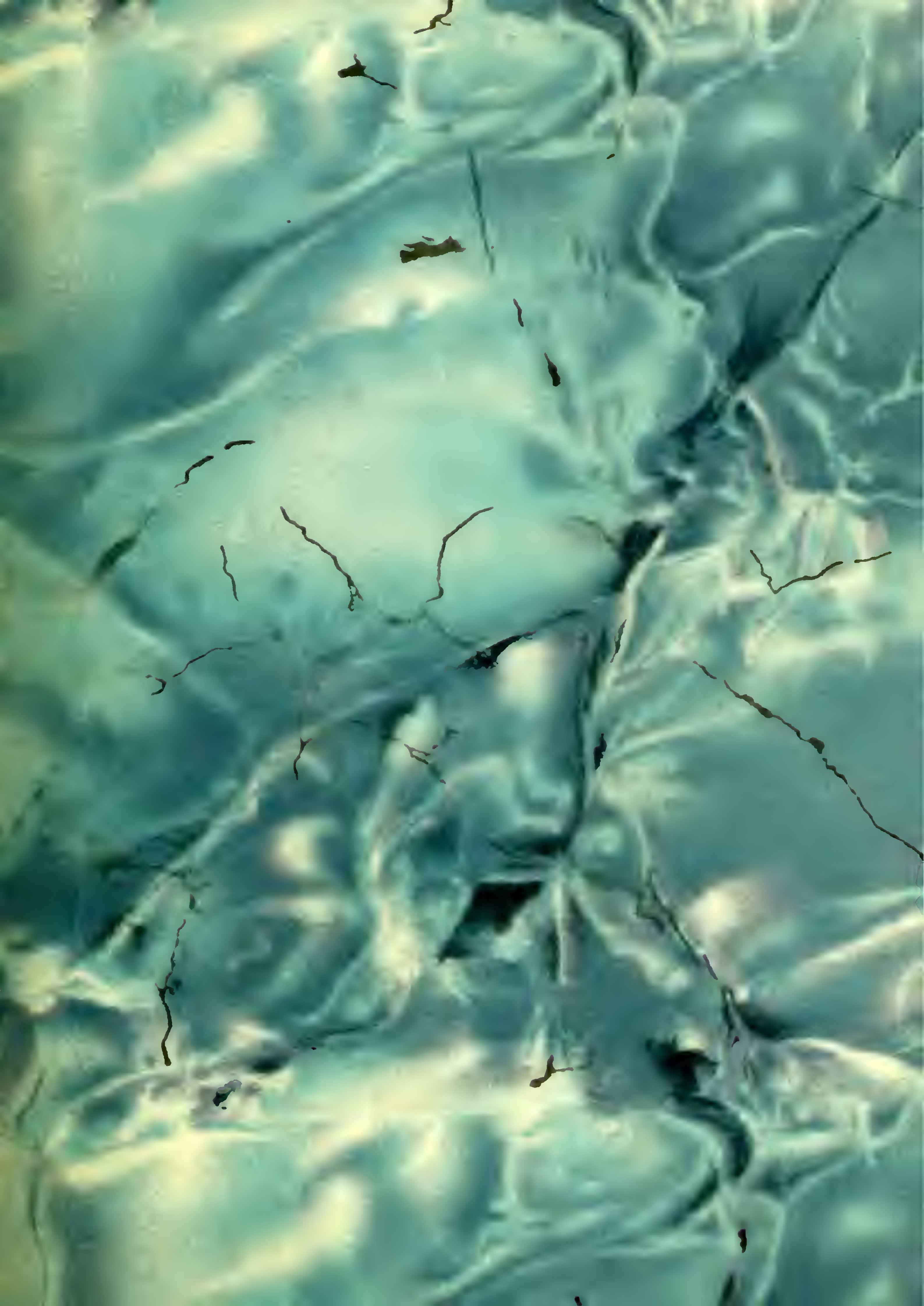

gníoṁarṫa na n-aspol.

UNIVERSITY OF TORONTO
VELUT ARBOR ÆVO

Gníom. ...

Gníoṁarṫa na n-Aspol.

An t-Aṫair Peadar Ua Laoġaire
Canonaċ, S.P.

d'aistriġ iad ó Laidin na Vulgáta;

agus do ḃreiṫniġ

An t-Aṫair Gearóid Ó Nualláin, M.A.,

iad i gcomparáid leis an nGréigis agus
leis na h-aistriġṫiḃ ar a ḃfuil deiġmeas
na h-Eaglaise.

Táid nótaí agus tagarṫa leó.

Brún agus Ó Nualláin, Teor.

i mBaile Áṫa Cliaṫ :: i mBéal Feirste

i gCorcaiġ :: i bPortláirge

Nihil Obstat:

GIRALDUS O'NOLAN,

Censor Theol. Deput.

Imprimi potest:

✠ EDUARDUS,

Archiep Dublinen.,
Hiberniae Primas.

Dublini, die 8 Dec. 1921,
Festo Immac. Concept.

Gníoṁarṫa na n-Aspol

"Gníoṁarṫa na n-Aspol" an ainim atá ar an leabar so ó ṫusaċ aimsire na h-Eaglaise, aċ ní ceart a ṁeas, as san, gur seanaċas é ar an obair a ḋein na h-Aspoil. Do sgaipeaḋ na h-Aspoil ar fuaid tíorṫa an doṁain agus bí an obair a ḋeineadar go fada fánaċ sgaipiṫe ó ċéile. Ní'l sa leabar so aċ tuairisg ġearr ar conus a tusnuiġeaḋ ar an Eaglais do ċur ar bun. Tá cuid de ṡeanmóiniú Ṗeadair naoṁṫa curṫa síos sa dá ċaibidiol déag atá ar tusaċ. Is é Lúcás Soisgéalaiḋe do sgríoḃ é, agus is i nGréigis do sgríoḃ sé é. Tusnuiġeann an seanċas atá ann ag dearsgaḃáil Ċríost ár dTiġearna agus stadann sé timpall na bliana trí fiċid a trí, .i. is tuairisg ġearr ar an Eaglais é ar feaḋ deiċ mbliana fiċid.

Caibidiol I.

Dearsgaḃáil Ċríost. Maitias dá ṫoġaḋ i n-inead Iúdáis.

Do ḋeinear an ċéad ċainnt, a Ṫeopilus, ar na 1
neiṫiḃ go léir a ṫusnuiġ Íosa ar ḋéanaṁ agus ar
teagasg. Go dtí an lá nár dearsgaḃálaḋ é tar éis 2
a aiteanta ṫabairt do sna h-Aspolaiḃ a ṫoiġ sé, tríd
an Spiorad Naoṁ.
Agus tar éis é féin a ṫaisbeáint beó ḋóiḃ i ndiaiḋ 3
a ṗáise, le mórán dearḃuiṫe, i gcaiteaṁ daċad lá,
'gá ṫabairt féin le feisgint dóiḃ agus ag labairt
leó ar ríġeaċt Dé.

Agus d'iṫ sé bia 'n-a dteannta [1] agus d'órduiġ 4
sé ḋóiḃ gan imteaċt a' Ierúsalem aċ fanṁaint le
gealltaint an Aṫar, an ġealltaint, (ar seisean) [2] a
ċloiseaḃair ó m' béal-sa: Gur ḋein Eóin baiste le 5
h-uisge aċ go ndéanfar sibse do baiste leis an
Spiorad Naoṁ laistiġ de beagán laeṫanta. Agus 6

[1] Lúc. xxiv. 49; Eóin xiv. 26.
[2] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16 Eóin i. 20.

an méid a ḃí i ḃfoċair a ċéile ḋíoḃ do ċuireadar
ceist ċuige agus duḃradar: A Ṫiġearna, an sa
n-aimsir seo a ṫaḃarfair an ríġeaċt tar n-ais d'Israél?
7 Aċ duḃairt sé leó: Ní h-agaiḃse atá fios d'ḟáġail
ar na h-aimsiriḃ 'ná ar na tráṫanaiḃ a ċimeád an
8 t-Aṫair fé n-a ċómaċt féin. [1] Aċ glacfaiḋ siḃ neart
an Spioraid Naoiṁ ag túirliocan ionaiḃ, [2] agus beiḋ
siḃ i nḃúr luċt fiaḋnaise ḋómsa i n-Ierúsalem agus
i n-Iudéa go léir agus i Samaria, agus go h-imeall
an doṁain ar fad.
9 Agús nuair a ḃí an ċainnt sin ráiḋte aige do tógaḋ
suas é os cómair a súl agus do ġlac sgamall ar
10 a radarc é. Agus an ḟaid a ḃíodar ag féaċaint
air agus é ag imteaċt suas ar neaṁ, féaċ, ḃí
beirt ḟear 'n-a seasaṁ 'n-a n-aice agus éadaċ geal
11 orta, Agus duḃradar: A ḟeara Ġaililiaċa, cad
ab áil liḃ i nḃúr seasaṁ ag féaċaint suas ċun neiṁe?
Íosa so atá tógta suas ar neaṁ uaiḃ, tiocfaiḋ sé ar
an gcuma gcéadna, fé mar a ċonacaḃair ag dul suas
ar neaṁ é.
12 Ansan do ṫánadar tar n-ais go Ierúsalem ó'n
gcnuc ar a dtugtar Oliḃet, cnoc atá i ngiorraċt
13 siuḃal lae sabbóide do Ierúsalem. Agus nuair a
ṫánadar isteaċ ċuadar suas go dtí an seómra uaċ-
taraċ mar a raiḃ Peadar agus Eóin ag fanṁaint, agus
Séamus agus Aindrias, Pilib agus Tomás, Bartolo-
maeus agus Maitiú, Séamus Alpéis agus Simón
14 Sélotés agus Iúdás mac Séamuis. Ḃíodar san go léir
ag leanṁaint do toil a ċéile i n-úrnuiġṫe mar aon
leis na mnáiḃ agus le Muire Máṫair Íosa agus le
n-a ḃráiṫriḃ.
15 Insna laeṫiḃ sin d'eiriġ Peadar amearg na
mḃráiṫre agus duḃairt sé, (agus ḃí timpall le céad
16 agus fiċe duine cruinniġṫe ann): A ḟeara, a ḃráiṫre,
ní foláir cómlíonaḋ an Scriptiúra do ṫarrgair an
Spioraid Naoṁ tré ḃéal Ḋáiḃid [3] i dtaoḃ Iúdáis, an
17 fear a ṫreóruiġ an ṁuinntir a ġaiḃ Íosa, an fear a
h áirimeaḋ orainne agus go raiḃ páirt aige sa t-seirḃís

[1] *Infra* ii. 2. [2] Lúc. xxiv. 28. [3] Salm. xl. 10; Eóin xiii. 18.

seo. [1] Do fuair an fear san talaṁ le tuarasdal 18
a ḋroċ-ġníṁ, agus do croċaḋ é agus do sgoilt air
'n-a lár agus do tuit na h-inni go léir amaċ as. Agus 19
táinig fios an níḋ sin d'á ḃfuil de ḋaoine i n-Ierú-
salem, i dtreó gur tugaḋ ar an bpáirc sin, 'n-a dtean-
gain sin, "Haceldama," 'sé sin, páirc na fola Agus 20
tá sgríoḃṫa i leaḃar na Salm: [2] "Deintear fásaċ
d'á n-áit cóṁnuiġṫe, agus ná bioḋ duine a ḋéanfaiḋ
cóṁnuiġe ann," agus, [3] "Tugtar a ċataoir easboig
do ḋuine eile." Ní foláir d'á ḃríġ sin, as na fear- 21
aiḃ seo atá i gcóṁluadar linne i gcaiṫeaṁ na h-aim-
sire go léir 'na raiḃ an Tiġearna Íosa isteaċ agus
amaċ i n-ár measg, ag tusnú ó'n mbaisde a ḋein 22
Eóin go dtí an lá do tógaḋ suas uainn é, duine acu
san do beiṫ i n'ḟinné ar a aiseiriġe i n-aonḟeaċt linne.
Ansan do ḟocaruiġdar ar beirt, ar Ióseṗ ar a 23
dtugtí Barsabas agus go mba ḟloinne ḋó Iústus.
agus ar Ṁaitias. Agus ḋeineadar úrnuiġṫe agus 24
duḃradar: Déinse, a Ṫiġearna, ó's agat atá fios
croiḋe gaċ duine, a taisbeáint cia'cu de'n ḃeirt seo
is roġa leat, Ċun go nglacfaḋ sé an t-inead seirḃíse 25
agus asbolaċta so do ċaill Iúdas, ionus go raġaḋ
sé i n' áit féin. Ansan do ċuireadar ar ċrannaiḃ 26
ḋóiḃ é, agus do tuit an crann ar Ṁaitias agus do
h-áiriṁeaḋ é i dteannta an aoinne-déag Aspol.

CAIBIDIOL II.

An Spioraid Naoṁ dá ġlacaḋ ag na deisgiobulaiḃ. An tseanmóin a ṫug Peadar uaiḋ do'n ṗobul. Cráiḃṫeaċt na ndaoine do ġlac an creideaṁ ar dtúis.

Agus nuair a críoċnuiġeaḋ laeṫanta na Cingcíse 1
ḃíodar go léir i n-aonḟeaċt i n-aon áit aṁáin, Agus 2
táinig go h-obann fuaim ó neaṁ mar ḃeaḋ fuaim
gaoiṫe móire ag teaċt agus do líon sé ar fad an tiġ
'na rabdar 'n-a suiḋe. Agus do taisbeánaḋ ḋóiḃ 3
mar ḃeaḋ teangṫaċa teine agus iad deiġilte, agus

[1] Maiṫ. xxvii. 7. [2] Salm. lxviii. 26. [4] Salm. cviii. 8.

4 do ḟuiḋ sé ar gaċ duine acu, [1] Agus do líonaḋ
iad go léir de'n Spiorad Naoṁ agus ċromadar ar
labairt i dteangṫaċaiḃ iolarḋa, fé mar a ṫug an
Spiorad Naoṁ dóiḃ labairt.

5 Agus ḃí 'n-a gcóṁnuiḋe i n-Ierúsalem Iúdaiġ,
6 daoine diaḋa ar gaċ náisiún fé'n spéir. Agus nuair
a leaṫ an scéal san do ċruinniġ na daoine agus ḃí
mearaṫal aigne orṫa, mar d'airiġ gaċ duine acu a
7 ṫeanga féin acu-san dá labairt. Agus ḃí uaṫḃás
orṫa go léir agus iad ag déanaṁ iongna, agus
deiridís: Féaċ, náċ Gaililiaiġ iad san go léir
8 atá ag cainnt? Agus conus a ṫárla gur airiġ
gaċ duine againne a ṫeanga dúċais féin ionar tógaḋ
9 é? Párṫaiġ agus Médaiġ agus Elamitiġ, agus
luċt cóṁnuiġṫe Mesopotámia, Iúdaéa agus Ċapa-
10 dócia, Ṗontuis agus Ásia, Ṗrigia agus Pamṗilia,
na h-Éigipte agus na gcríoċ san Libia atá tímpall
11 ar Ċiréné, agus daoine iasaċta ó'n Róiṁ, Iúdaiġ leis
agus proseilitiġ, Créiteaċa agus Arabaiġ; d'airiġ-
eamair iad ag labairt i n-ár dteangṫaċaiḃ féin ar
12 oibreaċaiḃ iongantaċa Dé. Agus ḃí uaṫḃás orṫa go
léir agus iad ag déanaṁ iongna agus deiridís le n-a
13 céile: Cad é seo mar obair? Agus ḃí tuille acu ag
déanaṁ magaiḋ agus deiridís: Lán d'ḟíon nua atáid
siad san.

14 Ansan d'eiriġ Peadar 'n-a ṡeasaṁ, agus an t-aoinne
déag taoiḃ leis, agus d'árduiġ sé a ġlór agus do
labair sé leó: A ḟeara Iúdaċa agus siḃse go léir,
a luċt coṁnuiġṫe Ierúsalem, bíoḋ 'ḟios agaiḃ an
méid seo, agus glacaiḋ i nbúr gcluasaiḃ mo ċainnt!
15 Mar ní h-ar meisge atáid siad so, mar is dóiġ libse,
16 óir ní'l tagaiṫe aċ an tríṁaḋ tráṫ de'n lá. Aċ siḋé
17 an niḋ a dubraḋ ó ḃéal an ḟáiḋ [2] Ióél: "Agus tiocfaiḋ
insna laeṫiḃ déanaċa, adeir an Tiġearna, doirtfead
ar mo Spiorad ar gaċ feóil, agus déanfaid búr
gclann mac agus búr gclann ingean tarngaireaċt,
agus ċífid búr bfir óga aislingí, agus déanfar

[1] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16; Eóin vii. 39; *Supra* i. 8; *Infra* 16 agus xix. 6.

[2] Ióél ii. 28; Isáias xliv. 3.

taiḃriṫe d'ḃúr seanóiriḃ. Agus doirtfead amaċ as 18
mo Spiorad, insna laeṫiḃ sin, ar mo ḃuaċailiḃ agus
ar mo ċailíniḃ, agus déanfaid siad tairngireaċt;
Agus taisbeánfad neiṫe iongantaċa sa spéir ṫuas 19
agus ar an dtalaṁ ṫíos, fuil agus teine agus gal
deataiġ. Iompófar an ġrian 'n-a doirċeaċt agus 20
an ġealaċ 'n-a fuil, roiṁ ṫeaċt do lá an Ṫiġearna, an
lá mór, soḟeicse. [1] Agus isead ḃeiḋ, an uile ḋuine 21
do ġlaoḋfaiḋ ar ainim an Ṫiġearna saorfar é." A 22
ḟeara Israéil, éistiḋ leis na briaṫraiḃ seo. Íosa
Nasareit, duine a ḟoillsiġ Dia i nḃúr measg-sa leis
na cóṁaċtaiḃ, agus leis na h-iongnaiḃ agus leis na
soluídiḃ a ḋein Dia tríd i nḃúr lár, mar is eól daoiḃ
féin, Do tugaḋ an duine sin a' cóṁairle ċinnte agus 23
a' roiṁeólus Dé, agus do ḋeineaḃairse é ċéasaḋ
ċun báis le láṁaiḃ na gcuirpteaċ.* Aċ do tóg Dia 24
é tar éis dubrón ifrinn do ċur ar neaṁníḋ, de ḃríġ
nár ḃ'féidir go gcimeáḋfí eisean fé n-a ċumas.†
Óir deir Dáiḃid 'n-a ṫaoḃ: [2] Do ċinn roim ré an 25
Ṫiġearna am ḟiaḋnaise do ġnáṫ, óir tá sé ar mo
ḋeis, ionus ná corróċfí me. Uime seo do ġlac mo 26
ċroiḋe áṫas agus ḋein mo ṫeanga gáirdeaċus, agus
'n-a ṫeannta san ġeoḃaiḋ mo ċuid feóla suaiṁneas i
ndóċas. De ḃríġ ná fágfair m'anam i n-ifreann agus 27
ná léigfir do t'Aon Naomṫa truailiú a ḋ'ḟeisgint.
Ṫugais eólus dom ar ḃóiṫriḃ na beaṫa agus líonfair me 28
lán d'áṫas le d'ġnúis." A ḟeara, a ḃráiṫre, ní misde 29

[1] Ióél ii. 32; Róṁ. x. 13. [2] Salm. xv. 8.

* Ver. 23. "A' cóṁairle ċinnte," ⁊rl. Do ṫoirḃir Dia a Ṁac, agus do ṫoirḃir an Mac é féin, tré ġráḋ ḋúinne, agus ċun sinn do ṡáḃáil. Agus dá ḃeargaiḃ sin níḋ naoṁṫa ab eaḋ Críost do ṫoirḃirt, agus níḋ ab eaḋ é ar ar ċinn Dia féin. Aċ an ṁuinntir a ḃraṫ é agus do ċéas é ḋeineadar malluiġ-teaċt; mar ḋeineadar do réir a ndroċ-aigne féin agus do réir aigne an diaḃail a ḃí ag séideaḋ fúta; agus ní do réir cinneaḋ Dé a ḋeineadar. Ní raiḃ Dia i n' úġdar le n-a malluiġ-teaċt, bíoḋ nár ċoisg sé an ṁalluiġteaċt. Níor ċoisg sé an ṁalluiġteaċt mar do ḃí ar a ċumas, níḋ a ḋein sé, maiṫ mór do ṫarraċ as, .i. slánú na cine daonna.

† Ver. 24. "Tar éis dubrón ifrinn do ċur ar neaṁníḋ," .i. tar éis buaḋ ḃreiṫ ar pianta an báis agus ar cóṁaċtaiḃ uile ifrinn

labairt go dána lib i dtaoib an ṗátriáirc Dáibid, [1] go
bfuil sé marb, curta, agus go bfuil a uaig i n-ár
30 mears go dtí an lá atá indiu ann. Fáid ab ead é
agus bí fios aige [2] gur dearbuig Dia dó go suidfead
31 aon de ṡíol a árann 'n-a ċataoir, Agus do ċonnaic
sé roim ré aiséirige Ċríost agus do labair sé air,
[3] nár fágad i n-ifreann é agus ná feacaid a ċuid feóla
32 truailiú. Do ṫóg Dia suas airís an t-Íosa so, agus
33 is finnite sinne go léir air sin. Do tógad suas é,
d'á bríġ sin, ar deaslàiṁ Dé agus do réir mar a
fuair sé ó'n Aṫair an ġeallaṁaint i dtaoib an Spioraid
Naoiṁ, do doirt sé amaċ é seo, agus ċíonn sibse é agus
34 airíġeann sib é. Óir níor ċuaid Dáibid suas ar
neaṁ; aċ deir sé féin: [4] "Dubairt an Tiġearna le
35 m'Tiġearna: Suid ar mo deis, Go gcuiread do
36 naṁaid mar taca fé d'ċosaib." Bíod a fios dá bríġ
sin, go dearbṫa ag gaċ teaġlaċ i n-Israél, Íosa so
a deineabairse a tárnáil ar ċrois, gur dein Dia
Tiġearna de agus Críost.
37 Nuair airiġeadar an méid sin táinig aiṫreaċas orta
agus dubradar le Peadar agus leis na h-aspoil eile:
38 A ḟeara, a bráiṫre, cad tá le déanaṁ againn? Agus
dubairt Peadar leó: Déinid, ar seisean, aiṫriġe,
agus glacad gaċ duine agaib baiste i n-ainim Íosa
Críost, ionus go maiṫfí búr bpeacaí daoib, agus
ansan glacfaid sib tabartas an Spioraid Naoiṁ.
39 Óir is daoibse agus d'búr sliocht an ġeallaṁaint,
agus do sna daoine go léir atá i gcéin, pé air go
40 nglaodfaid ár d-Tiġearna Dia. Agus le mórán eile
focal bí sé ag deiṁniú' dóib agus ag taṫant orta,
agus deiread sé: Cimeádaid sib féin saor ó'n sliocht
41 aiṁleasta so. Ansan, an ṁuinntir a ġlac a ċóṁrád
do baistead iad, agus do glacad an lá san timpall
trí ṁíle duine.
42 Agus bíodar seasaṁaċ do teagasg na n-Aspol, agus
i gcumann an *aráin do brise, agus ins na h-úrnuiġte
43 Agus do cuiread eagla ar an uile duine; agus do

[1] 3 Ríġ. ii. 10. [2] Salm. cxxxi. 11.
[3] Salm. xv. 10; *Infra* xiii. 35. [4] Salm. cix. 1.
* i nglacad an Ċuirp aoṁṫa.

deineaḋ mórán eile mirḃúiltí agus soluiḋí tré sna
n-Aspoil i n-Ierúsalem, agus ḃí eagla mór ar na
daoine go léir. Agus gaċ ar ċreiḋ ḃíodar i ḃfoċair 44
a ċéile agus gaċ niḋ coitċian acu. Do ḋíolaidís amaċ 45
a sealḃas agus a maoin agus do rainnidís é ar an
mbuiḋin go léir fé mar a ḃíoḋ gáḋ ag aoinne leis.
Agus d'ḟanaidís do toil a ċéile sa teampul gaċ lá, 46
agus ag brise aráin ó tiġ go tiġ, do ċaitidís a gcuid
biḋ i n-áṫas agus i *n-aoine croiḋe, Agus iad ag 47
molaḋ Dé agus báiḋ ag na daoine go léir leó. Agus
ḃí an Tiġearna, i n-aġaiḋ an lae, ag méadú na buiḋne
a ḃí le sáḃáil.

CAIBIDIOL III.

An ṁirḃúilt a deineaḋ ar an ḃfear a ḃí bacaċ, tré n-ar h iompuiġeaḋ a lán.

Agus ḃí Peadar agus Eóin ag dul suas sa teampul 1
ċun úrnuiġṫe an naoṁaḋ tráṫ. Agus ḃí duine áirite 2
a ḃí 'n-a ṁairtíneaċ ó ḃroinn a ṁáṫar, agus ḃítear
'gá iompar. Do cuirtí gaċ lá é ag geata an teampuil,
ag an ngeata ar a dtugtí an geata Áluinn, ionus go
n-iarrfaḋ sé déirc ar an muinntir a ḃeaḋ ag dul isteaċ
sa teampul. Ċonnaic sé Peadar agus Eóin agus iad 3
ċun dul isteaċ agus d'iarr sé orṫa déirc a ṫaḃairt
dó. D'ḟéaċ Peadar air, áṁṫaċ, mar aon le h-Eóin, 4
agus duḃairt sé leis: Féaċ orainn. D'ḟéaċ seisean 5
orṫa ag súil go ḃfaġaḋ se rud éigin uaṫa. Duḃairt 6
Peadar: Ní'l airgead agam ná ór, aċ an niḋ atá
agam ḃeirim duit é. I n-ainim Íosa Críost Nasareit
eiriġ agus siuḃluiġ; Agus do rug sé ar láiṁ deis air 7
agus ṫóg sé suas é, agus do ċruadar a ṫroiġṫe agus
a buinn láiṫreaċ. Agus ḃí sé ag léimrig agus ag 8
seasaṁ agus ag siuḃal, agus ċuaiḋ sé i n-aonḟeaċt
leó isteaċ sa teampul agus é ag siuḃal agus ag
léimrig agus ag molaḋ Dé. Agus ċonnaic na daoine 9
go léir é ag siuḃal agus ag molaḋ Dé. Agus d'ait- 10

* Aoine, .i. *simplicitas*, ón ḃfocal "aon."

níġdar é, gur b'é an fear é a bíoḋ 'n-a ṡuiḋe ag geata
Áluinn an teampuil ag lorg na déarca, agus bíodar
lán d'iongna agus d'alltaċt i dtaoḃ ar tárla dó.
11 Agus bí greim aige 'á ċimeád ar Ṗeadar agus ar
Eóin, agus ċonnaic na daoine é agus bailiġdar tímpall
ar an mbeirt ag an bpóirse ar a dtugtar Póirse
Ṡalomóin, agus uaṫbás orta.
12 Agus do ċonnaic Peadar iad agus d'ḟreagair sé
an pobul: A ḟeara Israéil, cad ab ail liḃ ag déanaṁ
iongna de seo, ná ag féaċaint orainne ċóṁ maiṫ
agus dá mba le n-ár neart féin nú le n-ár gcóṁaċt
13 féin a ċuirfimís an duine seo ag siubal? Dia
Ábraham agus Dia Isaac agus Dia Iácóib, Dia ár
sinsear, a tug glóire d'á Ṁac Íosa, an té a deinea-
bairse a braṫ agus do ṡéanaḋ i láṫair Pilát, agus
14 eisean ag tabairt saorḃreiṫe air. [1] Do ṡéanabair
an t-Aon Naoṁṫa fíoraonta agus d'iarrabair an
15 marḃṫóir a ṫabairt daoiḃ, Agus ċuireabair ċun
báis úġdar na beaṫa; aċ do ṫóg Dia ó sna marḃ é,
16 agus is finnite sinne ar an níḋ sin. Agus de barr
creidiṁ i n'ainim sin, an duine seo a ċíonn siḃ agus
d'aiṫníġeann siḃ, do neartuiġ a ainim é, agus tug an
creideaṁ a tagann uaiḋ an slánú críoċnuiġṫe sin atá
os cóṁair búr súl go léir.
17 Aċ anois, a ḃráiṫre, tá 'fios agam gur tré aineólus
18 a deineabair é, ar nós búr n-uaċtarán. Agus do
ċóṁlíon Dia an níḋ a tarngair sé tré ḃéalaiḃ na
19 bfáiḋ go léir, go ndéanfaḋ a Ċríost fulang. Déiniḋ
aiṫriġe dá bríġ sin, agus iompuiġiḋ, ionus go mbuailfí
20 amaċ búr bpeacaí, i dtreó, nuair a ṫiocfaiḋ na
tráṫana faoisiṁ a' láṫair an Tiġearna, go gcuirfiḋ
sé uaiḋ an t-é sin a craoḃsgaoileaḋ daoiḃ, Íosa
21 Críost, An t-é 'nar dual na flaṫais 'gá ġlacaḋ go
dtí teaċt na dtráṫ 'na gcursar gaċ níḋ 'n-a rioċt
féin arís, mar a labair Dia tré ḃéal a ḟáiḋ naoṁṫa
22 ó tusaċ an tsaoġail. Óir dubairt Maois: [2] Tógfaiḋ
an Tiġearna, búr nDia, fáiḋ ċúgaiḃ, duine d'búr
mbráiṫriḃ féin mar mise, éistfiḋ siḃ leis ins gaċ níḋ,

[1] Maiṫ. xxvii. 20; Marc. xv. 11; Lúc. xxiii. 18; Eóin xviii. 40.
[2] Deut. xviii. 15.

pé rud a labharfaiḋ sé liḃ. Agus beiḋ so, gaċ aon 23
duine ná h-éistfiḋ leis an bfáiḋ sin ídeofar as an
bpobul é. Agus na fáiḋe go léir a labair, ó Ṡamuél 24
anuas, do tarngaireadar na laeṫanta san. Is sibse 25
clann na bfáiḋ agus clann na connarta a ḋein Dia
le n-ár n-aiṫreaċaib nuair a duḃairt sé le h-Ábra-
ham: [1] "Agus ad ḟíolra iseaḋ do beannófar clanna
an doṁain go léir." Ċúġaibse ar dtúis, ċun sib a 26
beannú, iseaḋ ċuir Dia a Ṁac, nuair a tóg sé suas é,
ionus go n-iompóċaḋ gaċ duine é féin ó n-a droċ-
ḃeartaib.

CAIBIDIOL IV.

Gabáil Ṗeadair agus Eóin. A seasaṁaċt. An eaglais dá méadú.

Agus an faid a bíodar ag caint leis na daoine 1
táinig na saġairt agus oificeaċ an teampuil agus
na Sadduicinig, Agus doilġíos orta toisg iad 2
a beiṫ ag teagasg an pobuil agus ag craobsgaoile
na h-aiseirġe ó sna mairḃ i n-Íosa. Agus ċuireadar 3
a láṁa orta agus ċuireadar i bpríosún iad go maidin
lár n-a ṁáireaċ, óir bí sé n-a tráṫnóna an uair sin.
Aċ do ċreid a lán de sna daoine a bí ag éisteaċt leis 4
an gcainnt agus b'é uiṁir na bfear ná cúig ṁíle.
Agus do tárla ar maidin lár n-a ṁáireaċ gur 5
ċruinnig a n-uaċtaráin agus a seanóiri agus a sgríob-
neóiri i n-Ierúsalem, Agus Annas an t-árdṡagart, 6
agus Caiṗas, agus Eóin, agus Alecsandar, agus gaċ
ar bain le treib na sagart. Agus ċuireadar iad-san i 7
látair agus ċeistigdar iad: Cad í an ċómaċt nú an
ainm le n-ar deineabairse an níḋ seo? Ansan do líonaḋ 8
Peadar leis an Spiorad Naoṁ agus duḃairt sé leo:
A uaċtarána an pobuil agus a ṡeanóiri, éistiḋ liom:
Ó táimíde indiu d'ár gceistiú i dtaoḃ na maiṫeasa 9
a deineaḋ do'n ṁairtíneaċ so, conus do leiġseaḋ é,
bíoḋ 'fíos agaib go léir, agus ag pobul Israél go 10

[1] Gen. xii. 3.

léir, gur i n-ainim ár dTiġearna Íosa Críost ó
Nasaret, an t-é a ċuireaḃairse ċun báis, agus a ṫóg
Dia ó sna mairḃ, gur i n'ainim sin atá an duine sin
11 'n-a ṡeasaṁ os ḃúr gcóṁair 'n-a ṡláinte. [1]Is í
seo an ċloċ úd a fuair diúltaḋ uaiḃse, sa tsaoir-
seaċt, agus gur deineaḋ cloċ ċinn ċúinne ḋi. Agus
12 ní'l slánú i n-aoinne eile. Óir níor tugaḋ do ḋaoine
ainim eile fá neaṁ le 'na gcaitfar sinn a ṡáḃáil.
13 Ansan, nuair a ċonnacadar Peadar agus Eóin agus
iad ċóṁ seasaṁaċ, agus nuair a fuaradar gur ḋaoine
iad a ḃí gan tabairt suas, gan foġluim, ḃí iongna
orṫa; agus d'aiṫniġdar iad, go mbídís i bfoċair
14 Íosa; Agus nuair a ċonnacadar, 'na ṡeasaṁ 'n-a
n-aice an fear a leiġeasaḋ, ní raiḃ focal le ráḋ acu
15 'n-a gcoinniḃ. Duḃradar leó dul amaċ, lasmuiġ
de'n ċóṁairle, agus ḋeineadar cainnt eatarṫa féin,
16 Agus duḃradar: Cad a ḋéanfam leis na daoine seo?
Tá mírḃúilt soiléir déanta tríota, agus a ḟios agá
ḃfuil de ḋaoine i n-Ierúsalem, agus ní féidir dúinn
17 é ṡéanaḋ. Aċ i dtreó ná leaṫfaḋ sé níos mó ameasg
na ndaoine bagraimís pionós orṫa má laḃraid siad
18 a tuille le h-aon duine ar an ainim sin. Do ġlaoḋadar
ċúċa iad agus ṫugadar foláraṁ dóiḃ gan cainnt 'ná
19 teagasg a ḋéanaṁ i n-aon ċor i n-ainim Íosa. Ansan
do ḟreagair Peadar agus Eóin agus duḃradar:
Breiṫniġiḋ féin cia'cu is ceart i láṫair Dé, rud a
20 ḋéanaṁ, oraiḃse 'ná rud a ḋéanaṁ ar Ḋia: Óir ní
féidir dúinn gan an níḋ a ċonnacamair agus a ċloisea-
21 mair a ḋ'innsint. Aċ do ḃagradar-san pionós orṫa
agus ċuireadar ċun siuḃail iad, óir ní raiḃ ḟios acu
conus a ḋéanfaidís díoltas orṫa, mar ġeall ar na
daoine, mar ḃí na daoine go léir ag molaḋ an ruda
22 a ṫarla, sa méid a deineaḋ. Mar, an duine gur
deineaḋ an ṁírḃúilt sláinte sin dó, ḃí sé os cionn
daċad blian.
23 Agus nuair a cuireaḋ ċun siuḃail iad ṫánadar ċun a
ndaoine féin agus d'innseadar dóiḃ gaċ a nduḃairt
24 uaċtaráin na sagart agus na seanóirí leó. Agus nuair

[1] Salm. cxvii. 22; Isaias xxviii 16; Mait. xxi. 42; Marc. xii. 10; Lúc. xx. 17; Róṁ. ix. 32; Pead. ii 7.

a ċloiseadar-san d'árduiġdar a nguṫ ċun 'Dé agus du-
ḃradar: A Ṫiġearna, is tu a ḋein neaṁ agus talaṁ agus
muir agus gaċ niḋ d'á ḃfuil ionta, Is tu a duḃairt, 25
sa Spioraid Naoṁ, tré ḃéal ár n-aṫar do ṡeirḃi-
ísiġ Dáiḃid: [1] "Cad fá an ḟearg ṁór ar na geintiḃ
agus na pobuil ag beartú neiṫe baoiṫe? Ríġṫe an 26
doṁain ag cur cos i dtalaṁ agus na prionsaí ag
teaċt i gceann a ċéile i n-aġaiḋ an Ṫiġearna agus i
n-aġaiḋ a Ċríost?" Óir do ṫáiniġ i gceann a ċéile, 27
go fíor, sa ċaṫair seo, i n-aġaiḋ do Ṁic naoṁṫa Íosa
ar ar ċuiris onga, Héród agus Pontius Pilát, agus
na geinte agus pobul Israéil, Agus deineadar an 28
niḋ a cinneaḋ ó d'láiṁ agus ó d'ċóṁairle féin a
ḋéanaṁ. Agus anois, a Ṫiġearna, féaċ ar an mbag- 29
airt seo acu 'á ḋéanaṁ, agus tabair do d'ṡeirḃísiġ
do ḃriaṫar a labairt go seasaṁaċ, le d'láiṁ a ṡíne 30
amaċ ag déanaṁ leiġeas agus mirḃúilti agus iongnaí
tré ainm do Ṁic naoṁṫa Íosa.

Agus nuair a ḃí an guiḋe déanta acu do ċriṫ an áit 31
'na raḃadar cruinniġṫe agus do líonaḋ leis an Spior-
aid Naoṁ iad go léir agus do laḃradar briaṫar Dé
le seasaṁaċt aigne.

Agus ḃí ag an sluaġ a ċreid, aon ċroiḋe aṁáin 32
agus aon aigne aṁáin, agus ní deireaḋ aoinne go
mba leis féin aon niḋ a ḃíoḋ 'n-a ṡeilḃ aċ ḃí gaċ niḋ
cóṁċoitċian acu. Agus ḋein na h-Aspoil fiaḋ- 33
naise ar aiseirġe Ċríost, ár dTiġearna, le cóṁaċt
ṁór, agus ḃí grásta mór orta go léir, Agus ní 34
raiḃ aoinne orta a ḃí i ngátar. Mar, an muinntir
'n-a raiḃ talaṁ nú tiġṫe acu, do ḋíolaidís iad agus
tugaidís isteaċ an méid a ġeiḃdís orta, Agus ċuir- 35
dís ag cosaiḃ na n-Aspol é. Agus ansan do rainnti
é fé mar a ḃíoḋ gáḋ ag gaċ duine leis.

Agus Íosep, an t-é ar a dtugaḋ na h-Aspuil 36
Barnabas, (focal a miniġṫar i gcéill' Mac Sóláis,)
Leviteaċ a rugaḋ i gCuprus, Ḃí talaṁ aige agus 37
ḋíol sé an talaṁ agus ṫug sé leis an luaċ agus ċuir
sé ag cosaiḃ na n-Aspol é.

[1] Salm. ii. 1.

Caibidiol V.

Breiṫ Dé ar Ananías agus ar Ṡaphira. Na h-Aspoil dá gcur i bpríosún.

1 Aċ do ḋíol fear dár b'ainim Ananias agus a ḃean,
2 Saphira, feirm tailiṁ. Agus, go fiosaċ d'á ṁnaoi,
do ċeil sé cuid d'fiaċaiḃ an tailiṁ agus ċuir sé cuid
3 de'n airgead ag cosaiḃ na n-Aspol. Dubairt Peadar,
áṁtaċ: A Ananiais, cad uime gur sprioc Sátan do
ċroiḋe ċun bréige a ḋ'innsint do'n Spiorad Naoṁ
4 agus cuid d'fiaċaiḃ an tailiṁ a ċeilt? Nár leat
féin é an faid a ḃí sé agat? agus nuair a ḋíolais é
ná raiḃ sé ar do *ċumas féin? Cad ċuige duit an
niḋ seo do ċeapaḋ ad ċroiḋe? Ní do ḋaoiniḃ atá
5 bréag innste agat aċ do Ḋia. Nuair airiġ Ananías
na focail sin do tuit sé agus fuair sé bás. Agus
táinig eagla mór ar a raiḃ ag éisteaċt leis an niḋ
6 sin. Agus d'éiriġ na fir óga agus tógadar é agus
do rugadar amaċ é agus do ċuireadar é.
7 Agus do tárla, i gceann tímpall trí n-uaire 'ċloig,
go dtáinig an ḃean isteaċ agus gan a fios aici cad
8 a ḃí tuitite amaċ. Agus dubairt Peadar léi: Innis
dom, a ḃean, an ar a leitéid seo d'fiaċa do ḋíolabair
9 an feirm? Agus dubairt sisi: Is air. Dubairt
Peadar léi: Cad a ḃain daoiḃ gur ḋeineaḃair fromaḋ
ar Spiorad an Tiġearna? Siniad ag an ndorus
cosa na ndaoine atá tar éis t'fir a ċur, agus béarfaid
10 siad tusa amaċ. Agus do tuit sí láitreaċ agá
ċosaiḃ agus fuair sí bás. Agus táinig na fir óga
isteaċ agus fuaradar go raiḃ sí marḃ agus do rugadar
11 amaċ í agus do ċuireadar í, i n-aice a fir. Agus
táinig eagla mór ar an eaglais go léir agus ar gaċ
aoinne a ḋ'airiġ na neite sin.

12 Agus ḃí mírḃúiltí agus iongnaí móra d'á ndéanaṁ
ameasg na ndaoine tré láṁaiḃ na n-Aspol. Agus
ḃídís go léir, do toil a céile, i bpóirse Ṡalomóin.
13 Agus níor leóṁaiḋ aoinne de'n ċuid eile dul i bpáirt

* .i. ní raiḃ bac air é go léir do ċimeád.

leó, aċ do ṫug an pobul onóir dóiḃ. Agus ḃí na 14
daoine a ċreid sa Ṫiġearna, fir agus mná, ag dul
i n-iomadaṁlaċt go mór, i dtreó gur amaċ ar na 15
sráidiḃ, ar ṫoċtaiḃ agus ar ḟúsaiḃ, a cuirtí na daoine
breóite, ionus, nuair a ḃeaḋ Peadar ag teaċt, dá
mba ná déanfaḋ aċ a sgáil tuitim ar ḋuine acu go
léiġisfí ó n-a mbreóiteaċt iad. Agus ḃíoḋ slóiġte 16
ag teaċt go Ierúsalem as na caṫraċaiḃ sa ċóṁar-
sanáċt agus daoine breóite acu 'á tabairt leó, agus
daoine a ḃíoḋ dá gcráḋ ag deaṁnaiḃ, agus do leiġistí
iad go léir.

Ansan, d'éiriġ an t-árdṡagart agus gaċ a raiḃ i 17
n'ḟoċair (b'iad san aicme na Sadducíneaċ), agus
iad lán de ṫnúṫ. Agus ċuireadar a láṁa ar na 18
n-Aspoil agus ċuireadar sa ṗriosún puibliḋe iad.
Aċ d'osgail aingeal an Ṫiġearna dóirse an ṗriosúin 19
sa n-oiḋċe agus do leig sé amaċ iad agus duḃairt
sé: Imṫiġiḋ, agus seasaiġiḋ, agus labraiḋ sa teampul, 20
leis na daoine, bréiṫre uile na beaṫa so. Agus
nuair airiġdar an ċainnt sin ċuadar isteaċ sa teampul 21
go moċ ar maidin agus ḃíodar ag teagasg.

Agus ansan ṫáinig an t-árdṡagart agus na daoine
a ḃí i n'ḟoċair agus ċruinniġdar cóṁairle, agus
seanóirí clainne Israéil go léir, agus ċuireadar
fios orṫa ċun an ṗriosúin, go dtaḃarfí ċúċa iad.
Agus ṫáinig na teaċtairí agus d'osgladar an ċarcair 22
agus ní ḃfuaradar ann iad, agus ṫánadar ṫar n-ais
agus d'innseadar san. Agus duḃradar: Fuaramair 23
an ċarcair dúnta go cruinn agus an luċt coiméadta
'n-a seasaṁ ag na dóirsiḃ, aċ nuair a ḋ'osgalamair
an ċarcair ní ḃfuaramair aoinne istiġ. Nuair airiġ 24
oifiċeaċ an teampuil agus uaċtaráin na sagart an
ċainnt sin ḃí ionġna orṫa cad a ḃí imiġṫe ar na ṗriosún-
aiġ. Le n-a linn sin ṫáinig duine agus duḃairt sé 25
leó: Féaċ, na fir úd a ċuireaḃair sa ċarcair táid
siad n-a seasaṁ sa teampul ag teagasg na ndaoine.
Ansan d'imṫiġ an t-oifiċeaċ agus na fir a ḃí aige 26
agus ṫug sé leis iad gan *éigean, óir ḃí eagla na

* .i. go breáġ réiḋ.

27 nDaoine orta, go ngeoḃtí do ċloċaiḃ ionta. Agus
nuair a ṫugadar leó iad ċuireadar 'n-a seasaṁ
i láṫair na cóṁairle iad agus do ċeistiġ uaċtarán
28 na sagart iad, Agus duḃairt sé: D'órduiġmair
daoiḃ le h-órdú daingean gan teagasg a ḋéanaṁ
sa n-ainim sin agus féaċ tá Ierúsalem líonta agaiḃ
le nḃúr dteagasg, agus ní foláir liḃ fuil an duine
29 sin do ṫarac anuas orainne. Agus d'ḟreagair Peadar
agus na h-Aspoil agus duḃradar: Is cirte rud a
30 ḋéanaṁ ar Ḋia 'ná ar ḋaoiniḃ. Do ṫóg Ḋia ár sinn-
sear ós na marḃ Íosa, an t-é a ċuireaḃairse ċun báis,
31 ġá ċroċaḋ ar an gcrann. Do ṫóg Ḋia suas le n-a
láiṁ ḋeis é 'n-a Ṗriúnsa agus 'n-a Ṡlánuiġṫeoir ċun
go dtaḃarfaḋ sé aiṫriġe agus maiṫeaṁnaċas peacaí
32 d'Israél. Agus is finnite sinne ar na focalaiḃ sin,
agus an Spiorad Naoṁ, a ṫug Ḋia do sna daoine
atá úṁal dó.
33 Nuair airiġdar san an ċainnt sin ḃíodar sgólta,
34 agus ṁeasadar iad a ċur ċun báis. Aċ d'eiriġ, sa
cóṁairle, duine de sna Fairisínig dár ḃ'ainim
Gamaliél, doċtúir dliġe a ḃí creideaṁnaċ ameasg
na ndaoine go léir, agus d'órduiġ sé na fir do ċur
35 amaċ tar dorus ar feaḋ tamail ḃig, Agus duḃairt
sé leó-san: A ḟeara Israéil, tugaiḋ aire ḋaoiḃ féin
i dtaoḃ na ndaoine sin agus cad a ḋéanfaiḋ siḃ leó.
36 D'eiriġ, sa n-aimsir a ċuaiḋ ṫorainn, Teodas, agus
duḃairt sé gur ḋuine mór é féin, agus d'aontuiġ
timpal cúig ċéad duine leis. Aċ do marḃuiġeaḋ é,
agus an ṁuinntir a ċreid ann do sgaipeaḋ iad agus
37 ċuadar ar neaṁníḋ. I ndiaiḋ an ḟir sin d'eiriġ
Iúdás Gaililíaċ, i laeṫiḃ an ċóṁairiṁ, agus tarraiġ
sé na daoine 'n-a ḋiaiḋ, aċ do fuair sé sin bás, leis,
38 agus do sgaipeaḋ a ċuallaċt go léir. Deirim liḃ
anois, d'á ḃríġ sin, éiriġiḋ de sna daoine seo agus
sgaoiliḋ leó, óir, má's ó ḋaoine an intinn seo agus
39 an gnó so, raġaiḋ sé ar neaṁníḋ, Aċ má's ó Ḋia é
ní féidir daoiḃ é ċur ar neaṁníḋ, agus ba ḃaoġal go
mbeaḋ siḃ ag iomaiḋ le Ḋia féin. Ḋeineadar rud
air.
40 Ansan do ġlaoḋadar isteaċ na h-Aspoil agus do

sgiúrsáladar iad agus duḃradar leó gan labairt
i n-aon ċor i n-ainim Íosa. Ansan do ċuireadar
ċun siuḃail iad. Aċ d'imtiġdar san a' raḋarc na 41
cóṁairle agus áṫas orṫa toisg gur tuigeaḋ gur
ḃ' ḟiú iad tarcuisne ṫaḃairt dóiḃ le fulang mar
ġeall ar ainim Íosa. Agus níor stadadar i gcaiteaṁ 42
an lae go léir aċ ag teagasg na ndaoine agus ag
craoḃsgaoile Íosa Críost, sa teampul agus ó tiġ
go tiġ.

Caibidiol VI.

An mórḟeisear deoċon dá n-oirdniú. Díoġras Stiopáin.

Agus ins na laeṫiḃ sin, nuair a ḃí uiṁir na ndeis- 1
giobul ag dul i méid, d'eiriġ ceisniom do sna Gréag-
aiġ i n-aġaiḋ na n-Eaḃraċ, 'gá ráḋ go dtugtí failliġe
'n-a mbaintreaċaiḃ féin sa ḃfritálaṁ laeṫaṁail*
Ansan do ġlaoiḋ an dáréag na deisgiobuil go léir 2
i gceann a céile agus duḃradar: Ní cuiḃe dúinne
briaṫar Dé d'ḟágaint agus fritálaṁ bórd a déanaṁ.
Cuardaiġiḋ, d'á ḃriġ sin, a ḃráiṫre, ar ḃúr measg 3
féin, mórḟeisear d'ḟearaiḃ creideaṁnaċa, agus iad
lán de'n Spioraid Naoṁ agus d'eagna, go gcuiream i
mbun na h-oibre seo iad. Agus beimid féin coitċianta 4
ag déanaṁ úrnuiġṫe agus ag fritálaṁ an ḃréiṫir. 5
Agus do ṫaiṫn an ċainnt leis an bpobul go léir. Agus
do ṫoġadar Stiopán, fear a ḃí lán de ċreideaṁ agus
de'n Spioraid Naoṁ; agus Pilib, agus Proċor, agus
Nicánór, agus Tímón, agus Parmenas, agus Nicolás,
fear a ṫáinig ċúca ó Antioċ. Ṫugadar na fir sin 6
i láṫair na n-Aspol, agus ḋein na h-Aspoil úrnuiġṫe
dóiḃ agus ċuireadar a láṁa orṫa.
Agus ḃí briaṫar an Tiġearna ag fás agus uiṁir na 7
ndeisgiobul ag dul i líonṁaire go mór i n-Ierúsalem,
agus ḃí cuallaċt mór de sna sagairt féin tar éis
géille do'n ċreideaṁ.

* Ver. 1. "na Gréagaiġ." Gréagaiġ a tugtí ar na h-Eaḃraiġ a rugaḋ agus do tógaḋ sa Ġréig.

8 Agus ḃí Stiopán lán de ġrásta agus de neart
agus é ag déanaṁ mírḃúiltí agus soluiḋí móra
9 ameasg na ndaoine. Ansan d'eiriġ daoine áirite
ar an sinagóig ar a dtugtar sinagóg na Libertíneaċ
agus na gCuréneáċ agus na n-Alecsandríneaċ agus
na ndaoine a ṫáiniġ ó Ċilicia agus ó Ásia, agus ḃíodar
10 ag argóint le Stiopán. Agus ní raḃdar ábalta
ar ḟeasaṁ i n-aġaiḋ na h-eagna agus i n-aġaiḋ na
11 spioraide le n-a laḃraḋ sé. Ansan ċuireadar suas
daoine áirite ċun teaċt agus a ráḋ gur airiġdar
féin focail ṁasluiġteaċa uaiḋ i n-aġaiḋ Ṁaoise
12 agus i n-aġaiḋ Dé. Do ġríosadar ar an gcuma san
an pobul agus na seanóirí agus na sgríḃneóirí agus
do riteadar i gceann a céile agus do rugadar air
13 agus do tugadar i láṫair na cóṁairle é. Agus
ċuireadar suas finnite bréagaċa ċun a ráḋ: Ní
stadann an duine sin aċ ag laḃairt cainnteana mas-
luiġteaċa i n-aġaiḋ na h-áite naoṁṫa agus i n-aġaiḋ
14 na dliġe. Óir d'airiġmair é 'ġá ráḋ so: Déanfaiḋ
Íosa so Nasareit léirsgrios ar an áit seo agus cuir-
15 fiḋ sé atarú ar na nósa a tug Maois dúinn. Agus
ḃí luċt na cóṁairle ag féaċaint go dlúṫ air agus
ċonnacadar go raiḃ a ġnúis mar a ḃeaḋ gnúis aingil.

CAIBIDIOL VII.

Cainnt Stioṗáin os cóṁair na cóṁairle; a ṁartra.

1 Ansan duḃairt uaċtarán na sagart: An ḃfuil so
2 aṁlaiḋ? Duḃairt seisean: A ḟeara, a ḃráiṫre agus
a aiṫreaċa, éistiḋ liom! Do taisbeáin Dia na glóire
é féin d'ár n-aṫair Ábraham nuair a ḃí sé i Meso-
3 potámia sar ar ċóṁnuiġ sé i gCaran, Agus duḃairt
sé leis: [1] "Imtiġ as do tír agus ó d'ġaoltaiḃ agus
4 tar isteaċ sa tír a taisbeánfad duit." Ansan d'ḟág
sé tír na gCaldaéaċ agus ċóṁnuiġ sé i gCaran. Agus
nuair a fuair a aṫair bás d'aistriġ sé é ċun na tíre
5 seo 'na ḃfuiltí-se anois i nḋur gcóṁnuiġe. Agus níor

[1] Gen. xii. 2.

ṫug sé seilḃ oiġreaċta ḋó ann, oiread agus ciscéim
ṫroiġe, aċ do ġeall sé go dtaḃarfaḋ sé seilḃ na
h-áite ḋó féin agus d'á ḟlioċt 'n-a ḋiaiḋ, agus gan
mac aige. Aċ duḃairt Dia leis: [1] Go mbeaḋ a 6
ḟlioċt 'n-a gcóṁnuiġe i ndúṫaiġ iasaċta agus go
gcuirfí fé ḋaor-smaċt iad agus go dtaḃarfí droċ-
úsáid ḋóiḃ ar feaḋ ċeiṫre ċéad blian. Agus an 7
náisiún agá mbeid siad fé ḋaoirse, taḃarfadsa breiṫ
orṫa, aduḃairt an Tiġearna, agus 'n-a ḋiaiḋ san
tiocfaid siad amaċ agus beid siad ag déanaṁ seirḃíse
ḋóṁsa sa n-áit seo. [2] Agus ṫug sé ḋó connraḋ an 8
timpallġearraḋ, [3] agus mar sin do ġein sé Isaac agus
do ḋein sé an timpallġearraḋ air an t-oċtṁaḋ
lá, agus [4] Isáac Iácób, agus [5] Iácób an dáréag
pátriárc.

Agus ṫáinig formad ag na pátriárcaiḃ do Ióseṗ 9
agus [6] ḋíoladar é isteaċ sa n-Éigipt. Agus ḃí Dia
leis, Agus d'ḟuasgail sé é ar gaċ guais d'á dtáinig 10
air, [7] agus ṫug sé fáḃar agus eagna ḋó i súiliḃ Faraó
rí na h-Éigipte, agus do ḋein sé uaċtarán dé ar an
Éigipt agus ar a ṫeaġlaċ féin go léir. Ansan do 11
ṫáinig an gorta ar an Éigipt ar fad agus ar Ċanaan,
agus cruaḋtan mór, agus ní raiḃ bia le fáġail ag
ár n-aiṫreaċaiḃ. [8] Agus nuair a ḋ'airiġ Iácób arḃar 12
a ḃeiṫ le fáġail sa n-Éigipt ċuir sé ár n-aiṫreaċa
ann ar dtúis. [9] Agus an tarna turus d'aiṫin a 13
ḋriṫáraċa Ióseṗ agus do noċtaḋ a ċine do Faraó.
Ansan do ċuir Ióseṗ fios ar Iácób, a aṫair, agus ar 14
a ġaoltaiḃ go léir, ċúig duine ḋéag a's trí fiċid.
[10] Agus ċuaiḋ Iácób síos sa n-Éigipt, agus [11] fuair 15
sé bás, é féin agus ár n-aiṫreaċa. Agus do tugaḋ 16
go Siċem iad agus do cuireaḋ iad sa n-uaiġ [12] a
ċeannaiġ Ábraham ar airgead ó ṁacaiḃ Hemór, mac
Siċem.

Aċ nuair a ḃí ag teaċt am na geallaṁna a ġeall 17

[1] Gen. xv. 13. [2] Gen. xvii. 10. [3] Gen. xxi. 2.
[4] Gen. xxv. 25. [5] Gen. xxix. 32 agus xxxv. 22.
[6] Gen. xxxvii. 28. [7] Gen. xli. 37. [8] Gen. xlii. 2.
[9] Gen. xlv. 3. [10] Gen. xlviii. 5. [11] Gen. xlix. 32.
[12] Gen. xxiii. 16 agus l. 5 agus 13; Ios. xxiv. 32.

Dia d'Ábraham ḃí an t-sliocht tar éis dul i [1] líonṁaire
18 sa n-Éigipt, go dtí gur éiriġ rí eile sa n-Éigipt
19 ná raiḃ aiṫne aige ar Ióseṗ. Ḋein sé sin feall ar ár
gcine agus ċuir sé cruadtan ar ár n-aiṫreaċaiḃ, go
gcaiṫidís a gclann óg do ċur uata amaċ i dtreó ná
20 mairfidís. [2] Sa n-am san iseaḋ do rugaḋ Maois,
agus doḃ ionṁuin le Dia é, agus do h-oileaḋ ar
21 feaḋ trí ṁí é i dtig a aṫar. Ansan do cuireaḋ amaċ
é, agus do ṫóg ingean Faraó é agus ḋein sí é d'oileaṁ-
22 aint 'n-a ṁac aici féin. Agus do múineaḋ do Ṁaois
gaċ sagas eagna d'á raiḃ ag muinntir na h-Éigipte
agus ḃí sé cóṁaċtaċ 'n-a ḃréiṫriḃ agus 'n-a gníoṁ-
23 arṫaiḃ. Nuair a ḃí sé daċad ḃliain d'aois ṫáinig
maċtnaṁ i n' aigne dó go raġaḋ sé ag féaċaint a
24 ḃráiṫre, clann Israéil. [3] Agus ċonnaic sé éagcóir 'á
déanaṁ ar duine acu agus do ċosain sé é, agus ḋein
sé díoltas ar son an t-é gur deineaḋ an éagcóir air,
25 mar do ḃuail sé an t-Éigipteaċ. Agus do ṁeas sé
go dtuigfeaḋ a ḃráiṫre go dtaḃarfaḋ Dia tré n-a
26 láiṁ féin, fuasgailt dóiḃ, aċ níor tuigeadar. [4] Lár
n-a ṁáireaċ a ḃí ċúġainn ṫáinig sé orṫa agus iad ag
troid, agus ḋein sé caradas agus síoṫċáin eatarṫa,
agus duḃairt sé: A ḟeara, is ḃráiṫre siḃ; cad ċuige
27 daoiḃ a ċéile ġortú? Aċ an fear a ḃí ag déanaṁ
na h-éagcóra ar a ċóṁarsain do ḋiúltuiġ sé dó agus
duḃairt sé: Cé ċeap tusa ad' ṗriúnsa agus ad'
28 ḃreiṫeaṁ os ár gcionn? An me ṁarḃú a ċeapann tú mar
29 a ṁarḃuiġis an t-Éigipteaċ indé? Nuair airiġ Maois
an focal san do ṫeiṫ sé agus ḃí sé 'n-a ḋeóruiḋe i
dtír Ṁadian. agus ḃí beirt ṁac aige sa tír sin.
30 Agus tar éis daċad ḃliain do [5] taisbeáin aingeal é
féin dó i ḃfásaċ cnuic Sina, i lasair teine, i dtor.
31 Agus nuair a ċonnaic Maois an niḋ sin do ṫáinig
iongna air, agus ḃí sé ag teaċt i n'aice, 'gá ḃreiṫniú
agus do laḃair guṫ an Tiġearna leis, agus duḃairt:
32 Is mise Dia t'aṫarаċ Dia Ábrahaim, agus Dia
Isáac agus Dia Iácóiḃ. Agus ṫáinig criṫeagla ar
33 Ṁaois agus níor leóṁaiġ sé féaċaint air. Agus

[1] Exod. i. 7. [2] Exod. ii. 2. [3] Exod. ii. 12.
[4] Exod. ii. 13. [5] Exod. iii. 2.

duḃairt an Tiġearna leis: Bain do ḃróga de t' ċosaiḃ
mar is talaṁ naoṁṫa an áit 'na ḃfuilir ad ḟeasaṁ.
Ag féaċaint dom is léir dom an cruaḋtan 'na ḃfuil 34
mo ṗobul atá sa n-Éigipt, agus do ċloisear a
ngéarġol agus tánag anuas ċun iad a ḋ'ḟuasgailt.
Agus tarra anois go gcuiread sa n-Éigipt tu.
An Maois sin d'ár diúltuiġeaḋ nuair a duḃraḋ 35
leis: Cé ċeap tusa ad ṗriúnsa agus ad ḃreiṫeaṁ?
do ċuir Dia uaiḋ é 'n-a ṗriúnsa agus i n'ḟuasgaltóir,
tré láiṁ an aingil a taisbeánaḋ dó sa tor. [1] Tug 36
sé sin leis amaċ iad, agus é ag déanaṁ mirbúiltí
agus soluídí i dtír na h-Éigipte agus sa Muir Ruaiḋ
agus sa ḃfásaċ ar feaḋ daċad blian. Isé an Maois 37
sin aduḃairt le clainn Israéil: [2] Tógfaiḋ Dia ċúgaiḃ
fáiḋ d'ḃúr mbráiṫriḃ, mar mise; éistfiḋ siḃ leis sin.
[3] Siḋé a ḃí sa n-eaglais sa n-uaigneas i ḃfoċair an 38
aingil, do labair leis ar ċnuc Sina agus le n-ár
n-aiṫreaċaiḃ; do ġlac bréiṫre na beaṫa le taḃairt
dúinn. Agus ní ḋéanfaḋ ár n-aiṫreaċa rud air, 39
aċ do ḋiúltuiġdar dó agus d'iompuiġdar a gcroiḋe
ar an Éigipt, Agus dúḃradar le h-Aaron: [4] Dein 40
dúinn déiṫe a ḃeiḋ ag gluaiseaċt róṁainn; óir an
Maois seo a tug amaċ a h-Éigipt sinn ní ḟead-
ramair cad 'tá imiġṫe air. Agus deineadar gaṁ- 41
ain ins na laeṫiḃ sin, agus deineadar íḋbirt ċun
an íoṁáiġ, agus deineadar gáirdeaċas a h-obair a
láiṁ féin. Agus d'iompuiġ Dia agus do leig sé dóiḃ 42
ḃeiṫ ag déanaṁ seirḃíse do ṡluaġ neiṁe, mar atá
sgríoḃṫa i leaḃar na ḃfáiḋ: [5] Ar deineaḃair ofráil
agus íḋbirt dóṁsa sa ḃfásaċ i gcaiṫeaṁ daċad blian
a teaġlaċ Israéil? Agus do ġlacaḃair tabernacul 43
Moloċ agus réalt ḃúr ndé Rempam, íoṁáġṫa a
deineaḃair le nḃúr láṁaiḃ féin ċun iad d'aḋraḋ.
Agus aistreóċad siḃ tar Ḃabilóin.
Ḃí tabernacul na fiaḋnaise ag ár n-aiṫreaċaiḃ sa 44
ḃfásaċ, sé mar a ċeap Dia dóiḃ nuair a [6] labair sé
le Maois, go ndéanfaḋ sé é do réir an ṁacsaṁla a
ċonnaic sé. Agus do ṫóg ár n-aiṫreaċa, agus Iésus 45

[1] Exod. vii. 8, ix. 10, agus xi. 4. [2] Deut xviii. 15. [3] Exod. xx. 3.
[4] Exod. xxxii. 1. [5] Amos v. 25. [6] Exod. xxv. 40.

é agus ṫugadar leó é isteaċ sa tír a ḃí ag na geinte,
agus ḋíbir Dia iad san ó agaiḋ ár n-aiṫreaċ, go dtí
46 laeṫe Ḋáiḃid, Agus fuair sé sin fáḃar i láṫair
Dé, agus d'iarr sé go ḃfaġaḋ sé tabernacul do
47 Ḋia Iácóib. Aċ is é Salomón a ċuir suas tiġ dó.
48 Aċ ní h-i ndéantúr láṁ a ċóṁnuiġeann an dúileaṁ,
49 mar adeir an fáid:† [1] Is é neaṁ mo ċataoir ríoġḋa,
agus an talaṁ taca mo ċos. Cad é an tiġ a ḋéanfaiḋ
sib dom, adeir an Tiġearna, nú cá ḃfuil áit mo
50 ṡuaiṁnis? Náċ iad mo láṁa féin a ḋein iad go léir?
51 A luċt na muinéal stuacaċ agus na g-croiḋte
agus na gcluas gan timpallġearraḋ, táṫaoi coit-
ċianta ag cur i n-agaiḋ an Spioraid Naoiṁ: Mar a ḃí
52 ḃúr n-aiṫreaċa, sin mar atáṫaoi-se. Cia'cu de sna
fáiḋib nár ḋein ḃúr n-aiṫreaċa géarleanṁaint air?
Agus ċuireadar ċun báis na daoine a ṫarrgair dóib
teaċt an Ḟíor-Aoin seo a ḋeineaḃair-se féin anois do
53 ḃraṫ agus do ċur ċun báis. Do ġlacaḃair an dlíġ
ó ḟritálaṁ na n-aingeal agus níor ċoiméadaḃair an
dlíġ.

54 Nuair airiġdar an ċainnt sin do ġearr sí an croiḋe
55 acu agus ḃíodar ag díosgán a ḃfiacal ċuige. Aċ ḃí
sé lán de'n Spioraid Naoṁ agus d'ḟéaċ sé suas ins
na flaṫais agus ċonnaic sé glóire Dé agus Íosa 'n-a
ṡeasaṁ ar ḋeasláiṁ Dé, agus duḃairt sé: Féaċ ċím
na flaṫais ar osgailt agus Mac an Duine 'n-a ṡeasaṁ
56 ar ḋeasláiṁ Dé. Ansan do ċuireadar liú árd asta
agus do ċuireadar a láṁa ar a gcluasaib agus do
57 riṫeadar i n-aonḟeaċt ċuige, Agus do ċomáineadar
amaċ as an gcaṫair é agus ġaḃdar do sna cloċaib
ann, agus ċuir na finnite a mbrait ag cosaib fir óig

[1] Isáias lxvi. 1.

† Ver. 48. "Ní h-i ndéantúr láṁ," ⁊rl. .i. Níl aon ġáḋ aige le tiġṫib cré agus ní féidir é ḋúnaḋ laistiġ díob. Aċ sa n-am gcéadna, ó 'tá sé gan teóra tá sé ins gaċ uile áit, agus istiġ i n-ár dtiġṫib cóṁ maiṫ le gaċ áit eile. Agus do ċóṁnuiġ Críost, sa ṁéid gur duine é, i dtiġṫib, agus tá sé anois ar ár n-altóraib.

ar a dtugtí Saul. Agus gaḃḋár do sna clocaib i 58
Stiofán agus é ag glaoḋaċ ar Ḋia, agus: A Ṫiġearna
Íosa, glac ċugat m'anam! adeireaḋ sé. Ansan do 59
leig sé é féin ar a ġlúinib agus duḃairt sé, do ġut
árd: A Ṫiġearna ná cuir an peaca so i leit na ndaoine
seo! Agus nuair a ḃí an méid sin ráiḋte aige do
tuit a ċodla air sa Ṫiġearna.
Agus ḃí Saul toilteanaċ ċun a ḃáis.

CAIBIDIOL VIII.

Na Samaritánaiġ dá n-iompóḋ ag Pilib ċun an ċreidiṁ agus an coillteánaċ dá ḃaisteaḋ aige.

Ansan do deineaḋ, insna laeṫib[1] sin íde ana-ḋian 1
ar an eaglais a ḃí i nIerúsalem agus do sgaipeaḋ na
daoine go léir tré ċríoċaib Iúdaéa agus Ṡamaria, aċ
aṁáin na h-Aspoil. Agus tug daoine diaḋa aire 2
do Stiofán agus ċaoineadar é go mór. Aċ ḃí léir- 3
sgrios ag Saul 'á ḋéanaṁ ar an eaglais, é ag dul
isteaċ insna tiġṫib agus fir agus mná aige 'á tarraċ
amaċ agus é 'gá gcur i mbraiġdineas.

Aċ an ṁuinntir a sgaipeaḋ do ġluaiseadar rómpa 4
ag craoḃsgaoile bréiṫre Ḋé. Agus ċuaiḋ Pilib síos 5
go caṫair Samaria agus ḃí sé ag craoḃsgaoile Ċríost
dóiḃ sin. Agus tug na daoine aire do ċainnt Pilib 6
agus d'éisteadar leis do toil a ċéile, mar ċonnacadar
na mírḃúiltí a ḃí aige 'á ḋéanaṁ. Mar ḃí a lán acu 7
'na raiḃ sprioraidí truaillighte ionta agus go n-im-
ṫiġdís asta ag éiġeaṁ go h-árd. Agus a lán a ḃí 8
millte agus a ḃí bacaċ do leiġiseaḋ iad.
D'á ḃríġ sin ḃí áṫas mór sa ċaṫair sin. Aċ ḃí fear 9
áiriṫe d'ar ḃ' ainim Símón agus ḃí sé 'n-a ḋraoi sa
ċaṫair roiṁe sin agus é ag meallaḋ muinntire Ṡamaria,
'gá ráḋ gur ḋuine mór éigin é. Agus tugaḋ na daoine 10
go léir, beag agus mór, cluas dó, agus deiridís:
Cóṁaċt Ḋé é seo, an ċóṁaċt ar a dtugtar mór-

[1] A.D. 33

11 ċómaċt. Agus d'éistidís leis, mar ḃíodar meallta
12 le n-a ċuid draoiḋeaċta aige ar feaḋ aḃfaḋ. Aċ
nuair a ċreideadar Pilib agus é ag craoḃsgaoile
i dtaoḃ ríġeaċta Dé, do baisteaḋ iad, idir fearaiḃ
13 agus mná, i n-ainm Íosa Críost. Ansan do ċreid
Simón féin agus do baisteaḋ é, agus d'ḟan sé i
bfoċair Pilib. Agus nuair a ċíoḋ sé na mírḃúiltí
d'á ndéanaṁ, agus na cómaċta tar na beartaiḃ, ḃíoḋ
iongna agus alltaċt air.

14 Ansan d'airiġ na h-Aspoil a ḃí i n-Ierúsalem go
raiḃ Samaria tar éis bréiṫir Dé do ġlacaḋ agus
15 ċuireadar Peadar agus Eóin ag triall orta. Agus
nuair a ṫánadar ḋeineadar guiḋe ar a son, go nglac-
16 faidís an Spiorad Naoṁ. Óir ní raiḃ tagaiṫe aige
fós i n-aoinne acu; ní raḃdar aċ baistiṫe i n-ainm
17 an Tiġearna Íosa. Ansan do ċuireadar a láṁa orta
agus do ġlacadar an Spiorad Naoṁ.*

18 Nuair a ċonnaic Simón, áṁ, an Spiorad d'á ṫaḃ-
airt tré ḋul fé láiṁ na n-Aspol do ṫairgis sé airgead
19 dóiḃ, Agus duḃairt sé: tugaiḋ dómsa an ċómaċt
san, i dtreo, an t-é go gcuirfead mo láṁ air go nglac-
faiḋ sé an Spiorad Naoṁ. Duḃairt Peadar leis, áṁ:
20 Íde ar do ċuid airgid agus ort féin, óir do ṁeasais
21 gur féidir tabartas Dé d'ḟáġail ar airgead. Ní'l
páirt ná baint agatsa leis an ngnó so, mar ní díreaċ
22 do ċroiḋe i láṫair Dé. Déin aiṫriġe, d'á bríġ sin,
sa n-olc so atá déanta agat, agus iarr ar Ḋia, féaċ-
aint an maiṫfí ḋuit an smuineaṁ so a ṫáinig ad ċroiḋe.
23 Óir ċím go bfuilir i ndomblas seirḃtin agus fé
24 ċuiḃreaċ an uilc. Agus d'ḟreagair Simón agus
duḃairt: Cuiriḋ-se búr nguiḋe ċun an Tiġearna ar

* Ver. 17. "Do ċuireadar a láṁa orta." Ċuireaḋ na h-Aspoil daoine fé láiṁ easboig leis na láṁa ċur orta, agus le guiḋe ḋéanaṁ, agus leis sin do ġlacaḋ na Críostuiḋṫe an Spiorad Naoṁ. Gan amras do ġlacaidís grásta an Spiorad Naoiṁ nuair a baisttí iad, aċ ní tugtí ḋóiḃ an uair sin an forlíontaċt grásta agus na tioḋlaicí eile sin a tugaḋ dóiḃ neart ċun an ċreidiṁ a ḋ'aḋṁáil go h-osgailte; tioḋlaicí a ġlacaidís 'n-a ḋiaiḋ san ós na h-easbogaiḃ i sacraimint dul fé láiṁ easpuig.

mo ṡon ionus ná tiocfaiḋ orm aon níḋ de sna neiṫiḃ
sin atá ráiḋte agaiḃ.
Agus ṫánadar-san tar n-ais go Ierúsalem, tar 25
éis briaṫar an Tiġearna do ḋearḃaḋ agus do laḃairt,
agus ḋeineadar craoḃsgaoile tré n-a lán de ċríoċaiḃ
na Samaritánaċ.
Ansan do laḃair aingeal an Tiġearna le Pilib agus 26
duḃairt sé: Eiriġ agus imṫiġ ó ḋeas ċun na h-áite
'na ḃfuil an bóṫar ó Ierúsalem go Gása; is fásaċ
an áit. D'eiriġ sé agus d'imṫiġ sé. Agus féaċ, 27
ḃí fear ó Étiópia, coillteánaċ cóṁaċtaċ le banríġin
Étiópia, le Candacé, fear a ḃí os cionn a saiḋḃris
go léir aici, agus ḃí sé tar éis teaċt go Ierúsalem
ċun Dia d'aḋraḋ; Agus ḃí sé ag dul ṫar n-ais agus 28
é 'n-a ṡuiḋe 'n-a ċarbad, agus Isáias fáiḋ aige d'á
léiġe. Agus duḃairt an Spiorad le Pilib: Imṫiġ 29
anonn agus cuir ṫu féin i n-aice an ċarbaid sin.
Ṫáinig Pilib i n'aice agus d'airiġ sé é ag léiġe Isáias 30
fáiḋ, agus duḃairt sé: An dóiġ leat a' dtuigeann
tú an níḋ atá agat d'á léiġe? Duḃairt seisean: 31
Agus conus is féidir dom é ṫuisgint mura dtais-
beánaiḋ duine éigin dom é? Agus d'iarr sé ar Pilib
dul suas agus suiḋe i n'aice. Agus siḋé an áit de'n 32
sgriptiúir a ḃí aige dá léiġe: [1] Do seólaḋ ċun a
ṁarḃṫa é mar a seólfí caora; agus, ar nós an uain
a ḃeaḋ gan guṫ i láṫair a ḃearḃóra, níor osgail sé
a ḃéal. I n-úṁluiġeaċt do tógaḋ uaiḋ a ḃreiṫ- 33
eaṁantas. Cé neósfaiḋ a ġeinealaċ? Óir tógfar a
ḃeaṫa de'n dtalaṁ. Agus d'ḟreagair an coill- 34
teánaċ agus duḃairt sé le Pilib: Atċuinġim ort cia
air go laḃrann an fáiḋ an ċainnt sin? an air féin nú
an ar ḋuine eile? Ansan d'osgail Pilib a ḃéal agus 35
ṫosnuiġ sé leis an sgriptiúir sin agus do ċraoḃsgaoil
sé Íosa dó. Agus, ag cur na sliġe ḋíoḃ dóiḃ ṫán- 36
adar mar a raiḃ uisge, agus duḃairt an coillteánaċ:
Féaċ an t-uisge, cad 'tá am ċosg air go mbaistfí me?
Aċ duḃairt Pilib: Má ċreideann tú ód' ċroiḋe go 37
h-iomlán ní misde é. Agus d'ḟreagair seisean agus

[1] Isáias liii. 7.

38 duḃairt: Creidim gur b'é Mac Dé Íosa Críost.* Agus
d'órduiġ sé an carbad do stop agus túirlingeadar
39 araon sa n-uisge, Pilib agus an coillteánaċ, agus do
baist sé é. Agus nuair a ṫánadar aníos as an uisge
d'ḟuadaiġ Spiorad an Tiġearna Pilib agus ní ḟeacaiḋ
an coillteánaċ a ṫuille é. Aċ d'imṫiġ sé a ḃóṫar féin
40 agus áṫas air. Agus do ḟuaraḋ Pilib i n-Asótus agus
ġluais sé tríd an dtír ag craoḃsgaoile an tSoisgéil
insna caṫaraċaiḃ go léir ċun go dtáinig sé go
Cæsaréa.

CAIBIDIOL IX.

Iompáil Ṗóil ċun an ċreidiṁ, agus a ḋíoġras. Éneas d'á leiġeas ag Peadar, ⁊ Taibita dá tógaint aige ón mbás.

1 Agus táinig [1] Saul, agus é ag síor-ḟéide bagarṫa
báis i n-aġaiḋ deisgiobul an Tiġearna, ag triall ar
2 ṗriúnsa na sagart, Agus d'iarr sé air leitreaċa
ṫaḃairt dó go Damascus, ċun na sinagóg, i dtreó
dá ḃfaġaḋ sé aon daoine, fir 'ná mná, de 'n tslíġ sin,
go dtaḃarfaḋ sé leis iad gaḃṫa go Ierúsalem.
3 [2] Agus ag cur na slíġe ḋé dó do ṫárla go dtáinig
sé i gcóṁgar do Ḋamascus, agus go h-obann do las
4 solus ó neaṁ 'n-a ṫimpul. Agus ṫuit sé ċun talaiṁ
agus d'airiġ sé an guṫ ġá ráḋ leis: A Ṡaul, a Ṡaul,
5 cad ċuige go ḃfuilir am ġéarleanaṁaint? Agus
duḃairt seisean: Cia h-é ṫu, a Ṫiġearna? agus eisean:
Mise Íosa 'na ḃfuilir-se am ġéarleanaṁaint, is cruaiḋ
6 ort ḃeiṫ a' speaċuiol i n-aġaiḋ an ṗriocaire. Agus
duḃairt seisean agus é ag criṫ le h-uaṫḃás: A Ṫiġ-

[1] Gal. i. 13.
[2] *Infra* xxii. 6, xxii. 10, xxvi. 12; 1 Cor. xv. 8, 2 Cor. xii. 2.

* Ver. 37. "Má ċreideann tú ód' ċroiḋe go h-iomlán," ⁊rl. Is minic ná h-ainimniġeann an sgriptiúir aċ aon ċeann aṁáin de sna meónaiḃ riaċtanaċa, mar a deintear annso, .i. creideaṁ, bíoḋ go ḃfuil meóin eile atá riaċtanaċ ċóṁ maiṫ, .i. dólás croiḋe agus dóċas agus gráḋ do Ḋia. Aċ beireann creideaṁ leis iomláine croiḋe, agus gaċ aon ruḋ atá riaċtanaċ ċun slánuiġṫe.

earna, cad is toil leat a ḋéanfainn? Agus duḃairt 7
an Tiġearna leis: Eiriġ agus imṫiġ isteaċ sa ċaṫair
agus neósfar sa n-áit sin duit cad tá agat le
déanaṁ. Agus na fir a ḃí le n-a ċois ḃíodar 'n-a
seasaṁ agus uaṫḃás orṫa, agus iad ag éisteaċt leis
an nguṫ agus ná feacadar aoinne. Agus d'éiriġ 8
Saul de'n talaṁ agus d'osgail sé a ṡúile aċ ní ḟeacaiḋ
sé aon níḋ. Agus do rugadar ar láiṁ air agus do
ḟeoladar isteaċ i nDamascus é. Agus ḃí sé ansan 9
trí lá gan raḋarc, agus níor ċaiṫ sé bia 'ná deoċ.
Agus ḃí i nDamascus duine de ḋeisgiobulaiḃ an 10
Tiġearna agus Ananias ab ainm dó, [1] agus duḃairt
an Tiġearna leis, i n-aisling: A Ananiais! Agus
duḃairt seisean: Táim anso, A Ṫiġearna! Agus 11
duḃairt an Tiġearna leis: Eiriġ agus imṫiġ go dtí
an tsráid ar a dtugtar an Díreaċ, agus loirg, i dtiġ
Iúdáis, fear ó Tarsus gur ḃ'ainm dó Saul; mar,
féaċ, tá sé ag guiḋe Dé. (Agus ċonnaic sé an fear d'ar 12
ḃ'ainm Ananias agus é ag teaċt isteaċ ag triall air
agus ag cur a láiṁe air ċun raḋairc a ṫaḃairt dó.) Aċ 13
d'ḟreagair Ananias: A Ṫiġearna, d'airiġeas i dtaoḃ
an ḟir sin, ó n-a lán, méid na n-olc atá déanta aige
do d'naoiṁ i n-Ierúsalem: Agus tá úġdarás anso 14
aige ó uaċtaránaiḃ na sagart ċun na ndaoine a
ġlaoḋann ar t'ainimse do ġaḃáil. Duḃairt an 15
Tiġearna leis: Imṫiġ ort, óir is árṫaċ toġṫa an fear
san agamsa ċun m'ainime ḃreiṫ i láṫair geinte agus
ríġṫe agus clainne Israéil. Mar taisbeánfadsa dó 16
cad iad na neiṫe móra atá le fulang aige ar son
m'ainime. Agus d'imṫiġ Ananias agus ċuaiḋ sé 17
isteaċ sa tiġ agus ċuir sé a láṁ air agus duḃairt
sé: A Ṡaul, a ḃráṫair, an Tiġearna Íosa a taisbeáin
é féin duit ar an sliġ agus tu ag teaċt, do ċuir sé
mise ċúgat ionus go ḃfeicfá agus go líonfí de'n
Spiorad Naoṁ tu. Agus láiṫreaċ do ṫuit mar 18
ḃeaḋ gáinni d'á ṡúiliḃ agus fuair sé a raḋarc agus
d'éiriġ sé agus do baisteaḋ é. Agus ċaiṫ sé bia 19
agus ṫáinig neart dó. Agus d'ḟan sé roinnt laeṫanta
i ḃfoċair na ndeisgiobul a ḃí i nDamascus.

[1] *Infra* xxii. 12.

20 Agus láiṫreaċ, insna sinagógaiḃ, ḃí sé ag sean-
21 móin i dtaoḃ Íosa, gur b' é Mac Dé é. Agus ḃí
uaṫḃás ar a raiḃ ag éisteaċt leis, agus deiridís:
Náċ é seo an fear a ḃí ag déanaṁ íde i n-Ierúsalem ar
an muinntir a ġlaoḋaḋ ar an ainim sin, agus náċ é
gnó a ṫug anso é ná ċun iad do ḃreiṫ leis gaḃṫa ag
22 triall ar uaċtaránaiḃ na sagart? Aċ ḃí Saul ag
neartú go mór agus é ag cur na n-Iúdaċ ar mear-
aiḋe, a raiḃ i nDamascus díoḃ, toisg é ḃeiṫ gá deiṁ-
niú gur b' é sin an Críost.
23 Agus nuair a ḃí a lán laeṫanta caitte dein na
Iúdaiġ a ḃeartú, do ṫoil a ċéile, go marḃóċaidís é.
24 Aċ do fuair Saul eólus ar iad a ḃeiṫ ar a ṫí. [1] Agus
ḃí luċt cimeádta acu ar na geataiḃ do ló agus d'oiḋċe,
25 ċun go marḃóċaidís é. Aċ do ṫóg na deisgiobuil é
sa n-oiḋċe agus ċuireadar síos de ḋruim an ḟalla
26 é i gcisreán. Agus ṫáinig sé go Ierúsalem agus
ṁeas sé dul leis na deisgiobuil, aċ ḃí eagla acu go
léir roimis agus ní ċreidfidís gur deisgiobul é.
27 Aċ do ṫóg Barnabas é agus do rug sé ag triall ar
na h-Aspoil é agus d'innis sé dóiḃ conus mar a
ċonnaic sé an Tiġearna ar an sliġ agus gur laḃair sé
leis, agus conus mar a dein sé obair ċalma i n-ainim
28 Íosa, i nDamascus. Agus ḃí sé 'n-a ḃfoċair, ag
gaḃáil amaċ agus ag gaḃáil isteaċ i n-Ierúsalem
agus obair ċalma aige 'á déanaṁ i n-ainim an Tiġ-
29 earna. Do laḃraḋ sé mar an gcéadna leis na gein-
tiḃ agus ḃíoḋ sé ag díospóireaċt leis na Gréagaiġ;
30 agus ḃíodar san a d'iarraiḋ é ċur ċun báis. Fuair
na bráiṫre an níḋ sin amaċ agus do rugadar go
Caesaréa é agus ċuireadar as san go Tarsus é.

31 Agus ḃí síoṫċáin ag an eaglais ar fuid Iúdaéa go
léir agus ar fuid Gailílí agus Samaria, agus ḃí sí ag
dul ar aġaiḋ ag gluaiseaċt i n-eagla an Tiġearna,
32 agus í dá líonaḋ le sólás an Spioraid Naoiṁ. Agus
do ṫárla, nuair a ḃí Peadar ag taḃairt a ċuaird sa
timpal orta, go dtáinig sé ċun na naoṁ a ḃí 'n-a

[1] 2 Cor. xi. 32.

gcoṁnuiġe i Lidda. Agus fuair sé sa n-áit sin duine 33
d'ár ḃ'ainim Énéas, a ḃí gan lúṫ a ġéag agus a ḃí ar
a leabaiḋ ar feaḋ oċt mblian. Agus duḃairt Peadar 34
leis: A Énéis, tá an Tiġearna Íosa Críost ag taḃairt
sláinte ḋuit. Eiriġ agus córuiġ do leabaiḋ! Agus
d'eiriġ sé láiṫreaċ. Agus ċonnaic muinntir Lidda go 35
léir é agus muinntir Ṡaróna, agus d'iompuiġdar ċun
an Tiġearna.

Agus ḃí i n-Ioppé bandeirsiobul agus Taibíta ab 36
ainim di, nú, ar ṁíniú, Dorcas. Agus ḃí a lán deaġ-
ġníoṁarta agus a lán déarca aici sin 'á ḋéanaṁ. Agus 37
do ṫárla insna laeṫiḃ sin gur buaileaḋ breóite í
agus go ḃfuair sí bás. Agus do niġdar í agus ċuir-
eadar sa treómra uaċtarach í. Aċ, ó ḃí Lidda cóṁ- 38
garaċ do Ioppé agus gur airiġ na deirsiobuil
Peadar a ḃeiṫ sa n-áit sin, ċuireadar beirt ḟear
ċuige 'gá ráḋ leis: Ná déin riġneas gan teaċt ag
triall orainn. Agus d'eiriġ Peadar agus táinig sé 39
leó. Agus nuair a ṫáinig sé ann do rugadar suas
é go dti an seómra mór, agus ḃí na baintreaċa 'n-a
seasaṁ 'n-a ṫimpal agus iad ag sile deór agus iad
ag taisbeáint na gcótai agus na mball éadaiġ dó
a ḋeineaḋ Dorcas dóiḃ. Annsan do ċuir Peadar na 40
daoine go léir amaċ as an seómra agus do leig sé é
ḟéin ar a ġlúiniḃ agus ḋein sé úrnuiġṫe, agus d'iom-
puiġ sé ċun an ċuirp agus duḃairt sé: A Ṫaibita,
eiriġ! Agus d'osgail sisi a súile agus ċonnaic sí
Peadar agus d'eiriġ sí aniar. Agus ṫug sé a láṁ 41
di agus ċuir sé 'n-a seasaṁ í. Agus do ġlaoiḋ sé
isteaċ na naoiṁ agus na baintreaċa agus ṫug sé
suas dóiḃ í 'n-a beaṫaiḋ. Ansan do h-innseaḋ é ar 42
fuaid Ioppé go léir agus do ċreid a lán daoine sa
Tiġearna. Agus do ṫuit amaċ gur ḟan sé mórán 43
laeṫanta i n-Ioppé, i dtiġ fir gur b' ainim dó Simón,
fear leaṫair do learú.

CAIBIDIOL X.

Cornélius d'á ġlacaḋ isteaċ sa n-Eaglais. Aisling Ṗeadair.

1 Aċ ḃí i gCaesaréa fear n-ar ḃ'ainim dó Cornélius,
taoiseaċ céad ar an mbuiḋin airm ar a dtugtar
2 an Eadáileaċ, Fear diaḋa n-a raiḃ eagla Dé air féin
agus ar a teaġlaċ, do ṫugaḋ mórán déarca uaiḋ do
sna daoine, agus a ḃíoḋ ag guiḋe Dé coitċianta.
3 Do ċonnaic an fear san, i n-aisling, go soiléir,
tuairim an naoṁaḋ tráṫ sa lá, aingeal ó Ḋia ag
teaċt ċuige isteaċ, agus duḃairt an t-aingeal leis:
4 A Ċornélius! Agus duḃairt seisean, agus é ag
féaċaint air agus eagla mór air: Cad é sin, a Ṫig-
earna? Agus duḃairt sé leis: Taid t'úrnuiġṫe
agus do ḋéirc imiġṫe suas, i gcuiṁne, i láṫair Dé.
5 Agus anois cuir fir go Ioppé agus glaoiḋ ċugat
6 Símón, ar a dtugtar Peadar. Tá sé ar lóisdín
i dtiġ Śímóin, fear leasuiġṫe leaṫair, n-a ḃfuil a
ṫiġ ar ḃruaċ na farraige; neósfaiḋ sé sin duit cad 'tá
7 le déanaṁ agat. Agus nuair a d'imtiġ an t-aingeal,
a ḃí ag cainnt leis, do ġlaoiḋ sé ċuige beirt d'á ṫeaġ-
laċ féin agus fear airm n-a raiḃ eagla an Tiġearna
8 air, daoine a ḃí úṁal dó. Agus d'innis sé ḋóiḃ gaċ
níḋ agus ċuir sé go Ioppé iad.
9 Amáireaċ a ḃí ċúġainn, agus iadsan ag cur na
sliġe ḋíoḃ agus ag teaċt ċun na caṫraċ, tuairim
an séṁaḋ tráṫ, ċuaiḋ Peadar suas i n-uaċtar an
10 tiġe ċun úrnuiġṫe ḋéanaṁ. Ansan táinig ocras air
agus ba ṁian leis bia do ċaiṫeaṁ. Agus an ḟaid a
ḃíodar ag ollṁú an ḃiḋ dó táinig táṁnéal air.
11 Ċonnaic sé na flaṫais ar osgailt agus árṫaċ, mar a
ḃéaḋ bairlín ana-ṁór agus í d'á leigint anuas, le n-a
12 ċeiṫre cúinniḃ, as na flaṫais ċun an tailiṁ. Agus
ḃí uirṫi an uile ṡaġas ainṁiġṫe ċeiṫre gcos, agus
13 piastaí, agus éanlaiṫe an aeir. Agus do laḃair
14 guṫ leis: Eiriġ, a Ṗeadair, agus mairḃ agus iṫ! Aċ
duḃairt Peadar: Nár leigiḋ Dia go ndéanfainn san, a
Ṫiġearna, óir níor iṫeas riaṁ bia coitċian ná bia
15 neaṁ-ġlan. Agus do laḃair an guṫ arís leis: An

níḋ a ġlan Dia ná taḃairfe coitċian air! Do deineaḋ 16
san trí h-uaire ar a ċéile agus ansan do tógaḋ an
t-árṫaċ tar n-ais isteaċ ins na flaṫais.
Agus an fad a ḃí Peadar 'ġá ḃreiṫniú i n' aigne cad 17
é an sagas an radairc san a ċonnaic sé, féaċ, ḃí na fir a
ċuir Cornélius uaiḋ 'n-a seasaṁ ag an ndorus, 'ġá fiaf-
raiġe cá raiḃ tiġ Símóin. Agus do ġlaoḋadar agus 18
d'fiafraiġdar an raiḃ Símón ar a dtugtar Peadar,
ar lóistín sa tiġ. Ḃí Peadar, áṁtaċ, ag cuiṁneaṁ 19
ar an aisling agus duḃairt an Spioraid leis: Féaċ,
tá triúr fear ad' lorg. Eirig, dá ḃríġ sin, agus 20
imṫiġ síos agus gluais leó, óir is mise ċuir ċúġat
iad. D'imṫiġ Peadar síos ċun na ḃfear agus duḃ- 21
airt sé: Féaċ, is mise atá uaiḃ: Cad ċuige go dtán-
aḃair? Agus duḃradar-san: Cornélius, an taoiseaċ 22
céad, fear atá fíoraonta úṁal do Ḋia agus go ḃfuil
meas mór ag na Iúdaiġ go léir air, fuair sé freagra
ó aingeal naoṁṫa 'ġá ráḋ leis fios a ċur orṫa ċun
a ṫiġe agus éisteaċt le cainnt uait. Do ruġ sé isteaċ 23
iad ansan i gcóir na h-oiḋċe. Agus d'eiriġ sé
amáireaċ a ḃí ċúġainn agus ġluais sé i n-aonfeaċt
leó, agus ċuaiḋ roinnt de sna bráiṫriḃ ó Ioppé le n-a
ċois.
Ċuaiḋ sé isteaċ i gCaesaréa an lá 'n-a ḋiaiḋ san, 24
agus ḃí Cornélius ag feiṫeaṁ leó agus a ġaolta agus
a ċáirde cruinniġṫe aige. Agus do ṫárla nuair a 25
ṫáinig sé isteaċ go dtáinig Cornélius 'n-a ċoinniḃ
agus gur fléaċt sé aġá ċosaiḃ ġá onórú. Aċ do 26
tóg Peadar suas é agus duḃairt sé: Eirig! Duine
iseaḋ mise féin, leis. Agus ṫáinig sé isteaċ sa tiġ 27
agus é ag cainnt leis, agus fuair sé an mórċuid
daoine cruinniġṫe istiġ.
Agus duḃairt sé leó: Is eól daoiḃse conus mar 28
is urġráin d'fear Iúdaċ baint ná coṁluadar a
ḋéanaṁ le cine iasaċta, aċ do ṫaisbeáin Dia ḋóṁsa
gan coitċian ná neaṁġlan a taḃairt ar aon duine.
Dá ḃríġ sin, ċóṁ luaṫ agus a cuireaḋ fios orm 29
ṫánag gan stad. Fiafraiġim, uime sin, cad ċuige
gur ċuireaḃair fios orm?
Agus duḃairt Cornélius: Ceiṫre lá ó ṡin, go dti 30

an uair seo, ḃíos am ṫiġ um an naoṁaḋ tráṫ agus
me ag suiḋe, agus féaċ, do ṡeasaiṁ fear ar m'agaiḋ
31 amaċ agus éadaċ geal air agus dubairt sé: A Ċor-
néliur, tá éistiṫe le d' ġuiḋe agus tá cuiṁne ar do
32 ḋéirc i láṫair Dé. Cuir fios go Ioppé, dá ḃríġ sin,
ar Ṡimón ar a dtugtar Peadar: tá sé ar lóistín
i dtiġ Ṡimóin, an fear leasuiġṫe leaṫair, i n-aice na
33 farraige. Ansan do ċuireas fios orṫa láiṫreaċ agus
is maiṫ an teaċt agatsa é. Agus táimíd go léir
ansa anois ad láṫair ċun éisteaċt le gaċ uile níḋ
a d'órduiġ Dia duit.
34 Ansan d'osgail Peadar a béal agus dubairt sé:
Is léir dom le fírinne ná féaċann Dia do [1] ṗear-
35 sain seaċas pearsa, Aċ go bféaċann sé do'n t-é
sin, ins gaċ cine, 'na mbíonn a eagla air agus a ḋein-
36 eann fíoraontaċt.* Do ċuir Dia an briaṫar ċun
clainne Israéil, ag fógairt síoṫċána tré Íosa Críost,
37 (sin é is Tiġearna ar gaċ uile níḋ): Is eól daoiḃse
an focal a labraḋ ar fuid Iúdaéa go léir, [2] óir do
ṫosnuiġ sé ó Ġalilí tar éis an ḃaiste a ċraoḃsgaoil
38 Eóin: Íosa ó Nasaret: conus mar do ong Dia é
leis an Spioraid Naoṁ agus le cóṁaċt, agus gur
ġluais sé ag déanaṁ tairḃe agus ag leiġeas na
ndaoine a ḃí fé annsmaċt an diaḃail, toisg Dia ḃeiṫ
39 leis. Agus is finniṫe sinne ar gaċ níḋ dár ḋein sé
i gcríċ na nIúdaċ agus i n-Ierúsalem, gur cuireaḋ
40 ċun báis é 'dá ċroċaḋ ar an gcrann. Agus do ṫóg
Dia ó'n mbás é an treas lá agus ṫug sé le feisgint

[1] Deut. x. 17; 2 Par. xix. 7; Iób xxxiv. 19; Eagna vi. 8; Eccli. xxxv. 15; Róṁ. ii. 11; Gal. ii. 6; 1 Pead. i. 17.
[2] Lúc. iv. 14.

* Ver. 35. "Ins gaċ cine." ⁊rl., .i. ní Iúdaiġ aṁáin aċ geinte leis, pé cine gur díoḃ iad, atá taiṫneaṁaċ i láṫair Dé, má tá eagla Dé orṫa agus má ḋeiniḋ siad deaġ-oibreaċa. Aċ tuigtear i gcóṁnuiġe náċ fuláir dóiḃ an creideaṁ fírinneaċ a ḃeiṫ acu, óir "gan creideaṁ (adeir Pól naoṁṫa, Eab. xi. 6) ní féidir Dia do ṡásaṁ." Seaċain, d'á ḃríġ sin, an ṁuinntir a deir, a' bríġ na cainnte sin, gur féidir do luċt gaċ creidiṁ ḃeiṫ taiṫneaṁaċ i láṫair Dé. Mar ó nár ṫáinig ó Dia aċ an creideaṁ fírinneaċ, is léir gur ó aṫair an éiṫiġ atá gaċ creideaṁ fallsa, agus náċ féidir dóiḃ gan ḃeiṫ míṫaiṫneaṁaċ i láṫair Dé na fírinne.

é, Ní do'n ṗobul go léir, aċ d'ḟinnitiḃ a ḃí ceapaiṫe 41
ag Dia roim ré: dúinne, a ċaiṫ bia agus deoċ i
n-ḟoċair tar éis eirigṫe dó ós na mairḃ. Agus 42
d'órduiġ sé dúinn craobsgaoile déanaṁ do sna
daoine, agus fiaḋnaise déanaṁ air gur b'é féin atá
ceapaiṫe ag Dia ċun beiṫ 'n-a ḃreiṫeaṁ ar ḃeóiḃ
agus ar ṁarḃaiḃ. [1] Is air seo a deinid na fáiḋe go 43
léir fiaḋnaise, gur i n-ainim-sean atá maiṫeaṁnaċus
peacaí le fáġail ag gaċ aoinne a ċreideann ann.

An faid a ḃí Peadar ag ráḋ na cainnte sin do ṫúir- 44
ling an Spioraid Naoṁ ar a raiḃ ag éisteaċt leis an
mbriaṫar. Agus luċt an tímpallġearrṫa a ṫáinig 45
i n-aonḟeaċt le Peadar, ḃí uaṫḃás orṫa a ráḋ gur
ṫáinig grásta an Spioraid Naoiṁ ar na geintiḃ. Mar 46
ḃíodar ag éisteaċt leó ag labairt na dteangṫaċa agus
ag móraḋ Dé. Ansan d'ḟreagair Peadar: An 47
féidir d'aoinne an t-uisge ċimeád uainn sar a
mbaistṫí na daoine seo atá tar éis an Spioraid
Naoiṁ a ġlacaḋ ċóṁ maiṫ linn féin? Agus d'órduiġ 48
sé iad do baisde i n-ainim an Tiġearna Íosa Críost.
Ansan d'iarradar air fanṁaint 'n-a ḃfoċair raint
laeṫanta.

CAIBIDIOL XI.

Peadar ġá ṫaisbeáint go raiḃ an ceart aige 'á ḋéanaṁ nuair a ḃí sé ag glacaḋ na ngeinte isteaċ sa n-Eaglais. Iompóḋ a lán i n-Antioċ.

Agus d'airiġ na h-Aspoil agus na bráiṫre a ḃí i 1
n-Iúdaéa gur ġlac na geinte, leis, briaṫar Dé. Ansan 2
nuair a ċuaiḋ Peadar suas go Ierúsalem ḃí luċt
an tímpallġearrṫa ag aiġneas leis. Agus deiridís: 3
Cad ċuige duit dul imeasg daoine gan tímpall-
ġearraḋ orṫa agus bia ċaiṫeaṁ 'n-a ḃfoċair? Agus 4
tursnuiġ Peadar agus d'innis sé an sgéal dóiḃ tríd
síos, mar seo
Ḃíos i gcaṫair Ioppé ag déanaṁ urnuiġṫe agus 5

[1] Ierem. xxxi. 34.

táinig támnéal orm agus ċonnac aisling, árṫaċ mar
ḃeaḋ bairlín mór d'á leigint anuas as na flaṫais le
n-a ċeiṫre cúinníḃ, agus táinig an bairlín am' aice.
6 Agus d'ḟéaċas isteaċ inti 'gá breiṫniú agus ċonnac
ainṁiġṫe ċeiṫre gcos an doṁain agus beiṫiḋiġ
7 agus piastaí agus éanlaiṫe an aeir. Ansan d'airiġ-
eas guṫ 'gá ráḋ liom: Eiriġ, a Ṗeadair, mairḃ agus
8 iṫ! Agus dubart: Ní ḋéanfad, a Ṫiġearna, óir
níor ċuaiḋ bia coitċian ná bia neaṁ-ġlan am ḃéalsa
9 riaṁ fós. Agus d'ḟreagair an guṫ as na flaṫais
an tarna h-uair: An níḋ a ġlan Dia, ná tabairse
10 coitċian air! Do deineaḋ an méid sin trí h-uaire
ar a ċéile agus ansan do tógaḋ na neiṫe go léir suas
11 ins na flaṫais arís. Agus le n-a linn sin siúḋ ag
an dtiġ 'na rabas triúr fear a cuireaḋ ag triall orm
12 a' Caesaréa. Agus dubairt an Spioraid Naoṁ liom
dul leó gan ċeist orm. Agus ċuaiḋ an seisear
bráṫar so le m'ċois, agus ċuamair isteaċ i dtiġ an
13 fir. Ansan d'innis seisean dúinn conus mar a
ċonnaic sé, 'n-a tiġ féin, aingeal 'n-a ṡeasaṁ, agus
go ndubairt an t-aingeal leis: Cuir fios go Ioppé ar
14 Símón ar a dtugtar Peadar, Agus labarfaiḋ sé leat
cainnt a ḟaorfaiḋ tu féin agus do teaġlaċ go léir.
15 Ansan nuair a tusnuiġeas ar ċainnt do túirling an
Spioraid Naoṁ orta sé mar a túirling sé orainne
16 i dtosaċ. Agus ċuiṁniġeas ar focal an Tiġearna,
mar adubairt sé: [1] Dein Eóin baiste le h-uisge aċ
17 baistfar sibse leis an Spioraid Naoṁ. Dá bríġ sin,
má tug Dia dóiḃsin an grásta céadna a tug-sé
dúinne nuair a ċreideamair sa Tiġearna Íosa Críost;
cia'r ḃ'é mise go bféadfainn cosg a ċur le Dia?
18 Nuair airiġdar an méid sin d'éisteadar, agus
tugadar glóire do Ḋia agus dubradar: Seaḋ aċ
tá aiṫriġe ċun na beaṫa tabarta ag Dia do sna gein-
tiḃ féin

19 Agus na daoine úd a sgaipeaḋ mar ġeall ar an
dtrioblóid i dtaoḃ Stiopáin do ṡiubladar ċóṁ
fada le Ṗoenicé agus le Cuprus agus le h-Antioċ,

[1] Mait. iii. 11; Marc. i. 8; Lúc. iii. 16: Eóin. i. 26.

gan an focal do labairt le h-aoinne aċ le Iúdaiġ amáin.
Aċ ḃí cuid acu agus Cupriánaiġ ab eaḋ iad agus Cur- 20
énéaċa, agus nuair a ċuadar isteaċ i n-Antioċ ḃídís
ag cainnt leis na Gréagaiġ féin ag tabairt eóluis ar
an dTiġearna Íosa dóiḃ. Agus ḃí láṁ Dé leó agus 21
do h-iompuiġeaḋ cuid ṁór daoine ċun creidiṁ an
Tiġearna.

Ansan do ṫáinig tuairisg na neiṫ sin ċun a gcluas 22
do luċt na h-eagailse a ḃí i n-Ierúsalem agus ċuir-
eadar Barnabas go h-Antioċ. Ṫáinig sé agus ċonnaic 23
sé an grásta ó Ḋia agus ḃí áṫas mór air agus ṫug sé
cóṁairle do sna daoine go léir ḃeiṫ seasaṁaċ 'n-a
gcroiḋe agus leanṁaint do'n Tiġearna. Óir fear 24
fóganta b'eaḋ é a ḃí lán de'n Spiorad Naoṁ, agus
de ċreideaṁ. Agus do tugaḋ cuid ṁór daoine
ċun an Tiġearna.

Ansan do ċuaiḋ Barnabas go Tarsus ag lorg 25
Saul agus nuair a fuair sé é ṫug sé leis go h-Antioċ
é. Agus ṫugadar bliain iomlán i gcóṁluadar na 26
h-eagailse ann, agus ḋeineadar pobal mór do
ṫeagasg, i dtreó gur i n-Antioċ a tugaḋ ar dtúis
Críostaiḋṫe ar na deisgiobuil.

Agus ins na laeṫiḃ sin do ṫáinig fáiḋí ó Ierúsalem 27
go h-Antioċ. Agus d'éirig duine acu san d'ar 28
b' ainim Agabus agus ṫug sé le tuisgint, ó'n spiorad,
go raiḃ gorta mór le teaċt ar an saoġal go léir,
agus do ṫáinig san fé Ċlaudius. Agus do ḃeartuiġ 29
na deisgiobuil, gaċ aoinne do réir a ġustail, cabair
a ċur ag triall ar na bráiṫre a ḃí 'n-a gcóṁnuiġe
i nIúdaéa. Agus ḋeineadar san. Ċuireadar' an 30
ċabair ċun na seanóirí le Barnabas agus le Saul.

CAIBIDIOL XII.

Géarleanṁaint Héróid. Peadar dá fuasgailt ag aingeal. Pionós ar Héród.

Le linn na h-aimsire céadna do ċuir Héród, an 1
rí, a láṁa ċun uilc a ḋéanaṁ ar ċuid de ṁuinntir na
h-eagailse. Agus do ṁairḃ sé Séamus, dritáir Eóin, 2
le claiḋeaṁ.

3 Ansan, nuair a ċonnaic sé gur ṫaiṫn an gníoṁ san
leis na Iúdaíġ ċeap sé Peadar leis do ġabáil. I
4 laeṫiḃ an aráin gan giost ab eaḋ é áṁṫaċ. Do ġaiḃ
sé é agus ċuir sé i bpríosún é agus ċuir sé ċeiṫre
ceaṫrair de luċt airm 'ġá ċimeád, ċun go dtaḃarfaḋ
sé i láṫair an ṗobuil é tar éis na cásga.
5 Ansan ḃí Peadar sa ṗríosún, fé ċimeád, aċ ḃí
úrnuiġṫe ag dul suas ċun Dé ar a ṡon, gan stad, ó'n
eaglais go léir.
6 Agus nuair a ḃí Héród ċun é ṫaḃairt os cóṁair
na ndaoine, ḃí sé an oiḋċe ċéadna san 'n-a luiġe
idir ḃeirt luċt airm, agus é ceangailte le dá ṡlaḃra.
agus ḃí luċt cimeádta lasmuiċ de'n dorus ag cimeád
7 an ṗríosúin. Agus féaċ, do ṡeasaiṁ aingeal ó'n
d-Tiġearna i n-aice leis, agus do las solus sa
tseómra, agus do ḃuail an t-aingeal sa ċliaṫán é
agus ḋúisiġ sé é, agus duḃairt sé: Eiriġ d'urċar!
8 Agus do ṫuit na slaḃrai d'á láṁaiḃ. Agus duḃairt
an t-aingeal leis: Cuir umat do ċrios agus do ḃróga
Agus do ḋein. Agus duḃairt sé leis: Cuir umat
9 do ḃrat agus lean me. Agus ḃí sé 'ġá leanṁaint
amaċ, agus ní raiḃ 'ḟios aige gur ḃ'ḟíor gur ḃ'aingeal
a ḃí 'ġá ḋéanaṁ; aċ is aṁlaiḋ a ċeap sé gur ḃ'aisling
10 a ḃí aige dá ḟeisgint. Agus ċuadar ṫar an gcéad
luċt faire agus ṫar an tarna luċt faire, agus ṫán-
adar ċun an ġeata iarainn, an geata ċun na caṫaraċ,
agus d'osgail an geata uaiḋ féin dóiḃ. Ċuadar
amaċ agus ṡiúḃluiġeadar aon tsráid aṁáin, agus
ansan d'imṫiġ an t-aingeal go h-obann uaiḋ.
11 Ansan do ṫáinig Peadar ċuiġe féin agus duḃairt
sé: Tá ḟios agam anois go fíor gur ḃ'é an Tiġearna
do ċuir a aingeal ċuġam 'am ḟuasgailt a' láiṁ
Héróid agus ó gaċ níḋ 'na ḃfuil an pobul Iúdaċ ag
12 súil leis. Ansan, ar a ṁaċtnaṁ, ṫáinig sé ċun tiġe
Ṁáire, máṫair Eóin ar a dtugtí Marcus, agus ḃí
mórán daoine cruinniġṫe ann agus iad ag déanaṁ
13 úrnuiġṫe. Ḃuail sé cóṁla an dorais. Ṫáinig amaċ,
14 'ġá ḟreagairt, cailín 'nar ḃ'ainim di Rodé. Agus
d'aiṫin sí guṫ Ṗeadair, agus le méid an áṫais a ḃí
uirṫi níor osgail sí an dorus aċ do riṫ sí isteaċ agus

d'innis sí go raiḃ Peadar ag an ndorus. Duḃradar- 15
san léi: Ar buile ataoí. Aċ duḃairt sisi gur ḃ'ḟíor
é. Agus duḃradar-san: Isé a aingeal atá ann. Aċ 16
do lean Peadar ag bualaḋ. Ansan nuair osgaladar
agus ċonnacadar é ḃí uaṫḃás orta. Aċ do ḃagair 17
sé le n-a láiṁ orta éisteaċt, agus d'innis sé ḋóiḃ
conus a ṫug Dia amaċ as an bpriosún é, agus duḃ-
airt sé: Innis na neiṫe sin do Ṡéamus agus do sna
bráiṫriḃ! Agus ċuaiḋ sé amaċ agus d'imṫig sé go
h-áit eile.

Nuair a ṫáinig an lá bí céimigráḋ* nár ḃeag imeasg 18
na saiġdiúirí i dtaoḃ cad a ḃí imiġṫe ar Ṗeadar
Agus nuair a ḋ'iarr Héród é agus ná raiḃ sé le 19
fáġail ċuir sé ceistiú ar an luċt cimeádta agus
d'órduiġ sé iad do ċur ċun báis, agus d'imṫig sé
síos ó Iúdaea go Caesaréa agus d'ḟan sé ann.

Agus ḃí fearg air ċun muinntire Tuire agus ċun 20
muinntire Síodón. Ṫánadar-san áṁṫaċ, do toil a
ċéile, ag triall air, agus ḋeineadar muinnteartas le
Blastus, fear seómra an rí, agus d'iarradar síoṫċáin,
toisg a dtír féin a ḃeiṫ d'á ċoṫú ó'n rí. Ansan, lá a 21
ḃí ceapaiṫe ċuige, ḃí Héród 'n-a ṡuiḋe sa tsuiḋe
breiṫe agus éadaċ ríoġḋa uime agus ḋein sé óráid
ḋóiḃ. Agus ḋeireaḋ na daoine, 'gá ṁolaḋ: Ní 22
guṫana ó ḋuine iad aċ guṫana ó Ḋia éigin. Ansan, 23
Láiṫreaċ bonn, do ḃuail aingeal an Tiġearna é, toisg
nár ṫug sé an onóir do Ḋia, agus ḋein bró ṗiastaí
ḋé agus iad 'á ḋ'iṫe, agus fuair sé bás.

Agus d'ḟás briaṫar an Tiġearna agus do méad- 24
úiġeaḋ é.

Agus ṫáinig Barnabas agus Saul tar n-ais ó Ierú- 25
salem [1] nuair a ḃí a bfriṫálaṁ déanta acu, agus
ṫugadar leó Eóin ar a dtugtí Marcus.

1 *Supra* xi. 30.

* .i. cur tre ċéile

CAIBIDIOL XIII.

Saul agus Barnabas d'á gcur amaċ ag an Spiorad Naoṁ. Seanmóiniú acu 'á ḋéanaṁ i gCuprus agus i n-Antioċ Pisidia.

1 Aċ ḃí sa n-eaglais, a ḃí i n-Antioċ fáiḋí agus teag-
asgóirí, ar a raiḃ Barnabas agus Símón, ar a dtugtí
Símón Duḃ, agus Lúcius an Curénaċ agus Manaċen,
2 cóṁḋalta Héróid an tetrarc, agus Saul. Agus
ḃíodar ag déanaṁ gnóṫa an Tiġearna agus ag déanaṁ
trosgaiḋ agus duḃairt an Spiorad Naoṁ leó:
Deiġliġiḋ ċugam Saul agus Barnabas ċun na h-oibre
3 d'á ḃfuilid glacaiṫe agam Ansan do ḋeineadar
trosgaḋ agus úrnuiġṫe agus ċuireadar a láṁa orta-
san agus ċuireadar ċun siúḃail iad.
4 Agus sé ḟeólaḋ an Spiorad Naoiṁ ċuadar-san
go Seleúcia, agus as san, ar farraige, go Cuprus
5 Agus nuair a ṫánadar go Salamis ḃíodar ag craoḃ-
sgaoile bréiṫir Dé i sinagógaiḃ na n-Iúdaċ.
6 Agus ḃí Eóin acu sa tseirḃís, leis. Agus nuair a ḃí
an t-oileán go léir siúḃalta acu cóṁ fada le Paṗos,
fuaradar draoi áirite, fáiḋ fallsa, Iúdaċ gur
7 ḃ'ainim dó Bar-Iésus. Agus ḃí sé i ḃfoċair an
ṗróċonsuil, Sergius Paulus, fear ciallṁar. Ċuir
sé sin fios ar Ḃarnabas agus ar Ṡaul mar ba ṁian
8 leis briaṫar Dé do ċloisint. Aċ ḃí Elimas, an
draoi, (óir is mar sin a minigtear a ainim) ag cur
'n-a gcoinniḃ, a d'iarraiḋ an ṗróċonsuil d'iompáil ó'n
9 gcreideaṁ. Aċ ḃí Saul, (tá Pól mar ainm air leis), lán
10 de'n Spiorad Naoṁ, agus d'ḟéaċ sé air Agus duḃairt
sé: Ó a ḟir atá lán de gaċ feall agus de gaċ éiṫeaċ,
a ṁic an diaḃail a naṁaid gaċ cirt, ná stadfair de
ṡliġtiḃ díreaċa an Tiġearna do ċur bun os cionn?
11 Aċ féaċ siné láṁ an Tiġearna anois ort, agus beiḋ
tú ad ḋall, agus ní ḟeicfir an ġrian, go ceann tamaill.
Agus le n-a linn sin do ṫuit sgamall air agus doir-
ċeaċt, agus ḃí sé ag cuardaċ 'n-a ṫimpall féaċaint
12 an ḃfaġaḋ sé duine ṫaḃarfaḋ a láṁ dó. Ansan
nuair a ċonnaic an próċonsul an níḋ sin do ḋein sé
iongna de ṫeagasg an Tiġearna agus do ċreid sé.

Agus ċuaiḋ Pól agus a ṁuinntir, ar luing, ó Paṗos 13
go Perge i bPamṗilia. [1] Aċ d'imṫiġ Eóin uaṫa
agus d'ḟill sé go Ierúsalem. Aċ do ċuaiḋ an ċuid 14
eile, ar aġaiḋ tré Perge agus ṫánadar go h-Antioċ
i bPisidia agus ċuadar isteaċ sa tsinagóig lá na
sabbóide agus ṡuiḋeadar ann. Agus nuair a ḃí 15
léiġeaḋ na dliġe agus na bfáiḋ déanta ċuir uaċtaráin
na sinagóige teaċtaireaċt ċúca 'gá ráḋ: A ḟeara,
a ḃráiṫre, má tá agaiḃ aon ċainnt ṫeagaisg do'n pobul
abraiḋ í.

Ansan d'éiriġ Pól agus ḃagair sé ciúnas le n-a 16
láiṁ agus duḃairt sé:

A ḟeara de ṡlioċt Israéil, agus siḃse go ḃfuil
eagla Dé oraiḃ éistiḋ liom! Do ṫoiġ Dia an tsleaċta 17
so Israéil ár n-aiṫreaċa agus d'árduiġ sé an pobul
nuair a ḃíodar 'n-a gcóṁnuiġe [2] i dtalaṁ na
h-Éigipte agus ṫug se amaċ as an áit sin iad le [3] láiṁ
ċóṁaċtaċ. [4] Agus ċuir sé suas le n-a mbéasaiḃ ar feaḋ 18
daċad blian sa ḃfásaċ. Agus d'íḋiġ sé seaċt gcineaċa 19
i dtalaṁ Ċanaan agus [5] do rainn sé orta-san a gcuid
tailiṁ á ċur ar ċrannaiḃ. [6] Agus 'n-a ḋiaiḋ san, 20
timpall ċeiṫre ċéad agus caogad blian, ṫug sé
breiṫeaṁain dóiḃ, go dtí Samuél fáiḋ. Ansan 21
[7] d'iarradar rí agus ṫug Dia dóiḃ Saul mac Ċis,
fear de ṫreiḃ Ḃeniamin, ar feaḋ daċad blian.
[8] Ansan do ċuir sé an fear san i leiṫ taoiḃ agus ṫóg 22
sé suas ċúca Dáiḃid 'n-a rí, agus ṫug sé teistiméir-
eaċt air nuair a duḃairt sé: [9] Tá Dáiḃid mac
Iesse fáġalta agam, fear do réir mo ċroiḋe féin,
fear a ċóiṁlíonfaiḋ gaċ níḋ is toil liom. A' síol 23
an ḟir sin, [10] do réir na geallaṁna, tá Slánuiġṫeóir
taḃarta ag Dia d'Israél, 'sé sin Iosa. [11] Agus roiṁe 24
n-a ṫeaċt san do ċraoḃsgaoil Eóin baiste ċun aiṫ-
riġe do pobul Israéil go léir. Agus nuair a ḃí Eóin 25
ag cóiṁlíonaḋ a ċuarda duḃairt sé: [12] Ní mise an t-é

[1] A.D. 42. [2] Exod. i. 1. [3] Exod. xiii. 21 agus 22.
[4] Exod. xvi. 3. [5] Iosue xiv. 2. [6] Ḃreiṫ. iii. 9.
[7] 1 Ríġ. viii. 5. [8] 1 Ríġ. xiii. 14 agus xvi. 3. [9] Salm. lxxxviii. 21.
[10] Isaias xi. 1. [11] Maiṫ. iii. 1; Marc. i. 4; Lúc. iii. 3.
[12] Maiṫ. iii. 11; Marc. i. 7; Eóin i. 27.

is doiġ liḃ is mé, aċ féaċ tá ag teaċt am ḋiaiḋ an
t-é náċ fiú me bróga a ċos do sgaoile.
26 A ḟeara, a ḃráiṫre, a ṡlioċt sleaċta Ábrahaim,
agus an méid agaiḃ ar a ḃfuil eagla Dé, is ag triall
oraiḃse do cuireaḋ briaṫar an tslánuiġṫe seo! Óir
níor aiṫin muinntir Ierúsalem é, agus níor aiṫin uaisle
Ierúsalem é, ná guṫana na ḃfáiḋ, bíoḋ go léiġtear
iad gaċ sabbóid, agus ṫugadar breiṫ air agus ċóṁ-
28 líonadar guṫana na ḃfáiḋ. Agus bíoḋ ná fuaradar
aon ċoir ann [1] d'iarradar ar Ṗilát go leogfí dóiḃ
29 é ċur ċun báis. Agus nuair a ḃí gaċ níḋ d'á raiḃ
sgríoḃṫa 'n-a ṫaoḃ cóṁlíonta acu ṫógadar anuas
30 de'n adṁad é agus ċuireadar i leaċt é. [2] Aċ do
ṫóg Dia ós na mairḃ é an treas lá, agus ḃí sé d'á
31 ḟeiscint ar feaḋ mórán laeṫanta ag an muinntir a
ṫáinig le n-a ċois ó Ġaililí go Ierúsalem, agus atá
32 go dtí anois 'n-a ḃfinniṫe dó i láṫair daoine. Agus
táimíd 'á ċur i n-iúil daoiḃse cad í an ġeallaṁaint
33 a tugaḋ d'ár n-aiṫreaċaiḃ, Agus conus mar atá an
ġeallaṁaint sin cóṁlíonta ag Dia d'ár slioċt, mar
gur aiṫḃeóḋaiġ sé Íosa, do réir mar atá sgríoḃṫa sa
tarna sailm: [3] Is tusa mo ṁac, do ġeinear-sa ṫu an
34 lá so. Aċ i dtaoḃ a ṫógáilt ós na mairḃ gan casaḋ
aige arís ar ċlaoċlóḋ, duḃairt sé mar seo: [4] Taḃar
sad daoiḃ na neiṫe naoṁṫa dílse is le Dáiḃid.
35 Agus is uime sin a deir sé i n-áit eile mar an gcéadna:
[5] Ní ċeadóċair do t' Aon Naoṁṫa claoċlóḋ a
36 ḋ'ḟeiscint." Óir, nuair a ḃí a ġnó déanta ag Dáiḃid,
do réir toile Dé, 'n-a ġeinealaċ féin, do [6] ċodail sé
agus do cuireaḋ i dteannta a aiṫreaċa é, agus
37 ċonnaic sé claoċlóḋ. Aċ an t-é a ṫóg Dia ós na
mairḃ ní ḟeacaiḋ sé claoċlóḋ.
38 Bíoḋ a ḟios agaiḃ, dá ḃríġ sin, a ḟeara a ḃráiṫre,
gur tríd sin a fógartar daoiḃse maiṫeaṁnaċas
peacaí, agus (fuasgailt) ós na neiṫe ná féadfaḋ
39 fíoraontaċt a ṫaḃairt daoiḃ i ndlíġe Ṁaoise. Sa

[1] Maiṫ. xxvii. 20 agus 23; Marc. xv. 13; Lúc. xxiii. 21 agus 23; Eóin xix. 15.
[2] Maiṫ. xxviii.; Marc. xvi.; Lúc. xxiv.; Eóin xx.
[3] Salm. ii. 7. [4] Isáias lv. 3. [5] Salm. xv. 10. [6] 3 Ríġ. ii. 10.

duine seo ġeibeann gaċ aoinne, a ċreideann, fíor-
aontaċt. Seaċnaiḋ, d'á ḃríġ sin, sar a' dtiocfaḋ 40
oraiḃ an rud adeirtear ins na fáiḋiḃ: [4] Féaċaiḋ, a 41
luċt an neaṁṡuime, agus deiniḋ iongna, agus éagaiḋ,
óir tá obair agamsa d'á oibriú i nbúr laetiḃse, obair
ná creidfiḋ siḃse, má innseann aoinne ḋaoiḃ é.

Agus nuair a ḃíodar ag imteaċt amaċ d'iarradar 42
orṫa an ċainnt sin do laḃairt leó sa tsabbóid a ḃí
ċugainn. Agus nuair a dísgaoileaḋ an tsinagóg, 43
do lean a lán de sna Iúdaiġ, agus de sna daoine
iasaċta ḃí diaḋa, Pól agus Barnabas, agus do
ċaḃruiġeadar-san leó agus ċóṁairliġeadar dóiḃ
leanṁaint i ngrásta Dé.

An tsabbóid a ḃí ċugainn táinig an ċaṫair go léir, 44
náċ mór, ċun éisteaċt le briaṫar Dé. Ansan nuair 45
a ċonnaic na Iúdaiġ na sluaiġte do líonadar d'for-
maḋ agus ḃíodar ag bréagnú na cainnte a deireaḋ
Pól, go diaṁasluiġteaċ. Ansan duḃairt Pól agus 46
Barnabas, go dána: Is liḃse nár ḃfoláir dúinn briaṫar
Dé do laḃairt ar dtúis; aċ ó diúltuiġeann siḃ dó,
agus náċ fiú siḃ, do réir ḃúr mbreiṫe féin, beaṫa
ṡíoruiḋe d'ḟáġail, táimídne, féaċ, ag iompáil ċun na
ngeinte. Óir seo mar a d'órduiġ an Tiġearna 47
dúinn: [1] Ċuirear tu mar ṡolus do sna geintiḃ,
ionus go mbeiteá ad áḃḃar slánuiġṫe go dtí imeall
an doṁain. Nuair airiġ na geinte an niḋ sin ḃí 48
áṫas orṫa agus ḃíodar ag taḃairt glóire do ḃriaṫar
Dé, agus do ċreid an méid acu a ḃí roiṁ-órduiġṫe
ċun na beaṫa síoruiḋe.

Agus do leaṫaḋ briaṫar an Tiġearna tríd an 49
ndúṫaiġ go léir. Aċ do ṡéid na Iúdaiġ fé sna mnáiḃ 50
diaḋa onóraċa agus fé uaisliḃ na caṫraċ agus múr-
gladar géarleanṁaint ar Pól agus ar Barnabas
agus ċomáineadar as an dtír iad. [1] Agus dein- 51
eadar-san ceó a gcos do ċrotaḋ 'n-a gcoinniḃ agus
tánadar go h-Iċónium. Agus do líonaḋ na deis- 52
gioibuil le sólás agus leis an Spioraid Naoṁ.

[1] Habac. i. 5. [2] Isáias xlix. 6.
[3] Mait. x. 14; Marc. vi. 11; Lúc. v. 9.

CAIBIDIOL XIV.

Pól agus Barnabas ag seanmóiniú i n-Icónium agus i Lystra. Cláiríneaċ 'á leiġeas. Daoine ġá ṁeas gur déiṫe iad. Gabtar do ċloċaiḃ ar Ṗól. Deinid siad seanmóiniú i nDerbé agus i bPergé.

1 Agus do ṫuit amaċ i n-Icónium go ndeaġadar
isteaċ i n-aonḟeaċt i sinagóig na nIúdaċ agus gur
deineadar cainnt, i dtreó gur ċreid sluaġ líonṁar
2 de sna Iúdaíġ agus de sna Gréagaiġ. Aċ na Iúdaíġ
a ḃí díċreideaṁaċ, do ġríosadar agus do ḟéid-
eadar suas ċun feirge aigne na ngeinte i gcoinniḃ
3 na mbráiṫre. Aċ d'ḟanadar mórán aimsire ann
ag obair, agus a mainġin as an dTiġearna, agus é ag
déanaṁ fiaḋnaise ar ḃriaṫar a ġrásta, ag cur mírḃ-
4 úilti uaṫḃásaċa d'á ndéanaṁ le n-a láṁaiḃ. Ḃí
muinntir na caṫraċ deiġilte, áṁṫaċ, cuid acu ag
gaḃáil leis na Iúdaíġ agus cuid acu ag gaḃáil leis
5 na h-Aspail. Agus d'éiriġ fuadar fé sna geintiḃ
agus fé sna Iúdaíġ, agus fé sna h-uaċtaráin, ċun
6 iad do ṫarcuisniú agus gaḃáil do ċloċaiḃ orta, Agus
tuigeadar (an níḋ sin) agus do ṫeiṫeadar go Lystra
agus go Derbé, dá ċaṫair i Licaónia, agus go dtí
an tír go léir mór-ṫimpall, agus ḃíodar ag craoḃ-
sgaoile an tSoisgéil sa n-áit sin.
7 Agus ḃí duine i Lystra, n-a ṡuiḋe, agus é gan lúṫ
a ċos ó ḟág sé broinn a ṁáṫar, agus níor ṡiúḃluiġ
8 sé riaṁ. D'airiġ an duine sin Pól ag cainnt. Agus
d'ḟéaċ Pól air agus ċonnaic sé go raiḃ aige creideaṁ
9 ċun a ṡlánuiġṫe, Agus duḃairt sé do ġuṫ árd: Éiriġ
ad ṡeasaṁ ar do ċosaiḃ! Agus do léim sé 'n-a ṡeasaṁ
agus ṡiúḃluiġ sé.
10 Agus nuair a ċonnaic na daoine cad a ḃí déanta
ag Pól d'árduiġeadar a nglór agus duḃradar, as
Licaóinis: Táid na déiṫe, i riocṫaiḃ daoine, tagaiṫe
11 anuas ċúġainn. Agus tugadar Iúpiter ar Ḃarnabas
agus Mercuri ar Pól mar is aige ḃí buaḋ cainnte.
12 Agus ḃí sagart le Iúpiter lasmuiċ de'n ċaṫair agus
tug sé leis tairḃ agus coróinneaċa, ar agaiḋ an
ġeata, ċun go ndéanfaḋ sé féin agus na daoine

íḋbirt. Nuair a ḋ'airiġ na h-Aspuil, Pól agus 13
Barnabas, an níḋ sin do raobadar a gcuid éadaiġ
agus do léimeadar amaċ imeasg na ndaoine agus
do liúġadar: A ḋaoine, cad ab áil liḃ 'á ḋéanaṁ san? 14
Daoine a ġeobaiḋ bás, mar siḃ féin, iseaḋ sinne,
agus táimid 'ġá iarraiḋ oraiḃ iompáil ó sna neiṫiḃ
baoṫa sin ar Ḋia atá beó, [1] ó isé ċruṫuiġ neaṁ agus
talaṁ agus muir agus gaċ a ḃfuil ionta. Ins na 15
h-aimsiriḃ atá imiġte do leog sé do sna geintiḃ go
léir gluaiseaċt ar a sliġtiḃ féin. Aċ fós níor ḟág 16
sé é féin gan cur i n-úil dóiḃ, óir ṫugaḋ sé tabar-
ṫaisí ó neaṁ uaiḋ, fearṫainn agus trátana torṫaṁla,
agus do líonaḋ sé ár gcroiḋe le bia agus le h-áṫas.
Agus bíoḋ gur laḃradar mar sin is ar éigin ḟéadadar 17
na daoine do ċosg ar íḋbirt a ḋéanaṁ ċúċa.

Ansan, áṁṫaċ, táinig raint Iúdaċ agus do ṁeall- 18
adar na daoine agus ġabadar do ċloċaiḃ i bPól
agus ṫarraigeadar amaċ as an gcaṫair é mar ṁeasadar
go raiḃ sé marḃ. Aċ ḃí na deisgiobuil 'n-a ṫimpall 19
agus d'eiriġ sé agus ṫáinig sé isteaċ sa ċaṫair, agus
amáireaċ a ḃí ċugainn d'imṫiġ sé féin agus Barnabas
go Derbé.

Agus ḋeineadar craoḃsgaoile sa ċaṫair sin agus 20
ṫugadar teagasg d'á lán, agus ansan d'ḟilleadar
go Lystra agus go h-Iconium agus go h-Antioċ, Ag 21
neartú aigne na ndeisgiobul agus 'á gcóṁairliú ċun
beiṫ seasaṁaċ sa ċreideaṁ, mar gur le mórán a
ḋ'ḟulag naċ fuláir dúinn dul isteaċ i ríġeaċt Dé.
Agus do ċuireadar sagairt fé ġrádaiḃ dóiḃ ins gaċ 22
eaglais, agus ḋeineadar úrnuiġte agus trosgaḋ,
agus ansan ṫugadar suas do'n Tiġearna iad, óir do
ċreideadar ann. Agus d'imṫiġeadar treasna na 23
Pisidia agus ṫánadar go dtí Pamṗilia, Agus do 24
laḃradar briaṫar an Tiġearna i bPergé agus ċuadar
síos go h-Attalia,

[2] Agus ċuadar as san go h-Antioċ, ar luing, an 25
áit as ar tugaḋ suas iad do ġrásta Dé ċun na h-oibre

[1] *Sup a* xiii. 1. [2] Gen. i. 1; Salm. cxlv. 6; Apoc. xiv. 7.

26 a ḃí críoċnuiġṫe acu. Agus nuair a ṫánadar ann
ċruinniġeadar an eaglais agus d'innseadar na neiṫe
móra a ḋein Dia tríoṫa, agus conus mar a ḋ'osgail
27 sé dorus an ċreidiṁ do sna geintiḃ. Agus d'ḟana-
dar aimsir nár ġearr i ḃfoċair na ndeisgiobul.

CAIBIDIOL XV.

Aiġneas i dtaoḃ tímpallġearraḋ. Cinneaḋ cóṁairle Ierúsaleim agus a leitir.

1 Agus ṫáinig daoine áiriṫe anuas ó Iúdaéa agus
ḃíodar ag teagasg na mbráiṫre: Mura ndéanfar
tímpallġearraḋ oraiḃ (ar siad) do réir dliġe
2 Ṁaoise ní féidir ḃúr slánú. Ċuir Pól agus Bar-
nabas 'n-a gcoinniḃ agus ní go lag é. Ansan do
ḟocaruiġeadar ar Ṗól agus Barnabas, agus raint
daoine ó'n dtaoḃ eile, do ḋul go dtí na h-Aspuil
agus na sagairt a ḃí i n-Ierúsalem, i dtaoḃ an sgéil.
3 Ansan do ċuir an eaglais ċun siuḃail iad san agus
ṫánadar tré Ṗoenicé agus tré Ṡamaria agus iad
'ġá innsint conus mar a ḃí na geinte ag iompáil,
agus ċuireadar áṫas mór ar na bráiṫriḃ go léir.

4 Agus nuair a ṫánadar go Ierúsalem ḃí fáilte
rómpa ag an eaglais agus ag na h-Aspuil agus ag
na seanóiriḃ, agus iad 'ġá innsint cad iad na neiṫe
5 móra a ḃí déanta ag Dia tríoṫa. Aċ d'eiriġ cuid
d'aicme na ḃFairisíneaċ, a ḃí tar éis an ċreidiṁ a
ġlacaḋ, agus duḃradar: Ní fuláir tímpallġearraḋ
do ḋéanaṁ orṫa agus a ċur ḟiaċaiḃ orṫa dlíġ Ṁaoise
ċimeád.

6 Ansan do ṫáinig na h-Aspuil agus na seanóirí i
7 gceann a ċéile ċun an sgéil sin a ḃreiṫniú. Do
deineaḋ mórán aiġnis. Ansan d'eiriġ Peadar agus
duḃairt sé leo: [1] A ḟeara, a ḃráiṫre, is eól daoiḃ
conus mar a ḋein Dia toġaḋ eadrainn fadó gur as
mo ḃéal-sa do ċloisfeaḋ na geinte briaṫar an

[1] *Supra* x. 20.

tSoisgéil agus do ġlacfaidís an creideaṁ. Agus 8
Dia a ċionn an croiḋe, ṫug sé fiaḋnaise 'n-a
ḃfáḃar, mar [1] do ṫug sé an Spiorad Naoṁ dóiḃ sé
mar a ṫug se ḋúinne é. Agus níor ḋein sé aon 9
deifriġeaċt idir sinne agus iadsan, mar do ġlan sé
a gcroiḋe leis an gcreideaṁ. Cad ċuige ḋaoiḃ, 10
d'á ḃriġ sin, ḃeiṫ ag taṫant ar Ḋia go gcuirfeaḋ sé
ar ṁuinéalaiḃ na ndeisgiobul cuing nár ḟéad ár
n-aiṫreaċa ná sinne a ḋ'iompar? Aċ creidimíd 11
go saorfar sinne, agus iadsan mar an gcéadna, tré
ġrásta ár dTiġearna Íosa Críost.

Ansan d'ḟan na daoine go léir ciúin agus ḃíodar 12
ag éisteaċt le Pól agus le Barnabas 'gá innsint
cad iad na mírḃúiltí uaṫḃásaċa a ḃí déanta ag Dia
tríoṫa féin imeasg na ngeinte.

Agus nuair éisteadar d'ḟreagair Séamus agus 13
duḃairt sé: A ḟeara, a ḃráiṫre, éistiḋ liom. Tá 14
innste ag Simón conus mar a ḋ'ḟéaċ Dia ar dtúis
ar na geintiḃ ċun go dtógfaḋ sé asta pobul d'á
ainim féin. Agus tá cainnt na ḃfáiḋ ag teaċt isteaċ 15
leis sin, do réir mar atá sgríoḃṫa: [2] Tar éis na 16
neiṫ sin fillfead agus cuirfead suas arís an taber-
nacul so Ḋáiḃid atá ar lár, agus deiseoċad a ḃfuil
ḃriste ḋe, agus cuirfead 'n-a ṡeasaṁ arís é, i dtreó 17
go loirgeoċaid an ċuid eile de sna daoine an
Tiġearna, agus na geinte go léir, 'na ḃfuil m'ainim
dá ġlaoḋaċ os a gcionn, adeir an Tiġearna agus na
neiṫe sin aige 'á ḋéanaṁ. Tá fios a oibre féin 18
ag an dTiġearna ó ṫosaċ an tsaoġail. Dá ḃriġ sin 19
isé mo ḃreiteaṁantas-sa, gan buaireaṁ a ċur ar na
daoine atá iompuiġte ċun Dé ar na geintiḃ. Aċ 20
sgríoḃaḋ ċúċa, iad féin a ṡeaċaint ar ṫruailliú íom-
áġṫaċ, agus ar ḋrúis, agus ar ḟeóil taċtaiṫe,
agus ar ḟuil. Óir tá ag Maois, ó'n sean-aimsir, 21
i ngaċ caṫair, daoine ċun é ḋ'ḟógairt insna sinagóg-
aiḃ, [3] mar a léiġtear é gaċ sabbóid.

Ansan do ṡocaruiġ na h-Aspuil agus na seanóirí 22
agus an eaglais go léir air go gcurfí go h-Antioċ,
i n-aonḟeaċt le Pól agus le Baruabas, lúdár ar a

[1] *Supra* x 45 [2] Amos ix. 11. [3] *Supra* xiii. 27.

dtugtí Barnabas, agus Silas, fir tosaiġ imeasg na
23 mbráiṫre, Agus go gcuirfí an sgríḃinn seo ar a
láṁaiḃ:

Ó sna h-Aspuil, agus ó sna seanóirí, na
bráiṫre, ċun na mbráṫar ngeinteaċ atá i n-Antioċ
agus i Siria agus i gCilicia, ag beannúġaḋ ḋóiḃ.
24 Toisg gur airíġeamair go ndeaġaiḋ daoine
amaċ uainne agus gur ċuireadar buaireaṁ
oraiḃse, ag suaṫaḋ ḃur n-aigne le neiṫiḃ nár
25 órduiġeamairne, Do ṫánamair i ḃfoċair a ċéile
agus do ḟocaruiġeamair ar ḟearaiḃ do ṫoġa
agus do ċur ċúġaiḃ i n-aonḟeaċt le n-ár gcáir-
26 diḃ ionṁuine Barnabas agus Pól, fir a ṫug a
n-anam ar son ainime ár dTiġearna Íosa Críost.
27 Tá curṫa uainn againn, d'á ḃríġ sin, Iúdás agus
Silas agus neosfaid siad san daoiḃ ó ḃéal, na
28 neiṫe céadna. Is toil leis an Spioraid Naoṁ
agus linne gan a tuille ualaiġ do ċur oraiḃse
29 aċ an méid seo atá riaċtanaċ .i., Ná h-iosfaiḋ siḃ
neiṫe do h-íoḃreaḋ d'íoṁáġṫiḃ, ná fuil, ná
feóil a taċtaḋ, agus go staonfaiḋ siḃ ó ḋrúis.
Má ḋéineann siḃ an méid sin beiḋ an sgéal go
maiṫ agaiḃ. Slán liḃ."*

30 Ansan do cuireaḋ iad-san ċun siuḃail agus ċuadar
síos go h-Antioċ, agus ċruinniġeadar an pobul agus
31 ṫugadar uaṫa an sgríḃinn, Agus nuair a léiġeaḋ
32 é ḃí áṫas orṫa mar ġeall ar an sólás. Aċ fáiḋí
ab eaḋ Iúdás agus Silas féin agus ḋeineadar mórán
cainnte leis na bráiṫriḃ agus ṫugadar mórán sólás
33 ḋóiḃ agus mórán misniġ. Ansan d'ḟanadar ann
rainnt aimsire agus 'n-a ḋiaiḋ san do ċuir na bráiṫre
ċun siuḃail iad go síoṫaċ ag triall ar an muinntir

* Ver. 29. "Ná fuil, na feóil a taċtaḋ." Neiṫe iad san a ḃí neaṁḋíoḃálaċ ionta féin aċ do coisgeaḋ an uair sin iad i dtreó gur ḃ'usaide na Iúdaiġ do ṁeallaḋ ċun cóṁluadair leis na geintiḃ agus taṫaiġe ṫaḃairt do sna geintiḃ ar ḃeiṫ freagarṫaċ. Níor lean an cosg aċ tamall, áṁṫaċ, agus táisé imiġṫe le fada riaṁ, go mór mór a h-eagailsiḃ an taoiḃ ṫiar de'n Eúróip.

a ċuir uata iad. Aċ do ḟocaruiġ Silas ar ḟanṁaint 34
ann agus ċuaiḋ Iúdás i n'aonar tar n-ais go Ierú-
salem.

Agus d'ḟan Pól agus Barnabas i n-Antioċ, ag 35
teagasg agus ag craoḃsgaoile bréiṫir an Tiġearna,
mar aon le mórán eile daoine. Ansan, tar éis rainnt 36
laeṫanta duḃairt Pól le Barnabas: Iompuiġmís
agus tugaimís cuaird ar na bráiṫriḃ, tré sna caṫ-
raċaiḃ go léir ionar ċraoḃsgaoileamair briaṫar
an Tiġearna, féaċaint conas atá an sgéal acu. Aċ 37
ba ṁian le Barnabas Eoin, ar a dtugtí Marcus, do
ḃreiṫ leis. Duḃairt Pól, áṁṫaċ, nár ċeart dóiḃ an 38
duine sin a ġlacaḋ, (mar gur imṫiġ sé uata i bPam-
pilia [1] agus nár ċuaiḋ sé sa n-obair leó). Agus ḃí 39
easaontaċt ann i dtreó gur sgaradar le n-a ċéile,
agus ċuaiḋ Barnabas ar luing go Cyprus agus do
ruġ sé Marcus leis.

Agus do ruġ Pól Silas leis agus ġluais sé ċun 40
siúḃail, agus ċuir na bráiṫre fé ċomairċe ġrásta
Dé é. Agus siúḃluiġ sé Siria agus Cilicia, ag cur 41
misniġ ar na h-eagailsiḃ, agus 'gá ráḋ leó aiṫeanta
na n-Aspol agus na seanóirí do ċimeád.

Caibidiol XVI.

Tugann Pól cuaird na n-eagailsí. Glaoḋtar é ċun seanmóiniġṫe i Macedonia. Sgiúrsáltar é i bPhilippi.

Agus ṫáiniġ sé go dtí Derbé agus go dtí Lystra. 1
Agus féaċ, ḃí sa n-áit sin deisgiobul dár ḃ' ainim
Timoteus, mac do ṁnaoi Iúdaċ n-a raiḃ an creideaṁ
aici, agus d'aṫair ġeinteaċ. Tug na bráiṫre a ḃí 2
i Lystra agus i n-Iconium teistiméireaċt ṁaiṫ ar an
ḃfear san. Ba ṁian le Pól an fear san do ḋul leis 3
féin, agus ḋein sé timpallġearraḋ air mar ġeall ar
na Iúdaiġ a ḃí ins na h-áiteanaiḃ sin. Óir dob eól
dóiḃ go léir gur ġeinteaċ a aṫair. Agus ag gaḃáil 4

[1] *Supra* xiii. 13.

tré sna caṫaraċaiḃ dóiḃ ṫugadar do sna daoine le
cimeád na reaċta a ḃí déanta ag na h-Aspuil agus
5 ag na seanóirí a ḃí i n-Ierúsalem. Agus mar sin ḃí
na h-eagailsí d'á ndaingniú sa ċreideaṁ agus ag
dul i líonṁaire gaċ lá
6 Agus nuair a ḃíodar ag gaḃáil tré ċríċ Ṗrigia agus
Galatia do ċosg an Spioraid Naoṁ iad ar ḃriaṫar Dé
7 do laḃairt i n-Ásia. Agus nuair a ṫánadar isteaċ
i Misia ċuireadar ċun dul isteaċ i mḂitinia aċ níor
8 leog Spioraid Íosa dóiḃ dul ann. Aċ tar éis gaḃáil
tré Ṁisia ċuadar síos go Ṫróas.
9 Agus do taisbeánaḋ aisling do Ṗól sa n-oiḋċe;
fear ó Ṁacedonia n-a ṡeasaṁ, agus é 'ġá ġuiḋe,
agus deireaḋ sé: Tar anall go Macedonia agus caḃruiġ
10 linne. Agus nuair a ċonnaic sé an aisling do ċea-
pamair láiṫreaċ dul go Macedonia mar ḃíomair
deiṁniġṫeaċ go raiḃ glaoiḋte ag Dia orainn ċun
craoḃsgaoile déanaṁ dóiḃ.

11 Ċuamair ar luing, ceann ar agaiḋ ó Ṫróas go
dtánamair go Samotráce, agus go Neápolis an
12 lá 'n-a diaiḋ san, Agus as san go Ṗilippi, príoṁ-
ċaṫair sa ċuid sin de Ṁacedonia agus caṫair daoine
iasaċta. Ṫugamair raint laeṫanta sa ċaṫair sin,
i gcóṁairle.
13 Agus lá na sabbóide ċuamair amaċ an geata
i n-aice aḃan, mar ar saṁluiġeaḋ úrnuiġṫe ḃeiṫ ar
siúḃal, agus do ṡuiḋeamair ann agus ḃíomair ag
14 cainnt le mnáiḃ a ḃí cruinniġṫe ann. Agus ḃí bean
acu agus Lidia ab ainim di agus ḃíoḋ sí ag díol pur-
puir i gcaṫair na dTiatirénaċ, agus bean diaḋa
ab eaḋ í. D'airiġ sí an ċainnt agus d'osgail an
Tiġearna a croiḋe ċun go n-éisteaḋ sí le n-a raiḃ ag
15 Pól d'á ráḋ, Agus do baisteaḋ í féin agus a teaġ-
laċ, agus ansan d'iarr sí níḋ: Má 'sé ḃur mear (ar
sise) go ḃfuilimse dílis do'n Tiġearna tagaiḋ isteaċ
am ṫiġ agus fanaiḋ ann. Agus ċuir sí ḟiaċaiḃ orainn
dul.
16 Agus do ṫárla, agus sinn ag dul ċun úrnuiġṫe,
go dtáiniġ ar an sliġe rómainn cailín n-a raiḃ sprior-

aid ṗútónaċ* inti. Agus do ġeibeaḋ sí mórán
saiḋbris do'n ṁuinntir go mba leó í, ag tabairt feasa
uaiti. Agus do lean sí Pól agus sinne, agus í ag 17
liúirig agus deireaḋ sí: Seirḃísig do'n árd-Ḋia
iseaḋ na fir sin, agus táid siad ag innsint slige búr
slánuiġte daoiḃ. Ḃí sí 'ġá déanaṁ san ar feaḋ 18
mórán laetanta. Do ġoill san ar Ṗól agus d'iom-
puig sé agus dubairt sé leis an spiorad: Deirim
leat, i n-ainim Íosa Críost, imteaċt amaċ aisti.
Agus d'imtiġ, an uair ċéadna.

Ansan, nuair a ċonnaic an ṁuinntir go mba leó 19
í go raiḃ deire le n-a súil leis an saiḋbreas, do ruga-
dar ar Ṗól agus ar Ṡílas agus do tugadar leó iad
go h-áit an ṁargaiḋ, i látair na n-uaċtarán. Agus 20
ċuireadar i látair na ngiúistísí iad agus dubradar:
Iúdaiġ iseaḋ na daoine seo, agus táid siad ag cur
na catraċ tré n-a ċéile orainn. Agus tá nós acu 21
dá teagasg náċ dleaġtaċ dúinne a ġlacaḋ, mar is
Rómánaiġ sinn. Agus do ċruinniġ an pobul 'n-a 22
gcoinniḃ, agus do sracaḋ a gcuid éadaiġ, agus
d'órduiġ [1] na giúistísí gabáil de ṡlataiḃ orta. Agus 23
do buaileaḋ mórán buillí orta agus ansan do cuir-
eaḋ i bpríosún iad, agus dubraḋ le fear an ṗríosúin
iad a ċimeád go mait. Agus nuair a fuair sé sin 24
an t-órdú san do ċuir sé sa ċarcair ba ṡía isteaċ
iad agus a gcosa daingean i gceap aḋmaid.

I lár na h-oiḋċe, áṁtaċ, ḃí Pól agus Sílas ag 25
déanaṁ úrnuiġte agus ag molaḋ Dé, agus ḃí na
príosúnaiġ ag éisteaċt leó. Agus go h-obann do 26
táinig luasgaḋ talṁan i dtreó go raiḃ fallaí an
ṗríosúin d'á suataḋ go bun. Ansan, siúd na geataí
go léir ar osgailt agus na ceangalaċa sgaoilte de
sna príosúnaiġ go léir. Do ḋúisig fear cimeádta 27
an ṗríosúin as a ċodla agus nuair a ċonnaic sé dóirse
an ṗríosúin ar osgailt ċeap sé go raiḃ na príosúnaiġ
imiġte agus tarraiġ sé a ċlaiḋeaṁ as a ṫruail ċun
é féin a ṁarḃaḋ. Do liúiġ Pól air, áṁtaċ, do ġut 28

[1] 2 Cor. xi. 25; Phil. i. 13; 1 Tess. ii. 2.
.i. spiorad feasa agus fáistine, mar d'eaḋ.

árd agus duḃairt sé: Ná dein aon díoḃáil duit féin;
29 táimíd go léir anso. D'iarr sé solus agus ċuaiḋ
sé isteaċ agus ċait sé é féin ag cosaiḃ Póil agus
30 Ṡílais, Agus tug sé leis amaċ iad agus dúḃairt sé:
A Tiġearnaí, cad 'tá le déanaṁ agam ionus go
31 saorfí me? Agus duḃradar-san: Creid sa Tiġearna
Íosa agus beiḋ tú slán, tu féin agus do teaġlaċ.
32 Agus do laḃradar briaṫar an Tiġearna leis féin
33 agus le n-a raiḃ 'n-a teaġlaċ. Agus tóg sé iad an
tráṫ céadna de'n oiḋċe agus do niġ sé a gcneaḋaċa,
agus do baisteaḋ é féin agus a teaġlaċ láiṫreaċ.
34 Agus tug sé isteaċ 'n-a tiġ féin iad agus ċuir sé
'n-a suiḋe ċun búird iad, agus ḃí gáirdeaċas air féin
agus ar a teaġlaċ agus a gcreideaṁ i nDia.
35 Agus nuair a ṫáinig an lá ċuir na giúistísí oificeaċa,
36 'gá ráḋ: Sgaoiliḋ uaiḃ na fir sin. D'innis fear cim-
eádta an ṗriosúin an ċainnt sin do Pól: Ċuir na giúis-
tísí orḋú riḃ do sgaoile ċun siúḃail; anois, dá
37 ḃríġ sin téiġiḋ amaċ agus imtiġiḋ i síoṫċáin. Duḃairt
Pól leó, áṁtaċ: Is fir Rómánaċa* sinn. Do sgiúr-
sálaḋ sinn os cóṁair an poḃuil, gan breiṫ taḃarṫa
orainn, agus do cuireaḋ i bpriosún sinn. An mait
leó anois sinn do ḋíbirt uata a gan ḟios? Ní ḃeiḋ
38 san mar sin. Tagaidís anso, Agus cuiriḋís féin
amaċ sinn. D'innis na h-oificeaċa do sna giúistísiḃ
an ċainnt sin. Ṫáinig sgannra orta nuair airiġdar
39 gur ḃ' ḟeara Rómánaċa iad. Ṫánadar agus d'iarra-
dar maiteaṁnaċas orta, agus do rugadar amaċ iad
40 agus d'iarradar orta imteaċt as an gcataiṙ. Aċ
nuair a ċuadar-san amaċ as an bpriosún ċuadar
isteaċ i dtiġ Lidia, agus ċonnacadar na bráiṫre
agus ċuireadar sólás orta. Ansan do ġluaiseadar
ċun siúḃail.

* Brise dliġe ab ead fear Rómanaċ do sgiúrsáil.

CAIBIDIOL XVII.

Seanmóiniú Ṗóil do sna Tessalónaiġ agus do sna Bereánaiġ. A ċainnt leis na h-Aṫénaċaiḃ.

Ansan do siúḃluiġdar Amṗipolis agus Apollónia, 1
agus tánadar go Tessalonica, áit 'na raiḃ sinagóg
leis na Iúdaiġ. Ċuaiḋ Pól isteaċ ċúċa, mar ba 2
ġnáṫ leis, agus i gcaiṫeaṁ trí sabbóidí ḃí sé ag
léiriú dóiḃ as an Scriptiúir, 'gá osgailt dóiḃ agus 3
'gá ċur 'n-a luiġe orta conus nár ḃfoláir do'n
Ċríost fulag agus éiriġe ós na mairḃ; agus gur ḃ'é
seo an t-Íosa Críost, atá agamsa d'á ḟógairt
daoiḃse. Agus do ċreid cuid acu agus ġaḃdar le 4
Pól agus le Silas, agus de sna geintiḃ a ḃí diaḋa,
sluaġ ana-ṁór, agus rainnt nár ṡuaraċ de ṁnáiḃ a ḃí
uasal.
Ansan táinig éad ar na Iúdaiġ agus do ḃailiġdar 5
as an sluaġ rainnt droċ-ḋaoine agus ḋeineadar
aċrann agus ċuireadar an ċaṫair i gcollóid. Ansan
ṫánadar tímpal ar tiġ Iásoin agus ḃíodar a d'iarraiḋ
go gcuirfí amaċ ċun an ṗobuil iad-san. Agus nuair 6
ná fuaradar iad do rugadar Iáson agus cuid de
sna bráiṫre i láṫair uaċtaráin na caṫraċ, 'gá ráḋ
go h-árd: táinig anso, leis, an aicme seo atá
ag cur na *caṫraċ tré ċéile, Agus glac Iáson 7
iad: agus táid siad go léir ag gaḃáil i gcoinniḃ
dliġe Ċaesair, 'gá ráḋ go ḃfuil rí eile ann, Íosa.
Agus do ġríosadar na daoine agus na h-uaċtaráin, 8
a ḃí ag éisteaċt leis na neiṫiḃ sin. Agus nuair a ḃain- 9
eadar sásaṁ de Iáson agus de'n gcuid eile do
leogadar ċun siúḃail iad.
Agus gan ṁoill do ċuir na bráiṫre ċun siúḃail, 10
san oiḋċe, Pól agus Silas, go Berea. Agus nuair a
tánadar ann do ċuadar isteaċ i sinagóig na n-Iúdaċ.
Agus ḃíodar so níos uaisle 'ná muinntir Tessalonica, 11
agus do ġlacadar an briaṫar le lán-ḋíograis, agus
ḃídís coitċianta ag cuardaċ na Scriptiúirí féaċaint

*Ver. 6. "na caṫraċ." Sa Ġréigis, "oikoumenén" = "an doṁan."

12 an mbíoḋ san amlaiḋ.* Agus do ċreid a lán acu,
agus de sna mnáib geinteaċa a bí uasal, agus cuid
13 nár beag de sna fearaib. Ansan d'airiġ na Iúdaiġ
i dTessalonica go raib Pól ag teagasg bréiṫir Dé
i mBeréa agus ṫánadar ann ag déanaṁ toirmisg
14 ag cur ṫré ċéile ar na daoine. Ansan, go tapaiḋ,
ċuir na bráiṫre Pól ċun na faraige; aċ d'ḟan Silas
agus Timoteus sa n-áit.

15 Agus an ṁuinntir a ċuaiḋ le Pól do rugadar go
dtí Aténé é, agus tug sé órdú ḋóib le tabairt do
Ṡilas agus do Ṫimoteus 'gá ráḋ leó teaċt ag triall
air láiṫreaċ, agus ġluaiseadar.

16 An ḟaid a bí Pól i n-Aténé ag feiṫeaṁ leó d'eirig
dásaċt aigne istiġ ann nuair a ċonnaic sé an ċaṫair
17 tabarṫa suas ar fad d'aḋraḋ na n-íoḋol. Ḃíoḋ
sé, dá bríġ sin, ag díospóireaċt sa trinagóig leis na
Iúdaiġ agus leis na daoine a bí diaḋa, agus i n-áit
an ṁargaiḋ gaċ aon lá, leis na daoine a bíoḋ ann.
18 Agus bíoḋ cuid d'ollaṁnaib na n-Epicúraċ agus na
Stóiceaċ ag cur air, agus deireaḋ cuid acu: Cad
'tá ó'n bḟear so n-a bḟuil an ċainnt go léir aige?
Ansan deireaḋ tuille acu: Déiṫe nua atá aige 'á
ċraobsgaoile, is dóċa; mar bí sé ag cainnt leó i
19 dtaob Íosa agus i dtaob na h-aiseiriġe. Ansan do
rugadar air agus tógadar leó é go dtí an t-Areo-
pagus, agus dubradar: An misde ḋúinne eolus a
ḋ'ḟáġail ar an dteagasg nua so atá agatsa 'á tab-
20 airt uait? Tá neiṫe nua agat 'á ċur i n-ár gcluasaib.
Ba ṁait linn a ḟios a ḃeit againn cad é an sagas neiṫe
21 iad. (Ba gnáṫ, áṁtaċ, leis na h-Aténiġ go léir
agus le pé daoine iasaċta a bíoḋ ann gan suim a ċur

*Ver. 11. "Níos uaisle," moltar, agus is ceart é, Iúdaiġ Beréa mar ġeall ar an bḟírinne do ġlacaḋ ċóṁ fonnṁar, agus beiṫ ag sgrúdaḋ na Sgríbinne Diaḋa ċun na cainnte a dúbairt na h-aspuil a ḋ'ḟáġail amaċ. Ba ġalánta go mór an níḋ sin 'ná an rud a dein muinntir Ṫessalonica, .i. luċt an tSoisgéil do ċráḋ gan aon ċuardaċ a déanaṁ féaċaint ar ḃ'ḟíor an rud a bí acu d'á ṁúine.

i n-aon rud eile aċ ḃeiṫ ag innsint agus ag cloisint
nuaċt.)
Do ṡeasaiṁ Pól i lár an Areopaguis agus duḃairt 22
sé: A ḟeara Aténaċa, ċím siḃse, ins gaċ sliġe, ana-
úṁal do ḋéiṫiḃ. Óir, ag gaḃail na sliġe agus ag 23
féaċaint dom ar ḃúr n-ioṁáġtiḃ, do fuaras altóir
agus ḃí sgríoḃta uirṫi "Do'n Dia ná h-aiṫniġtear."
An níḋ sin a ḋ'onórann siḃ gan aiṫne agaiḃ air,
táimse 'gá teagasg daoiḃ. [1] Dia, a ḋein an doṁan 24
agus gaċ a ḃfuil ann, ó 'sé Tiġearna neiṁe agus
talṁan é, [2] ní ċóṁnuíġeann sé i dteampallaiḃ a
deineaḋ le láṁaiḃ; * Ná ní deintear dó, le láṁaiḃ 25
daoine, seirḃís go ḃfuil gáḋ aige leis, óir isé féin
a ṫugann do gaċ duine anam agus anál agus gaċ uile
níḋ. Agus do ċuir sé, ó aon duine aṁáin, an ċine 26
ḋaona go léir 'n-a gcóṁnuiḋe ar uaċtar na talṁan,
agus do ċeap sé gaċ tréiṁse aimsire ḋóiḃ ċun cóṁ-
nuiġṫe ann, agus gaċ teóra, Ċun iad a ḃeiṫ ag lorg 27
Dé, féaċaint an ḃféadfaidís teangaḃáil leis ná
teaċt suas leis, bíoḋ ná fuil sé aḃfad ó gaċ duine
againn. Óir is ann féin a ṁairimíd agus a ċorruiġ- 28
míd agus atáimíd, fé mar adeir daoine d'ḃur ḃfiliḃ
féin; "Óir is d'á ġeineaṁaint sinn." D'á ḃríġ sin, 29
ó's de ġeineaṁaint Dé sinn, ní cóir dúinn a ṁeas
go mbeaḋ Dia cosṁail le h-ór 'ná le h-airgead ná
le cloiċ, snoíġe ealaḋan agus ceapaḋ aigne duine.
Agus anois tá Dia ag leogaint aimsire an ainḃfiosa 30
san tairis agus 'gá ḟógairt do sna daoine, go ndéan-
faidís go léir aiṫriġe ins gaċ aon ḃall. Mar go ḃfuil 31
lá ceapaiṫe aige ċun breiṫeaṁantais a ṫaḃairt ar an
ndoṁan do réir ċirt, tríd an ḃfear atá ceapaiṫe
aige, ag taḃairt creidiṁ do gaċ aon duine, mar gur
tóg sé ó sna mairḃ é.
Aċ nuair airiġdar an aiseirġe ó sna mairḃ ċrom 32

[1] Gen. i. 1.   [2] *Supra* vii. 48.

* Ver. 24 "Ní ċómnuiġeann sé i dteampallaiḃ." Ní coinniġtear é i dteampallaiḃ i gcéill go mbeaḋ riaċtanas aige leó ċun cóṁnuiġṫe, nú ċun aon úsáide eile, mar ṁeasaḋ na págánaiġ. Aċ ó tá sé ins gaċ uile áit, tá sé ins na teampallaiḃ fé mar atá sé ins gaċ áit eile.

cuid acu ar ṁagaḋ ḋéanaṁ, agus duḃairt cuid acu :
Éistfimíd leat uair éigin eile i dtaoḃ an sgéil sin.
33 Ansan d'imtiġ Pól uata amaċ. [34] Aċ do lean fir
áirite é agus ċreideadar, ar a raiḃ Dionusios an
t-Areopagaċ, agus bean n-ar ḃ'ainim di Damaris,
agus tuille leo.

CAIBIDIOL XVIII.

Eaglais Coirint dá cur ar bun ag Pól, agus é ag seanmóiniú i n-Ephesus, 7rl. Apollo do ḋul go h-Ephesus.

1 Tar éis an méid sin d'ḟág sé caṫair Aténé agus
2 táinig sé go dtí Coirint. Agus fuair sé sa n-áit sin
Iúdaċ n-ar ḃ'ainim dó Acuila, fear a rugaḋ i bPontus
agus a ḃí tar éis teaċt go déanaċ ó'n Eadáil, agus
Priscilla, a ḃean (do ḃearsgaiḃ a ḃeiṫ órduiġṫe ag
Claudius do sna Iúdaiġ go léir imteaċt ó'n Róiṁ),
3 agus ċuaiḋ sé ag triall orta. Agus toisg é ḃeiṫ
ar aon ċeárd leó d'ḟan sé 'n-a ḃfoċair ag obair ar
an gcéird (agus ag déanaṁ pailiún ab eaḋ an
4 ċeárd). Agus ḃíoḋ sé sa tsinagóig ag pléiḋ, gaċ lá
sabbóide, ag tráċt ar ainim an Tiġearna Íosa, agus
ḃí sé ag taḃairt na nIúdaċ agus na nGréagaċ leis.
5 Ansan nuair a táinig Silas agus Timoteus ċuiġe
ó Ṁacedonia do ġéaruiġ Pól sa teagasg, gá ċur
'n-a luiġe ar na Iúdaiġ gur ḃ'é Íosa is Críost ann.
6 Aċ ḃí na Iúdaiġ 'gá ḃréagnú go masluiġṫeaċ.
Ansan do ċroṫ sé a ċuid éadaiġ agus duḃairt sé :
Bíoḋ búr gcuid fola ar búr gceann féin. Táimse
7 glan. Taḃarfad aġaiḋ ar na geintiḃ feasda. Ansan
d'ḟág sé an áit sin agus táinig sé go tiġ duine dár
ḃ'ainim Titus Iústus, duine a ḃí úṁal do Ḋia, agus
8 go raiḃ a tiġ ceangailte de'n tsinagóig. Agus do
ċreid Crispus, uaċtarán na sinagóige, sa Tiġearna,
agus a teaġlaċ go léir, agus do ċreid mórán de
sna Coirintiġ a ḃí ag éisteaċt leis agus do baisteaḋ
iad.
9 Ansan duḃairt an Tiġearna le Pól, i n-aisling, san

oiḋċe: Ná bíoḋ eagal ort, aċ labair agus ná h-eist,*
Óir táimse leat, agus ní leóṁfaiḋ aoinne doċar a 10
ḋéanaṁ duit; mar tá mórán daoine sa ċaṫair seo
agamsa.

Agus d'ḟan sé ansan bliain agus sé mí ag teagasg 11
bréiṫir Dé 'n-a measg. Aċ nuair a ḃí Gallió 'n-a 12
ṗróconsul i n-Acaía d'eiriġ na Iúdaiġ, do toil a ċéile
i n-agaiḋ Ṗóil agus tugadar os cóṁair an t-suiḋe-
ḃraṫa é, Agus duḃradar: Tá an fear so ag cur na 13
ndaoine suas ċun Dia d'aḋraḋ go h-aindleaġtaċ.
Aċ nuair a ḃí Pól ag tusnú ar a ḃéal a ḃogaḋ ċun 14
labarṫa duḃairt Gallió leis na Iúdaiġ: A ḟeara
Iúdaċa, dá mba éagcóir é, nú coir ċionntaċ ana-olc,
ba ċeart dom cur suas liḃ. Aċ má's cúrsaí focal 15
é, agus ainimneaċa, agus ḃúr ndliġe-se, féaċaiḋ
féin ċuige: ní h-áil liomsa ḃeiṫ am ḃreiṫeaṁ ar na
neiṫiḃ sin. Agus do ċomáin sé ó'n suiḋeḃraṫa 16
iad. Agus do rugadar go léir ar Sóstenés uaċ- 17
tarán na sinagóige agus ḃíodar ag gaḃáil air os
cóṁair an tsuiḋeḃraṫa agus níor ċuir Gallió aon
tsuim i n-aon níḋ de sna neiṫiḃ sin.

D'ḟan Pól mórán laeṫanta sa n-áit. Ansan 18
d'ḟág sé slán ag na bráiṫriḃ agus ċuaiḋ sé ar luing
go Siria (agus Priscilla agus Acuila i n-aonḟeaċt
leis) [1] tar éis a ċinn a ḃearraḋ i gCencrea, mar ḃí
móid aige. Agus táinig sé go dtí Eṗesus agus 19
d'ḟág sé iad-san ann. Agus ċuaiḋ sé féin isteaċ
sa tsinagóig ag díospóireaċt leis na Iúdaiġ. Agus 20
d'iarradar air fanṁaint níos sia aċ níor toiliġ sé
ċuige, Aċ d'ḟág sé slán acu agus duḃairt sé: Tioc- 21
faḋ ċúgaiḃ arís má's toil le Dia é. Ansan d'imṫiġ
sé ó Eṗesus
Agus ċuaiḋ sé síos go Caesaréa. Ansan ċuaiḋ 22
sé suas† agus ḃeannuiġ sé do'n eaglais, agus ċuaiḋ
sé síos go h-Antioċ.

Ċait sé suim aimsire ansan, agus ġluais sé tré 23

[1] Num. vi. 18; *Infra* xxi. 24.

* .i. ná bí ciúin † ċuaiḋ sé suas .i. go Ierúsalem.

ḋúṫaiḃ Ġalatia agus Ṗrigia, i nḋiaiḋ céile, ag cur
24 misnig ar na ḋeisgiobuil go léir. Ṫáinig, áṁ, go
h-Eṗesus Iúdaċ n-ar ḃ'ainim ḋó Apollo, Alexan-
drineaċ, fear deaġlabarṫa, láidir ins na Scriptiúr-
25 aiḃ. Ḃí sé oilte ar ṡliġe an Tiġearna agus do labair
sé le díograis aigne agus do ṫeagaisg sé go dúṫr-
aċtaċ na neiṫe a ḃaineann le h-Íosa, agus gan ar eólus
26 aige aċ baiste Eóin. Do ċrom an fear san ar lab-
airt go dána sa tsinagóig. Agus nuair a ḋ'airiġ
Priscilla agus Acuila é tugadar leó é agus ṁúin-
27 eadar dó níos cruinne slíġe an Tiġearna. Ansan
ba ṁian leis dul go h-Acaia agus do sgríoḃ na bráiṫre
ag triall ar na deisgiobuil 'ġá iarraiḋ orṫa é
ġlacaḋ. Agus nuair a ṫáinig sé tug sé congnaṁ
28 mór do'n ṁuinntir a ḃí tar éis creideaṁaint. Óir
do ċuir sé 'n-a luiġe go cuṫaiġ ar na Iúdaíġ, go puib-
líḋe, gur b'é Íosa is Críost ann.

CAIBIDIOL XIX.

An eaglais dá ċur ar bun ag Pól i n-Eṗesus. Clampar sa ngaiḃní ngeal.

1 Agus do ṫárla, le linn Apollo ḃeiṫ i gCorint
go dtáinig Pól go h-Eṗesus, nuair a ḃí na h-áiteana
uaċtaraċa siúḃalta aige, agus go ḃfuair sé rainnt
2 deisgiobul; Agus duḃairt se leó: Ar ġlacḃúir
an Spiorad Naoṁ ó ċreidḃúir? Agus duḃradar-
san leis: Ní h-eaḋ aċ níor ċloiseamair an Spiorad
3 Naoṁ a ḃeiṫ ann i n-aon ċor. Agus duḃairt seisean:
Má 'seaḋ cad ann 'nar baisteaḋ siḃ? Agus duḃ-
4 radar: I mbaiste Eóin. Agus duḃairt Pól: [1]Do
ḃaist Eóin na daoine le baiste aiṫriġe agus duḃairt
sé leó nár ḃ'ḟoláir dóiḃ creideaṁaint sa' t-é a ḃí
5 le teaċt 'n-a ḋiaiḋ féin, 'sé sin, i n-Íosa. Nuair a
ḋ'airíġdar an méid sin do baisteaḋ iad i n-ainim an
6 Tiġearna Íosa. Ansan do ċuir Pól a láṁa orṫa

[1] Mait. iii. 11; Marc i. 8; Lúc. iii. 16; Eóin i. 26; *Supra* i. 5 agus ix. 16.

agus do ċúirling an Spioraid Naoṁ orṫa agus do
laḃradar i dteangṫaċaiḃ agus ḋeineadar targair-
eaċt. Agus timpal dáréag acu a ḃí ann ar fad. 7
Agus ḃíoḋ sé ag dul isteaċ sa tsinagóig agus ag 8
laḃairt ann go dána, ar feaḋ trí ṁí, ag díospóir-
eaċt agus ag cur i ḃfeiḋm i dtaoḃ ríġeaċta Ḋé. Aċ 9
ḃí daoine dúra ann ná creidfeaḋ, aċ ḃíoḋ ag tar-
cuisniú sliġe an Tiġearna os cóṁair na ndaoine.
D'imṫiġ sé uaṫa agus do ḋeiġil sé na deisgiobuil
uaṫa, agus ḃíoḋ sé ag argóint gaċ lá i sgoil fir dár
ḃ'ainim Turannos. Do lean san mar sin ar feaḋ dá 10
ḃlian, i dtreó gur airiġ gaċ a raiḃ i n-Ásia, idir
Iúdaċ agus Ġeinteaċ, briaṫar an Tiġearna. Agus 11
do ḋein Dia mírḃúiltí éagsaṁlaċa tré láiṁ Póil.
I dtreó go mbeirtí ċun na ndaoine mbreóite, ó n-a 12
ċolainn, ciarsúirí agus aprúin, agus go n-imṫiġeaḋ
an ḃreóiteaċt díoḃ, agus go n-imṫiġeaḋ na deaṁain
asta
Do ṫárla go raiḃ cuid de sna Iúdaiġ ag imṫeaċt 13
ó áit go h-áit agus go raḃdar a d'iarraiḋ deaṁan a
ċur amaċ, agus d'agraidís ainim an Tiġearna Íosa
agus deiridís: Fógraim oraiḃ Íosa atá ag Pól d'á
ċraoḃsgaoile. Agus ḃí Iúdaiġ áirite, mórfeirsear 14
mac a ḃí ag Sceḃa duine d'uaċtaránaiḃ na sagart,
'ġá déanaṁ san. Aċ d'ḟreagair an annsprid iad 15
agus dúḃairt sé: Tá aiṫne agam ar Íosa agus tá
eólus agam ar Pól, aċ cia h-iad sibse? Agus an 16
fear n-a raiḃ an annsprid ṁalluiġṫe ann do léim
sé ċúċa agus fuair sé an láṁ uaċtair ar an mbeirt
acu agus ġaiḃ sé orṫa i dtreó gur riṫeadar as an
dtiġ sin tárnoċt,* agus iad geárrṫa. Do h-innseaḋ 17
an méid sin d'á raiḃ d'Iúdaċaiḃ agus de Ġeintiḃ
i n-Ephesus agus ṫáinig sgannra orṫa go léir, agus
do móraḋ ainim an Tiġearna Íosa.
Agus ḃíoḋ a lán de'n ṁuinntir a ċreid ag teaċt 18
ag déanaṁ faoisdine agus ag innsint a ngníoṁarṫa.
Agus a lán de'n ṁuinntir a ḃíoḋ ag déanaṁ deis- 19
mireaċta ṫugadar na leaḃair leó agus do ḋóġdar

* .i. do srac sé a gcuid éadaiġ díoḃ.

iad os cóṁair na puiblíḋeaċta. Agus do measaḋ
fiaċa na leaḃar, agus do fuaraḋ gur ḃ'fiú caogad
20 míle píosa airgid iad. Sin mar a ḃí briaṫar Dé
ag fás go láidir agus ag dul i ndaingneaċt.
21 Nuair a ḃí na neiṫe sin críoċnuiġṫe do ḃeartuiġ
Pól, sa spioraid, gaḃáil tré Ṁacedonia agus tré
Acaia agus dul go Ierúsalem, agus duḃairt sé: Tar
éis me ḃeiṫ sa n-áit sin ní foláir dom an Róiṁ a
22 ḋ'feiscint. Ansan ċuir sé beirt d'á luċt friṫálṁa,
Timoteus agus Erastus, go Macedonia agus d'ḟan
sé féin ar feaḋ tamaill san Ásia.
23 Agus d'éiriġ an uair sin aċrann nár ḟuaraċ i dtaoḃ
24 slíġe an Tiġearna. Ḃí fear n-ar ḃ' ainim dó
Démétrius, agus gaḃa geal aḃ eaḋ é, agus ḃíoḋ sé
ag déanaṁ teampall airgid do Ḋiána agus ḃíoḋ fág-
25 altas nár ḟuaraċ ag ceárduiġṫiḃ d'á ḃárr. Ċruinniġ
sé i láṫair a ċéile iad féin agus an luċt oibre a ḃain
leó agus duḃairt sé: A ḟeara, is eól daoiḃ gur as
26 an gcéird seo a ṫagann ár gcuid ċúġainne. Aċ
ċíonn siḃ agus airíġeann siḃ conus mar atá mórán
daoine iompuiġṫe ag Pól so, le n-a ċóṁráḋ, ní
h-aṁáin i n-Epesus aċ ar fuid na h-Ásia go léir náċ
mór, 'gá ċur 'n-a luiġe orṫa—Ní déiṫe i n-aon ċor
27 na déiṫe a deintear le láṁaiḃ. Is baoġal go dtaḃ-
arfaiḋ san droċ-ainim d'ár slíġe ḃeaṫa, agus ná
fágfaiḋ sé aon ṁeas ar teampull ṁór Ḋiána, agus ní
h-aṁáin sin aċ go dturnóċaiḋ a mórḋaċt ar ḋul ar
neaṁníḋ, ḃíoḋ go n-aḋrann an Ásia go léir agus an
28 doṁan go léir í. Nuair airíġdar an ċainnt sin do
lasadar le feirg agus do liúġdar: Is mór í Ḋiána
na n-Epesiánaċ!
29 Do cuireaḋ an ċaṫair go léir tré n-a ċéile. Do
riṫeadar i n-aonḟeaċt ċun an téátair agus greim acu
ar Ġaius agus ar Aristarċus, Macedonaiġ, comprád-
30 aiṫe do Pól. Ċeap Pól dul isteaċ ameasg na
31 ndaoine. Ní leogfaḋ na deisgiobuil dó é. Agus
ḃí cuid d'uaċtaránaiḃ na h-Ásia ann, cáirde dó, agus
ċuireadar teaċtaireaċt ċuige 'gá iarraiḋ air gan dul
32 isteaċ sa téátar. Do liúiġ duine an rud so agus
duine eile an rud úd. Is aṁlaiḋ a ḃí measgán

mearaiḋe ar an bpobul agus ní ḟeidir an ċuid ba
ṁó ḋíoḃ cad a ṫug ann i n-aon ċor iad. Do ṫaraig- 33
eadar Alecsander amaċ as an mbrúċ. Do ḟáig
na Iúdaíġ amaċ é. Do ḃagair Alecsander a láṁ
orṫa a' d'iarraiḋ ciúnais ċun go míneoċaḋ sé an
sgéal do sna daoine. Aċ nuair a ċonnacadar gur 34
b' Iúdaċ é ċuireadar go léir aon liú aṁáin suas:
Is mór í Diána na n-Eṗesiánaċ! agus do leanadar
de'n liúġ ar feaḋ suas le dá uair a' ċluig.

Ansan do ċuir cléireaċ na caṫaraċ ċun suaiṁnis an 35
pobal agus dubairt sé: A ḟeara Eṗesiánaċa, cá
bfuil an duine beó ná fuil fios aige go n-aḋrann
muinntir na caṫaraċ so Eṗesus Diána ṁór, ingean
Iúpiteir? D'á bríġ sin óir náċ féidir an méid sin do 36
ṡéanaḋ is ceart daoiḃ fanṁaint socair agus gan aon
beart obann a ḋéanaṁ. Ṫugḃúir anso na fir seo agus 37
gan masla tabarṫa acu d'ḃúr dteampull 'ná d'ḃur
mbandia. Aċ má tá ag Démétrius, agus ag na ceár- 38
duiġṫiḃ atá le n-a ċois, cúis i gcoinniḃ aoinne, táid na
cúirteana ann agus na *próċonsuil: Cuiridís neiṫe i
leiṫ a ċéile. Má tá aon níḋ eile agaiḃ d'á lorg, 39
socaruiġtear é i gcóṁṫionól a beiḋ do réir dlíġe.
Agus is baoġal go gcursar i n-ár leiṫ toirmeasg an 40
lae indiu agus gan aoinne cionntaċ (gur féidir cúntas
a ṫabairt air) leis an gcruinniú so. Nuair a ḃí an
méid sin ráidte aige do ċuir sé an pobal ċun siúbail.

CAIBIDIOL XX.

Cuaird Ṗóil tré Ṁacedonia agus tríd an nGréig. Duine aige á ṫógaint ó'n mbás i dTróas. A ċainnt le cléir Eṗesuis.

Ansan, nuair a ḃí an toirmeasg imiġṫe do ġlaoiḋ 1
Pól ċuige na deisgiobuil agus do ċóṁairliġ sé iad,
agus d'ḟág sé slán acu agus do ġluais sé ċun dul
go Macedonia. Agus nuair a ḃí na tríúċa san 2
siúbalta aige agus mórán cainnte déanta aige leis
na daoine táinig sé sa Ġréig. Ḃí sé trí ṁí sa n-áit 3

* .i. an giúistís Rómánaċ a ḃí os a gcionn.

sin. Ansan ċeap sé dul go Síria ar luing aċ ḃí na
Iúdaiġ i gceilg ag faire air agus ḟocaruiġ sé ar
4 teaċt tré Ṁacedonia. Agus ċuaiḋ i n-aonḟeaċt
leis Sópatér Mac Pirruis, ó Ḃeréa; agus Aris-
tarċus agus Secundus Tessalónaiġ; agus Gaius
ó Ḋerbé, agus Timoteus; agus Tuċicus agus Troṗ-
5 imus, beirt Ásiánaċ. Ċuadar san rómainn agus
d'ḟanadar linn i dTróás.

6 Agus do ċuamair-ne ar luing ó Ṗilippi, tar éis
laeṫanta an aráin gan giost, agus ḃíomair cúig
lá ag teaċt go Tróás agus d'ḟanamair ann seaċt lá.
7 Ansan, an ċéad lá de'n tseaċtṁain do ṫánamair
i bfoċair a ċéile ċun aráin do ḃrise, agus ḃí Pól ag
taḃairt teagaisg dóiḃ, mar ḃí sé le h-imṫeaċt ar
maidin amáireaċ a ḃí ċúġainn, agus do lean sé ar
8 an dteagasg go meaḋon oiḋċe.* Aċ ḃí lóċrainn ár
ndóṫin againn sa tseómra mór 'na raḃmair cruinn-
9 iġṫe. Agus ḃí buaċaill dár b' ainim Eútuċus 'n-a
suiḋe ar an bfinneóig, agus tuit sé 'n-a ċodla go sáṁ
an faid a ḃí Pól ag cainnt. Le truime a ċodlata do
tuit sé síos ó'n dtríṁaḋ loċta agus do tógaḋ suas
10 marḃ é. Aċ do ċuaiḋ Pól síos ċuige agus do luiġ
sé anuas air agus ċuir sé a láṁa 'n-a ṫimpull agus
duḃairt sé: Ná bíoḋ ceist oraiḃ. Tá a anam ann.
11 Ansan ċuaiḋ sé suas agus ḃris sé arán agus do ḃlais,
agus ḋein sé cainnt ar feaḋ aḃfad, go dtáinig an
solus, agus ansan d'imṫiġ sé. Agus do rugadar leó
12 an buaċaill, agus é beó, agus níor ḃeag é a n-áṫas.

Ansan do ċuamair-ne ar an luing agus ḟeólamair
13 go h-Assos, i dtreó go mbéarfaimís Pól linn ó'n áit

* Ver. 7. "An ċéad lá de'n tseaċtṁain." Miniġid Chrusostom Naoṁṫa, agus a lán eile de luċt sgrúduiġṫe an Sgriptúra, i dtaoḃ na bfocal san go raiḃ na Críostaiḋṫe, um an dtaca san féin tar éis lae na Sabbóide do ċur i dtúsaċ na seaċtṁaine (.i. ar an nDoṁnaċ). Mar atá sé anois ag na Críostaiḋṫiḃ go léir. Is deiṁin gur le h-úġdarás na h-Eaglaise a deineaḋ an t-aṫarú san. Mar sin do ḋein sí úsáid dé'n ċóṁaċt a ḃí taḃarṫa ag an dTiġearna ḋi, óir is é Rí an Doṁnaiġ é.

sin, óir sin mar a ḃí socair aige, agus go ragaḋ sé
féin ann ar tír. Agus ṫáinig sé ċúġainn i n-Assos 14
agus ṫógamair ċúġainn é agus ṫánamair go Miti-
léné. Agus ḟeólamair ó'n áit sin agus ṫánámair, 15
amáireaċ a ḃí ċúġainn, ar aġaiḋ Ċios amaċ agus an lá
'n-a ḋiaiḋ san do ṡroiseamair Sámos, agus an lá 'n-a
ḋiaiḋ san airís do ṫánamair go Milétus; Óir do 16
ḃí Pól ceapaiṫe ar ḟeólaḋ ṫar Eṗesus i dtreó ná
curfí aon ríġneas air sa n-Ásia, mar ḃí diṫneas
air ċun, dá mb' ḟéidir dó é, Lá na Cingcíse* ṫaḃairt
i n-Ierúsalem.

Aċ do ċuir sé teaċtaireaċt ó Ṁilétus go h-Eṗesus 17
'ġá ráḋ le sinnsearaiḃ na h-eaglaise teaċt ċuige.
Ṫánadar, agus nuair a ḃíodar 'n-a láṫair duḃairt 18
sé leó:

Is eól daoiḃse conus mar atá an aimsir go léir
taḃarṫa agam i nḃúr ḃfoċair ó'n gcéad lá a ṫánag
isteaċ sa n-Ásia, Agus me ag déanaṁ seirḃíse Dé 19
le fíor-úṁluiġeaċt, ag sile deór, agus ag fulag na
dtrioblóidí a ṫáinig orm tré ċeilgiḃ na n-Iúdaċ;
Conus mar nár ċimeádas siar aon niḋ de sna neiṫiḃ 20
a ḃí tairḃṫeaċ daoiḃ, gan iad a ṫeagasg daoiḃ go
puiḃiliḋe agus i nḃúr dtiġṫiḃ, Agus me ag deiṁ- 21
niú aiṫriġe ċun Dé, agus creidiṁ i n-ár dTiġearna
Íosa Críost, do Iúdaiġ agus do Ġeintiḃ.

Agus féaċ táim ag dul go Ierúsalem fé ċeangal 22
na sprioraide, agus ní fios dom cad 'tá le h-imṫeaċt
orm ann, Aċ go ḃfuil an Spiorad Naoṁ ag laḃairt 23
liom coiṫċianta, ins na caṫraċaiḃ go léir, 'ġá ráḋ
liom gur slaḃrai agus pionóisí atá am ċóir i n-Ierú-
salem. Aċ ní h-eagal liom aon niḋ díoḃ san ná 24
ní ṁeasaim gur mó is fiú mo ḃeaṫa 'ná me féin, aċ
go gcoṁlíonfad mo ċursus, agus seirḃís an ḃréiṫir,
a fuaras ó'n dTiġearna Íosa, fiaḋnuise ḋéanaṁ ar
ḟoisgéal ġrásta Dé. Agus féaċ anois, is eól dóṁsa 25
ná feicfiḋ siḃ mo ġnúis a ṫuille, siḃse go léir n-a
ḃfuil siúḃalta i nḃúr measg agam ag craoḃsgaoile
ríġeaċta Dé.

* .i. Lá an Spioraid Naoiṁ do ṫeaċt.

26 D'á ḃríġ sin cuirim a ḟiaḋnuise oraiḃse, sa lá so
atá inniu againn, go ḃfuilim glan ar ċuid fola gaċ
27 duine. Mar níor staonas ó ċoṁairle Dé do ċur
28 i n-iúil daoiḃ go h-iomlán. Tugaiḋ aire daoiḃ féin
agus do'n tréad go léir, ar ar ċuir an Spioraid
Naoṁ siḃ i n-ḃúr n-easbogaiḃ ag riaġlaḋ eaglaise
29 Dé a ċeannuiġ sé le n-a ċuid fola féin. Tá 'fios
agamsa go dtiocfaiḋ isteaċ i n-ḃúr measg, nuair a
ḃeadsa imiġṫe, faolċoin ċraosaċa, agus ná staonfaid
30 siad ó'n dtréad. Agus éireoċaid, oraiḃ féin, fir
a laḃarfaiḋ neiṫe tuaṫalaċa, ċun deisgiobul a ṫarrac
31 n'a ndiaiḋ. D'á ḃríġ sin déiniḋ faire, agus cim-
eádaiḋ i nḃúr gcuiṁne conus mar nár stadas ar
feaḋ trí mblian, do ló ná d'oiḋċe, aċ ag cóṁairliú
an uile ḋuine agaiḃ agus deóra le m'ḟúiliḃ.
32 Agus anois tugaim suas do Ḋia siḃ agus do
ḃriaṫar a ġrásta, ó's ar a ċumas atá an obair do
ċríoċnú agus an oiġreaċt a ṫaḃairt daoiḃ ameasg
33 na naoṁ go léir. Níor ṡanntuiġeas airgead ná ór
34 ná éadaċ aon duine. Mar is eól daoiḃ féin, [1] gurab
iad an dá láiṁ seo ṡoláṫair gaċ a raiḃ riaċtanaċ dom
35 féin agus do sna daoine atá am ḟoċair. Tá gaċ
aon niḋ taisbeánta agam daoiḃ, gur ag obair ar
an gcuma san is ceart dúinn fóiriṫint ar na daoine
laga, agus cuiṁneaṁ ar ḃriaṫar an Tiġearna Íosa
mar go nduḃairt sé féin: Is mó an t-aoiḃneas go
mór rud a ḃronnaḋ ná rud a ġlacaḋ.
36 Agus nuair a ḃí an méid sin ráiḋte aige do leog
sé é féin ar a ġlúiniḃ agus ḋein sé guiḋe ċun Dé 'n-a
37 dteannta go léir. Ansan ḃíodar go léir ag gol go
fuiġeaċ agus ag cur a láṁ timpal ar ṁuinéal Ṗóil
38 agus 'ġá pógaḋ, Ag déanaṁ buarṫa go mór mar
ġeall ar an ḃfocal aduḃairt sé, ná feicfidís a ġnúis
a tuille. Agus ḋeineadar é tionnlacan síos ċun
na luinge.

[1] Cor. iv. 12; 2 Tess. iii. 8.

CAIBIDIOL XXI.

Cuaird Ṗóil go Ierúsalem. É ḋá ġaḃáil aige sna Iúdaiġ sa teampull.

Agus nuair a ṫárla go raiḃ sgarṫa againn leó agus 1
sinn ag gluaiseaċt fé ṡeól,* ṫánamair ceann ar agaiḋ
go Cóos, agus an lá 'n-a ḋiaiḋ san go Rodos, agus as
san go Patara. Ansan do ḟuaramair long a ḃí ag 2
dul treasna go Ṗoenicé, agus ċuamair ar bórd
agus ġluaiseamair. Ṫánamair i radharc Ċuprois 3
agus d'ḟágamair ar ár láiṁ ċlé é agus ṡeólamair
go Siria agus ṫánamair go Túros; óir is ann a ḃí ar
an luing a h-ualaċ do ċur airti. Ḟuaramair deis- 4
gioḃuil sa n-áit sin agus d'ḟanamair ann seaċt lá,
agus ḃíodar, tríd an spioraid, gá ráḋ le Pól gan
dul suas go Ierúsalem. Aċ nuair a ḃí na laeṫanta 5
caiṫte do ġluaiseamair agus ḃiomair ag imṫeaċt,
agus ṫánadar go léir, iad féin agus a mná agus a
gclann, gár dtionnlacan, go geatai na caṫraċ;
agus do leogamair sinn féin ar ár nglúiniḃ ar an
dtráiġ agus do ġuiḋmair. Ansan d'ḟágamair slán 6
ag á ċeile agus ċuamair-ne ar an luing agus ċuadar-
san aḃaile. Ḋeineamair-ne ár gcuaird ar uisge ó 7
Túros síos go Ptolemáis agus ḃeannuiġmair do sna
ḃráiṫriḃ a ḃí ann agus d'ḟanamair lá 'n-a ḃfoċair.
Ġluaiseamair an lá 'n-a ḋiaiḋ agus ṫánamair go 8
Caesaréa. Ċuamair, ansan, go tiġ Ṗilib, an sois-
géalaiḋe, [1] duine de'n ṁórḟeisear, agus d'ḟana-
mair aige.†
Ḃí aige sin ceaṫrar ingean, ceaṫrar maiġdean, 9
agus ḋeinidís targaireaċt. Do stadamair ann rainnt 10
laeṫanta agus ṫáinig ċúgainn ó Iúdaéa fáiḋ n-ar
ḃ'ainim dó Agabus. Nuair a ṫáinig sé sin ċúgainn do 11
tóg sé crios Póil agus ċeangail sé a láṁa féin agus

[1] *Supra* vi. 5.

* .i. an long fé ṡeól againn.

† Ver. 8. "An soisgéalaiḋe," .i. seanmónaiḋe an tsoisgéil, an fear céadna úd d'iompuiġ na Samaritánaċa agus do ḃaist an coillteánaċ (Caib. viii.), duine de sna seaċt ndiaconaiḃ tosaiġ ab eaḋ é.

a ċosa agus duḃairt sé: Seo mar adeir an Spiorad
Naoṁ, an fear gur leis an crios so, sin mar a ċeang-
alóċaid na Iúdaiġ é i n-Ierúsalem, agus tabarfaid
12 siad i láṁaiḃ na nGeinte é. Nuair airiġmair-ne an
méid sin ḃíomair féin agus muinntir na h-áite sin
13 ag taṫant air gan dul suas go Ierúsalem. Ansan
duḃairt Pól 'ár bḟreagraḋ: Cad tá agaiḃ á ḋéanaṁ,
ag gol agus ag cur buarṫa ar mo ċroiḋe? Táimse
ollaṁ, ní h-aṁáin ċun ceangail d'ḟulag aċ fós ċun
14 báis d'ḟulag, ar son ainime an Tiġearna Íosa. Ansan,
nuair a ṫeip orainn é ḃogaḋ d'éisteaṁair, agus duḃ-
ramair: Toil an Tiġearna go nDeintear!
15 Agus tar éis na laeṫanta san d'ollṁuiġmair
sinn féin agus ḃíomair ag dul suas go Ierúsalem.
16 Agus ṫáinig i n-aonḟeaċt linn cuid de sna deisgio-
buil ó Ċaesaréa, agus Cuprianáċ 'n-a dteannta, duine
dár ḃ'ainim Mnasón, seana-ḋeisgiobul, n-a raḃ-
mair ċun ḃeiṫ ar lóisdín aige.

17 Ṫánamair go Ierúsalem agus do ġlac na bráiṫre
18 sinn go fáilteaċ. Amáireaċ a ḃí ċúġainn ċuamair
féin agus Pól go tiġ Ṡéamuis agus ḃí na sinsir go
19 léir cruinniġte ann. Ḃeannuiġ sé ḋóiḃ agus d'innis
sé ḋóiḃ, tríd síos, gaċ a raiḃ déanta ag Dia, tré n-a
20 ḟriṫálaṁ féin, amears na nGeinte. Agus nuair
airiġdar é ṫugadar glóire do Ḋia, agus duḃradar
leis: Ċíonn tú, a ḃráṫair, cad iad na mílte de sna
Iúdaiġ atá tar éis creideaṁaint, agus tá báiḋ acu
21 go léir do'n dliġe. D'airiġdar, áṁṫaċ, go ḃfuilirse
gá ċur 'n-a luiġe ar na Iúdaiġ atá amears na nGeinte
naċ misde ḋóiḃ imteaċt ó Ṁaois, agus ná fuil ḟiaċ-
aiḃ orta timpallġearraḋ do ḋéanaṁ ar a gclainn,
22 ná réir na dliġe do leanṁaint. Cad 'tá le déanaṁ
mar sin? Gan aṁras caiṫfid na daoine cruinniú
23 mar aireoċaid siad gur ṫánais. Dein an níḋ seo a
deirimíd leat dá ḃríġ sin: Tá ceaṫrar fear againn
24 go ḃfuil móid orta. Tóg leat iad san agus glantar
tu i n-aonḟeaċt leó. Ansan díol-se asta i dtreó,
go [1]mbearrfar a gcinn. Ansan ċifid gaċ aoinne

[1] Num vi. 18; *Supra.* xviii. 18.

gur ḃ'éiteaċ ar airiġdar ad taoḃ, agus go ḃfuilir
féin ag siúḃal ad ċosnaṁaiḋe do'n dliġ.* Aċ 25
i dtaoḃ na nGeinteaċ a ċreid, [2] do sgríoḃmair-ne
gá orḋú ḋóiḃ cimeád ó'n rud a h-iḋḃireaḋ d'ioḋ-
olaiḃ, agus ó ḟuil, agus ó niḋ a taċtaḋ, agus ó ḋrúis.
Ansan do tóg Pól leis na fir lár n-a ṁáireaċ agus 26
do glanaḋ é i n-aonfeaċt leó agus ċuaiḋ sé isteaċ
sa teampull, tar éis laeṫanta a nglanta d'ḟógairt,
ċun go ndéanfí ofráil ar son gaċ duine acu.

Aċ ḃí Iúdaiġ ó'n Áisia ann agus nuair a ḃí na seaċt 27
laeṫanta ḋá gcríoċnú ċonnacadar sa teampull é
agus do ġríosadar an pobul go léir agus ċuireadar
a láṁa air agus do liúġdar: Congnaṁ! a ḟeara 28
Israéil. Sidé an duine atá ag múine na ndaoine ins
gaċ aon ḃall i gcoinniḃ an ṗobuil seo agus i gcoinniḃ
na dliġe agus i gcoinniḃ na h-áite seo. Ṫug sé
daoine geinteaċa isteaċ sa teampull agus do ṡáruiġ
sé an áit ḃeannuiġte seo. Óir ḃíodar tar éis Trofi- 29
mus ó Eṗesus a ḋ'ḟeiscint sa ċaṫair 'n-a teannta
agus ċeapadar go raiḃ Pól tar éis é taḃairt isteaċ
sa teampull. Agus ḃí an ċaṫair go léir ar buile, 30
agus do ċruinniġ na daoine. Do rugadar ar Pól agus
tarraingeadar amaċ as an dteampull é agus do
dúnaḋ na dóirse láiṫreaċ.

Agus ḃí fonn orta é ṁarḃaḋ, aċ do h-innseaḋ do 31
ṫribiún an airm Ierúsalem go léir a ḃeiṫ tré n-a
ċeile. Tóg sé sin leis saiġdiúirí agus taoiseaċa 32
céad agus do riṫ sé ċúċa síos. Nuair a ċonnacadar
an tribiún agus na saiġdiúirí do stadadar de ḃeiṫ
ag bualaḋ Póil. Ansan do ṫáinig an tribiún agus 33
tóg sé é agus d'órduiġ sé é ċeangal le ḋá ṡlaḃra
agus d'ḟiafraiġ sé cia'r ḃ'é agus cad a ḃí déanta
aige. Aċ ḃí an sluaġ ag liúiriġ, duine gá ráḋ so 34
agus duine gá ráḋ súd. Agus nuair nár ḃ'ḟéidir

[1] *Supra* xv. 20 agus 29.

*Ver. 24. "Ad ċosnaṁaiḋe do'n dliġ." Bíoḋ go raiḃ an dliġ sin a deirtear imiġte a' feiḋm um an dtaca san ḃí na Críostaiḋte Iúdaċa gá cimeád, agus do leanadar 'gá cimeád ar feaḋ roinnt aimsire, ċun na sinagóige, mar a déarfí, d'aḋlacaḋ le h-onóir.

dó deiṁin a ḋ'ḟágail mar ġeall ar an gcur tré ċéile,
35 d'órduiġ sé é ṫaḃairt ċun an longpuirt. Agus
nuair a ṫáiniġ sé go dtí an staiġre do ṫárla go raiḃ
na saiġdiúirí ġá iompar mar ġeall ar ḋéine na
36 nḋaoine; Óir ḃí an sluaġ 'n-a ndiaiḋ agus iad ag
liúiriġ: Tóg uainn é.
37 Agus le linn é ḃreiṫ isteaċ sa longport duḃairt
Pól leis an dtribiún: An misde ḋom beagán cainnte
ḋéanaṁ leat? Agus duḃairt seisean: An dtuig-
38 eann tú Gréigis? Nác tusa an t-Éigipteaċ úd a
ḋein an ċiréiḃ ins na laeṫanta roimis seo agus do
rug leat isteaċ sa ḃfásaċ ceiṫre ṁíle de ropairiḃ.
39 Agus duḃairt Pól leis: Iúdaċ iseaḋ mé go deiṁin,
ó Ṫarsus i gCilicia. Is cóṁnuiġṫeaċ mé do ċaṫair
naċ suaraċ. Iarraim ort leogaint dom labairt leis
40 an bpobul. Ṫug sé cead dó. Ansan do ṡeasaiṁ
Pól ar an staiġre agus ḃagair sé a láṁ ar an sluaġ
agus do deineaḋ ana-ċiúnas agus do laḃair sé leó
sa teangain Eabra, agus duḃairt sé:

CAIBIDIOL XXII.

Pól ġá innsint do'n pobul conus a h-iompuiġeaḋ ċun an ċreidiṁ é féin. É 'ḋul ó sgiúrsáil le n-a ráḋ gur ḃ'ḟear Rómánaċ é.

1 A ḟeara, a ḃráiṫre agus a aiṫreaċa, éistiḋ leis an
2 gcúntas atá agam le tabairt daoiḃ. Nuair airiġ-
dar ag labairt leó é sa teangain Eabra ċiúnuiġdar
3 niba ṁó. Agus duḃairt sé: Fear Iúdaċ iseaḋ mise.
I dTarsus Ċilicia do rugaḋ mé, aċ sa ċaṫair seo iseaḋ
do tógaḋ me, ag cosaiḃ Ġamaliéil, agus do múineaḋ mé
do réir fírinne dliġe ár sinsear, cóṁ seasaṁaċ
4 do'n dliġe sin agus atáṫaoi-se go léir indiu. [1] Agus
deineas géarleanṁaint go bás ar an sliġe seo, ġá
ngabáil, idir ḟearaiḃ agus mnáiḃ, agus ġá dtabairt
5 ċun láṁa agus ġá gcur i mbraiġdinear. Ṫug uaċtarán
na sagart, agus na seanóirí, teistiméireaċt dom

[1] *Supra* viii. 3.

air sin; [1] agus fuaras leitireaċa uata ag triall ar
na bráiṫriḃ i nDamascus, ċun iad a ṫabairt liom
anso gabṫa go Ierúsalem i dtreó go gcuirfí pionós
orṫa. Aċ do ṫárla, agus mé ar an sliġe agus ag 6
teaċt i gcóṁgar do Ḋamascus, i lár an lae, gur las
am ṫimpal solus iomarcaċ ó neaṁ; Agus gur ṫuiteas 7
ċun talaṁ agus gur airiġeas an guṫ ġá ráḋ liom:
A Ṡaul, a Ṡaul, cad 'n-a ṫaoḃ go ḃfuilir ag géar-
leanṁaint orm? Agus d'ḟreagaras: Cia h-é tu, a 8
Ṫiġearna? Agus duḃairt sé liom: Mise Íosa
Nasareit atá agat d'á ġéarleanṁaint. Agus an 9
ṁuinntir a ḃí le m' ċois do ċonnacadar an solus, aċ
níor airiġdar guṫ an t-é a ḃí ag cainnt liom.* Agus 10
duḃart: Cad tá agam le déanaṁ, a Ṫiġearna? Agus
duḃairt an Tiġearna liom: Eiriġ agus imṫiġ isteaċ
go Damascus, agus neósfar duit ansan i dtaoḃ na
neiṫ go léir atá agat le déanaṁ. Ansan, mar ġeall 11
ar neart an tsoluis úd, ḃíos gan raḋarc agus do rug
mo ċompánaiḋṫe ar láiṁ orm agus tánag go Damas-
cus. Agus ḃí fear dár ḃ'ainim Ananias, fear go 12
raiḃ creideaṁaint aige, i dtaoḃ na dliġe, ó n-a raiḃ
de Iúdaċaiḃ 'n-a gcóṁnuiġe sa n-áit. Agus táinig 13
sé ċúġam agus ṡeasaiṁ sé am ḟiaḋnaise agus duḃ-
airt sé liom: A Ṡaul, a ḃráṫair, féaċ suas. Agus
d'ḟéaċas-sa air-sean an uair ċéadna. Ansan duḃairt 14
sé: Do ċeap Dia ár sinnsear ṫusa roim ré ċun go
dtuigfá a ṫoil agus go ḃfeicfá an t-Aon Ceart.
agus go n-aireóċfá guṫ a ḃéil; † Óir beiḋ tu ad 15
ḟinné dó, i láṫair na ndaoine go léir, ar na neiṫiḃ a
ḃ'airiġis agus do ċonnaicis. Anois cad é an rig- 16
neas so ort? Eiriġ agus baistiḋear tu agus nig
díot do ṗeacaí le glaoḋaċ ar a ainim. Agus nuair 17
a ṫánag tar n-ais go Ierúsalem do ṫárla go raḃas
sa teampull ag guiḋe agus gur ṫuit táṁ-néal aigse

[1] *Supra* ix. 2.

* Ver. 9. "níor airiġdar guṫ." .i. níor ḟéadadar na focail do ṫuisgint ó n-a ċéile bíoḋ gur airiġdar fuaim na ḃfocal (*supra* ix. 7).

† Ver. 14. "An t-Aon Ceart." .i. ár Slánuiġṫeóir do ṫaisbeáin é féin do Ṗól. Gníoṁ. ix. 17.

18 orm, Agus go bḟeaca é agus go nduḃairt sé liom:
Brostuiġ agus imṫiġ go luaṫ a' Ierúsalem, óir ni
19 glacfaid siad t'ḟiaḋnuise orm-sa. Agus duḃart-sa:
A Ṫiġearna, is eól dóiḃ [1] go mbinnse ag cur na
ndaoine a ċreid ionat-sa isteaċ i bpríosún agus 'gá
20 mbualaḋ insna sinagógaiḃ; Agus nuair a ḃí fuil
Stiopáin t' ḟinné-se, d'á dortaḋ [2] ḃíos-sa láiṫreaċ,
agus ḃíos toilteanaċ, agus ḃíos ag taḃairt aire
21 do ḃrataiḃ na ndaoine a ḃí 'gá ṁarḃú. Agus duḃ-
airt sé liom: Imṫiġ leat, óir is ag triall ar na gein-
tiḃ i gcéin a ċuirfead-sa tu.
22 D'éisteadar leis go dtáinig an focal san. Ansan
d'árduiġdar a nglór agus duḃradar: Cuir as an
23 saoġal a leiṫéid sin. Ní cóir é ḃeiṫ beó. Agus
ḃíodar ag liúirig agus ag caiteaṁ a mbalcuisí díoḃ
24 agus ag stealladh na cré sa n-aer. Ansan d'órduiġ an
tribiún é ṫaḃairt isteaċ sa longṗort agus gaḃáil de
sgiúirsiḃ air, agus é ṗianaḋ, ċun go ḃfaġaḋ sé amaċ
cad é an ċúis go raḃdar ag liúirig mar sin 'n-a
25 ċoinniḃ. Do ċeangaladar Pól le téadaiḃ. Ansan
duḃairt sé leis an dtaoiseaċ céad a ḃí 'n-a ṡeasaṁ
i n'aice: An ḃfuil ceaduiġṫe daoiḃ gaḃáil de sgiúir-
26 siḃ ar ḟear Rómánaċ gan é daoraḋ ar dtúis? Nuair
a ḋ'airiġ an taoiseaċ céad an focal san ċuaiḋ sé ag
triall ar an dtribiún agus d'innis sé dó é agus duḃ-
airt sé: Cad é seo a ṁeasann tú a ḋéanaṁ? Fear
27 Rómánaċ iseaḋ an duine sin. Ansan do ṫáinig an
tribiún agus duḃairt sé leis: Innis dom an fear
Rómánaċ tu? Agus duḃairt seisean: Iseaḋ.
28 D'ḟreagair an tribiún: Ḋiolas-sa mórán airgid as
an bpríḃléid sin a ḋ'ḟáġail. Agus duḃairt Pól: Do
29 rugaḋ mise aṁlaiḋ. D'imṫiġ uaiḋ láiṫreaċ na
daoine a ḃí ċun é ṗianaḋ. Ṫáinig eagla ar an dtri-
biún féin nuair a fuair sé gur ḃ'ḟear Rómánaċ é
agus go raiḃ sé tar éis é ċeangal.

30 Ansan, lár n-a ṁáireaċ an lae sin, ba ṁian leis a
ḋ'ḟáġail amaċ níos cruinne cad a ḃí ag na Iúdaiġ.

[1] *Supra* viii. 3. [2] *Supra* vii. 57.

'á ċur 'n-a leiṫ, agus do sgaoil sé é, agus d'órduiġ
sé na sagairt agus an Ċóṁairle do teaċt i bfoċair
a ċéile agus ṫug sé Pól amaċ agus ċuir sé os a gcóṁ-
air é.

CAIBIDIOL XXIII.

Pól i láṫair na cóṁairle. Deinid na Iúdaiġ ceilg ċun é ṁarḃú. Curtar go Caesaréa é.

D'ḟéaċ Pól ar an gcóṁairle agus duḃairt sé: 1
A ḟeara, a ḃráiṫre, tá mo ġnó déanta agamsa i ngaċ
deaġ-ċoinsias, i dtaoḃ Dé, go dtí an lá so indiu
againn. Ansan duḃairt an t-árd-ṡagart, Ananias, 2
leis na daoine a ḃí i n'aice é ḃualaḋ sa ḃéal. Duḃ- 3
airt Pól leis, áṁṫaċ: Buailfiḋ Dia tusa, a ḟala
*aolta. Tusa ad ṡuiḋe ċun breiṫe ṫaḃairt ormsa
do réir na dliġe, agus, i n-aġaiḋ na dliġe, a n-órd-
uiġeann tú mé ḃualaḋ? Agus duḃairt na daoine 4
a ḃí n-a seasaṁ i n'aice: An ag easgainí ar árdṡagart
Dé ataoi? Agus duḃairt Pól: Ní raiḃ 'ḟios agam, 5
a ḃráiṫre, gur ḃ'é an t-árdṡagart é. Óir tá sgrioḃṫa:
[1] Ná taḃair droċ-ċainnt d'uaċtarán do ḋaoine.
Aċ ḃí 'ḟios ag Pól gur de sna Saddúciniġ cuid 6
acu agus gur de sna Fairisíniġ an ċuid eile, agus
duḃairt sé go h-árd: A ḃráiṫre, [2] Fairisíneaċ iseaḋ
mise, mac Fairisíniġ. Is mar ġeall ar ṡúil le h-ais-
eiriġe na marḃ atáim ar mo ṫriail. Nuair a ḃí an 7
méid sin ráiḋte aige d'éiriġ toirmeasg idir na
Fairisíniġ agus na Saddúciniġ agus deineaḋ dá
ċuid de'n ḃuiḋin. [3] Óir deir na Sadduciniġ ná fuil 8
aiseiriġe ann, ná aingeal, ná spioraid. Agus adaṁ-
uiġid na Fairisíniġ gaċ niḋ acu. Ansan d'éiriġ 9
collóid ṁór. Do ṗreab cuid de sna Fairisíniġ 'n-a
seasaṁ agus ḃíodar ag aiġneas agus deiridís: Ní
ḃfaiġmíd aon olc sa duine seo. Má laḃair spioraid
leis, nú aingeal, cad é sin d'aoinne eile sin. Ansan, 10
nuair a ḃí an sgéal 'n-a ḃruiḋin ċaortainn eatarṫa

[1] Exod. xxii. 28. [2] Phil. iii. 5. [3] Mait. xxii. 23.

* .i. a ḋuine atá geal lasmuiċ agus duḃ laistiġ.

Ḃí eagal ar an dtribiún go stracfaidís as a ċéile Pól,
agus d'órduiġ sé do sna saiġdiúirí dul síos agus é
ṫógaint uaṫa agus é ṫabairt isteaċ sa longṗort.
11 An oiḋċe 'n-a ḋiaiḋ san do ṡeasaiṁ an Tiġearna
láiṁ leis agus duḃairt sé: Ḃí seasaṁaċ! Fé mar
atá fiaḋnuise déanta agat ormsa i n-Ierúsalem
caiṫfir fiaḋnuise déanaṁ orm sa Róiṁ.
12 Aċ nuair a ṫáinig an lá ṫáinig rainnt de sna Iúdaiġ
i ḃfoċair a ċéile agus ḋearḃuiġdar ná h-iosfaidís bia
agus ná h-ólfaidís deoċ go dtí go mbeaḋ Pól marḃ
13 acu. Ḃí breis agus daċad duine acu ann a ċuir an
14 dearḃú san orṫa féin. Ansan ṫánadar ag triall
ar uaċtaránaiḃ na sagart agus ar na seanóiriḃ agus
duḃradar: Tá ceangal fé easgaine cuirṫa againne
orainn féin gan aon niḋ do ḃlaise go marḃuiġmíd
15 Pól. Anois, d'á ḃríġ sin, cuiriḋ-se agus an ċóm-
airle scéala ag triall ar an dtribiún agus abraiḋ
leis é ċur ċúġaiḃ, fé mar a ḃeaḋ eólus éigin níos
cruinne uaiḃ 'n-a ṫaoḃ. Táimídne ollaṁ agus sar a
sroisiḋ sé sibse beiḋ sé marḃ againn.
16 Ḃí mac deirḃṡéar do Ṗól ag éisteaċt leis an uisge-
fé-ṫalaṁ. Ṫáinig sé agus ċuaiḋ sé isteaċ sa long-
17 ṗort agus d'innis sé do Ṗól an scéal. Ġlaoiḋ
Pól ċuige duine de sna taoiseaċaiḃ céad agus duḃ-
airt sé leis: Beir an buaċaill seo ag triall ar an
18 dtribiún; tá niḋ aige le h-innsint dó. Ṫóg seisean
leis é ag triall ar an dtribiún agus duḃairt sé:
Duḃairt an príosúnaċ, Pól, liom an buaċaill seo
ṫabairt ċúġat mar go ḃfuil rud aige le ráḋ leat.
19 Do rug an tribiún ar láiṁ air, agus d'imṫiġ sé i leiṫ
taoiḃ leis agus ċuir sé an ċeist ċuige: Cad é seo
20 atá agat le h-innsint dom? Agus duḃairt seisean:
Tá socair ag na Iúdaiġ ar a iarraiḋ ort Pól do ċur
ag triall orṫa amáireaċ, ċun na cómairle, mar
d'eaḋ go dteastuiġeann uaṫa é ċeistiú níos géire
21 ar niḋ éigin. Aċ ná creiḋse iad. Tá breis agus
daċad fear acu ag faire i gceilg air agus tá ceangal
fé easgaine* cuirṫa acu orṫa féin gan bia d'iṫe ná

* nó dearḃú fé easgaine.

deoċ a ḋ'ól go marḃuiġid siad é, agus táid siad
ollaṁ anois ag feiteaṁ leis an ngeallṁaint uait.
Do ċuir an tribiún uaiḋ an buaċaill agus duḃairt 22
sé leis gan a ḋ'innsint d'aoinne gur ṫug sé an méid
sin eolus dó féin.
Ansan do ġlaoiḋ sé ċuige beirt taoiseaċ céad 23
agus duḃairt sé leó: Ollṁuiġiḋ ḋá ċéad saiġdiúir,
agus deiċniuḃar a's trí fiċid marcaċ, agus ḋá ċéad
luċt sleaġ, ó'n dtríṁaḋ h-uair de'n oiḋċe, ċun dul
go Caesaréa; Agus ollṁuiġiḋ eaċra iompair ar 24
a gcuirfid siad Pól ċun é ḃreiṫ slán ag triall ar
Ḟéilics an Ġoḃernóir. (Mar ḃí eagal air go dtóg- 25
faḋ na Iúdaiġ ar éigin é agus go marḃóċaidís é, agus
ansan go ndéanfí tromaiḋeaċt air féin, go ndéarfí
go raiḃ airgead le fáġail aige as.) Agus do sgríḃ 26
sé litir agus duḃairt sé inti:
“Claudius Lusias ċun an Ġoḃernóra ró-
uasail, Féilics, sláinte. Do rug na Iúdaiġ ar 27
an ḃfear so agus ḃíodar ar tí é ċur ċun báis.
Do fuaras féin amaċ gur ḃ'ḟear Rómanaċ é
agus ṫánag orṫa le buiḋin airm agus ṫógas
uaṫa é. Ansan teastuiġ uaim 'ḟios a ḃeiṫ agam 28
cad a ḃí acu 'á ċur 'n-a leiṫ agus ċuireas i láṫair
a gcóṁairle féin é. Ḟuaras gur neiṫe éigin 29
a ḃain le n-a ndlíġe féin a ḃí acu 'á ċur n-a leiṫ,
agus ná raiḃ aon ċoir déanta aige do ṫuillfeaḋ
bás ná braiġdineas. Ansan do h-innseaḋ dom 30
go raiḃ ceilg déanta acu ḋó agus ċuireas ag
triall orṫa é, agus duḃart leó-san pé niḋ a
ḃí acu le cur 'n-a leiṫ, é ċur n-a leiṫ ad láṫair-
se. Slán leaṫ.”
Ansan do ṫóg na saiġdiúirí leó Pól, fé mar a 31
h-órduiġeaḋ dóiḃ, sa n-oiḋċe, go h-Antipatris,
Agus amáireaċ a ḃí ċúġainn do leogadar do'n marc- 32
ṡluaġ dul leis agus ṫánadar féin tar n-ais go dtí
an longṗort. Ċuadar-san go Caesaréa agus tuga- 33
dar an litir do'n Ġoḃernóir agus ċuireadar Pól 'n-a
láṫair. Do léiġ sé an litir Ansan d'ḟiafraiġ sé 34
cad é an ceanntar n-ar ḃ' as é, agus nuair a fuair sé
gur ḃ' ó Ċilicia é: Éistfead leat, ar seisean, nuair 35

a ṫiocfaiḋ an ṁuinntir atá ag cur ad leiṫ. Agus d'órduiġ sé é ċur fé ċimeád i gcúirt Héróid.

Caibidiol XXIV.

Pól 'ġá ċosaint féin i láṫair Féilics, an gobernóir. An creideaṁ dá ṁúineaḋ aige dó.

1 Ansan, i gcionn ċúig lá, ṫáinig uaċtarán na sagart,
Ananias, anuas agus cuid de sna seanóiriḃ, agus
cainnteóir dár ḃ'ainim Tertullus, agus ċuadar i
láṫair an gobernóra i gcoinniḃ Póil. Do glaoḋaḋ
Pól agus ċrom Tertullus ar é ḋaoraḋ: Adṁuig-
míd i gcóṁnuiġe agus ins gaċ ball, Agus le buiḋċas
2,3 mór, a Ḟéilics oirḋeirc, méid na síoṫċána atá againn
de d'ḃarr-sa agus liaċt na neiṫ atá d'á seólaḋ ar
4 leas tréd' ṁórċiall. Aċ, ionus ná cuirfinn a ṫuille
righnis ort, iarraim ort éisteaċt, de d'ċeannsaċt, le
5 beagán focal uainn. Fuaramair an fear so, i n'ann-
sgian, ag déanaṁ toirmisg ameasg na n-Iúdaċ go
léir ar fuid an doṁain agus 'n-a ċeann ar an aicme
6 annrianta san, na Nasarénaċ. Do ṁeas sé an
teampall do ṡárú agus do rugamair air agus
ċeapamair breiṫ a ṫaḃairt air do réir ár ndliġe.
7 Aċ ṫáinig Lusias, an tribiún, agus neart slóg aige
8 agus ḃain sé as ár láṁaiḃ é. Agus d'órduiġ sé an
ṁuinntir a ḃí ag cur 'n-a leiṫ do ṫeaċt ad' láṫair-se,
agus féadfair féin a ḋ'ḟáġail uaiḋ, ad ḃreiteaṁ,
eólus ar na neiṫiḃ seo go léir atá againne á ċur n-a
9 leiṫ. Ansan d'aontuiġ na Iúdaiġ mar an gcéadna
agus duḃradar go raiḃ san aṁlaiḋ.
10 Ansan d'ḟreagair Pól, (óir do ḃagair an Gober-
nóir ċuige labairt):
Ó 's eól dom go ḃfuilir-se ad ḃreiteaṁ ar an náis-
iún so le fada 'ḃliantaiḃ is móide sin is fonn liom
11 sásaṁ a ṫaḃairt am taoḃ féin. Is féidir duit a
ḋ'ḟáġail amaċ ná fuil aċ dá lá déag ó ċuas go Ierú-
12 salem ċun aḋarta déanaṁ, Agus ní ḃfuaradar me

ag aiġneas le h-aoinne sa teampull, 'ná ag cruinniú
na ndaoine, ins na sinagógaiḃ, Ná ar fuid na caṫ-
raċ; agus ní'l ar a gcumas a taisbeáint duit-se gur 13
fíor na neiṫe atá acu 'á ċur am leiṫ. Adṁuiġim 14
an méid seo ḋuit, áṁṫaċ, i dtaoḃ na sliġe seo ar a
dtugaid siad eiriceaċt, sin mar a ḋeinimse seirḃís
do'n Aṫair agus do m'Ḋia, óir creidim gaċ uile níḋ
atá sgríoḃṫa sa dliġe agus in sna fáiḋiḃ, Go ḃfuil 15
mo ṁainiġin agam as Dia, fé mar atá acu so féin, go
dtiocfaiḋ aiseirġe na ndeaġ-ḋaoine agus na ndroċ-
ḋaoine. Táim féin ag déanaṁ mo ḋíċill air seo, mo 16
ċoinsias a ċimeád glan i gcóṁnuiġe ċun Dé agus
ċun daoine. Do ṫánag tar éis mórán blian ċun 17
déarca ḋéanaṁ ar mo ḋaoine féin agus ċun ofrá-
laċ a déanaṁ agus ċun móid a ċóṁlíonaḋ. [1] Sa 18
n-obair sin isead do fuaradar me am ġlanaḋ sa
teampull, agus ní le sluaġ ná le collóid, Aċ roinnt 19
Iúdaċ* ó Ásia,—agus ḃí sé ceart iad san a taḃairt
anso ad láṫair agus leogaint dóiḃ neiṫe ċur am leiṫ
má ḃí aon rud am ċoinniḃ acu. Nú aḃraidís seo 20
féin é, má fuaradar aon ċionntaċt ionam nuair a
ḃíos am ṡeasaṁ i láṫair na cóṁairle, Aċ an t-aon 21
ḟocal aṁáin úd a laḃras amaċ agus me am ṡeasaṁ
eatarṫa: [2] Is i dtaoḃ aiseirġe na marḃ atá ḃreiṫ
agaiḃse 'á taḃairt orm-sa indiu.

Ansan do ċuir Féilics ar cáirde iad, óir do ṫuig 22
sé go cruinn i dtaoḃ na sliġe sin agus duḃairt sé:
Nuair a ṫiocfaiḋ Lusias, an tribiún, anuas éisteaḋ liḃ.
Agus d'órduiġ sé do'n taoiseaċ céad eisean do 23
ċimeád agus suaiṁneas a taḃairt dó agus gan aoinne
d'á ṁuinntir a ċosg ar ḟritáilaṁ a déanaṁ air.

Ansan, tar éis suim laeṫanta, táinig Féilics agus a 24
ḃean, Drúsilla,—Iúdaċ ab eaḋ í,—agus ġlaoiḋ sé ċuige
Pól agus d'éist sé le tuairisg uaiḋ ar an gcreideaṁ
atá i n-Íosa Críost. Agus ḃí sé ag léiriú dó ar 25
ceart agus ar ġeanmnaiḋeaċt, agus ar an mbreiṫ-
eaṁantas atá le teaċt, agus ṫáinig criṫeagla ar
Ḟéilics agus duḃairt sé: Imṫiġ anois, aċ nuair a

* .i. do laḃair am ċoinniḃ.

[1] *Supra* xxi. 26. [2] *Supra* xxiii. 6.

26 beiḋ caoi agam cuirfead fios ort. Sa n-am gcéadna
ḃí sé ag braṫ air go dtaḃarfaḋ Pól rainnt airgid dó,
agus uime sin ċuir sé fios go minic air agus ḋein sé
cainnt leis.
27 Aċ d'imṫig dá ḃliain, agus ṫáinig Porcius Féstus
i n-inead Féilics. Agus mar ḟásaṁ ar na Iúdaiġ
d'ḟág Féilics Pól sa ṗríosún.

CAIBIDIOL XXV.

Caesar dá ġairm ag Pól. Is áil le h-Agrippa, an Rí, éisteaċt leis.

1 Trí lá tar éis teaċt d' Ḟéstus sa ċeanntar ċuaiḋ
2 sé suas ó Ċaesaréa go Ierúsalem. Agus ṫáinig
uaċtaráin na sagart agus uaisle na nIúdaċ ag triall
air i gcoinnib Ṗóil agus ḃíodar á d'iarraiḋ aċainiġe
3 air, á d'iarraiḋ go mbeaḋ sé fáḃramail dóiḃ 'n-a
ċoinniḃ, go n-órdóċaḋ sé é ṫaḃairt go Ierúsalem,
agus ḃí ceilg déanta acu ċun go marḃóċaidís é ar
4 an sliġe. Aċ duḃairt Féstus go gciméadfí Pól i
gCaesaréa agus go mbeaḋ sé féin ag dul ann go luat.
5 Agus, ar seisean, na daoine ar ḃúr measg-sa atá
ábalta air, téidís síos i n-aonḟeaċt liom agus má
tá coir déanta ag an nduine cuiridís 'n-a leiṫ í.
6 Níor ḟan sé 'n-a measg aċ oċt lá nú deiċ lá 'n-a
ḋiaiḋ san, agus ċuaiḋ sé síos go Caesaréa agus an lá
n-a ḋiaiḋ san do ṡuiḋ sé sa tribúnal agus d'órduiġ sé
7 Pól a ṫaḃairt 'n-a láṫair. Do tugaḋ, agus do ṡeasaiṁ
'n-a ṫimpal na daoine ṫáinig anuas o Ierúsalem, agus
ċuireadar a lán neiṫe troma 'n-a leiṫ, aċ níor ḟéadadar
8 iad a ḋeiṁniú, Mar ḋein Pól iad do ḟreagairt: Ní'l
coir déanta agam i n-agaiḋ dliġe na nIúdaċ, ná i
9 n-aġaiḋ an teampuill, ná i n-aġaiḋ Ċaesair. Ba ṁian
le Féstus, áṁ, comaoine ċur ar na Iúdaiġ agus
duḃairt sé, ag freagairt Ṗóil: An mait leat dul
suas go Ierúsalem agus go dtaḃarfí breiṫ ort ansan
am láṫair-se, i dtaoḃ na neiṫ seo? Annsan duḃairt
10 Pól Táim am ṡeasaṁ ag tribiúnal Ċaesair. Is

ann is ceart breiṫ do ḃreiṫ orm. Ní'l coir déanta
i n-aġaiḋ na nIúdaċ agam, mar is eól duit-se go dian-
ṁaiṫ. Má tá coir déanta agam, ná aon niḋ do 11
ṫuillfeaḋ bás, ní'l aon ċur i gcoinniḃ an ḃáis agam; aċ
mura ḃfuil aon niḋ aṁlaiḋ, de sna neiṫiḃ seo atá
acu á ċur am leiṫ, ní'l ar ċumas aon duine me ṫaḃ-
airt suas dóiḃ. Gairmim Caesar. Ansan do labair 12
Féstus leis an gcóṁairle, agus d'ḟreagair sé: Do
ġairmis Caesar; go Caesar a raġair.

Agus nuair a ḃí rainnt laeṫanta curta ḋíoḃ acu 13
ċuaiḋ Agrippa, an rí, agus Bernicé, síos go Caesaréa,
ag fáiltiú roiṁ Ḟéstus. Ḋeineadar riġneas ann 14
ar feaḋ mórán laeṫanta agus d'innis Féstus do'n
rí i dtaoḃ Ṗóil: Fear, ar seisean, a d'ḟág Féilics
anso 'n-a ṗríosúnaċ. Agus nuair a ḃíos i nIerúsalem 15
ṫáinig uaċtaráin agus seanóirí na nIúdaċ ċúġam
ġá iarraiḋ orm é ḋaoraḋ ċun báis. Duḃart leó 16
náċ é béas na Róṁánaċ aon duine ḋaoraḋ ċun báis
gan luċt a ċionntuiġṫe taḃairt os a ċóṁair agus
caoi taḃairt dó ar é féin do ċosaint agus ar é féin
do ġlanaḋ ar na coirte. Aċ do ṫánadar anso láiṫ- 17
reaċ, agus amáireaċ a ḃí ċúġainn do ṡuiḋeas sa
tribiúnal agus d'órduiġeas an fear a ṫaḃairt am
láṫair. Ansan d'eiriġ na cionntuiġṫeóirí aċ níor 18
ċuireadar aon rud 'n-a leiṫ n-ar ḟéadas aon droċ-
niḋ ḋ'feisgint ann. Aċ ḃí ceisteana éigin acu 'n-a 19
ċoinniḃ a ḃain le pé deismireaċt creidiṁ atá acu
féin, agus i dtaoḃ Íosa éigin a fuair bás agus go
raiḃ Pól 'gá ráḋ é ḃeiṫ beó. Níor ṁaiṫ liom 20
féin aon ḃaint a ḃeiṫ agam le niḋ de'n tsórd san
agus d'ḟiafraiġeas de ar ṁaiṫ leis dul go Ierú-
salem ċun go dtaḃarfí breiṫ air ins na neiṫiḃ sin.
Aċ do ḋein Pól gairm, go gcimeádfí é ċun go n-aireó- 21
ċaḋ Augustus a ċúis, agus d'orduiġeas é ċimeád
go gcuirfeaḋ ag triall ar Ċaesar é.

Ansan duḃairt Agrippa le Féstus: Ba ṁaiṫ liom 22
féin, leis, an fear san do ċloisint. Cloisfir amáir-
eaċ é, ar seisean.

Amáireaċ a ḃí ċúġainn ṫáinig Agrippa agus Ber- 23
nicé agus leaṫaḋ mór fúta. agus ċuadar isteaċ sa

halla éisteaċta, iad féin agus na triḃiúin agus
maiṫe móra na caṫraċ, agus d'órduiġ Féstus Pól
24 a ṫaḃairt 'n-a láṫair. Ansan duḃairt Féstus: A rí
Agrippa agus a ḟeara uile atá againn anso, ċíonn
siḃ an duine sin. Nuair a ḃíos i nIerúsalem ṫáiniġ
an pobul Iúdaċ go léir ċúġam 'ġá iarraiḋ orm agus
'ġá ráḋ i nguṫanaiḃ árda nár ċeart é ḃeiṫ beó a
25 ṫuille. Aċ níor ḟéadas féin a ḋ'ḟeisgint go raiḃ
aon rud déanta aige do ṫuillfeaḋ bás. Aċ do ġairm
sé féin Augustus agus tá socair agam ar a ċur ċuige.
26 Ní'l aon níḋ cruinn agam, áṁ, le sgrí 'n-a ṫaoḃ ag
triall ar mo ṫiġearna. Uime sin do ṫugas anso
ċúġaiḃ-se é, agus ċúġat-sa go mór mór, a rí Agrippa,
go gceisteóċaḋ siḃ é agus go mbeaḋ rud agam a
27 sgrífinn. Óir measaim gur obair ṁí-réasúnta cime
ċur uaim agus gan a ḋ'innsint cad 'tá 'n-a ċoinniḃ.

CAIḂIDIOL XXVI.

Cúntas ag Pól ḋá ṫaḃairt d' Agrippa ar a ḃeaṫa, ar conus a h-iompuiġeaḋ ċun an ċreidiṁ é, agus ar an obair a ḃí le déanaṁ aige.

1 Ansan duḃairt Agrippa le Pól: Tá cead cainnte ar
do ṡon féin agat. Do ṡín Pól a láṁ agus ċrom sé
ar a sgéal a ḋ'innsint.
2 Is maiṫ an ḃail orm, dar liom, a rí Agrippa, gur
ad láṫair-se atá orm me féin a ċosaint indiu ar na
3 neiṫiḃ seo go léir atá ag na Iúdaiġ 'á ċur am leiṫ, go
mór mór, toisg eolus a ḃeiṫ agat ar na nósaiḃ agus
ar na ceisteanaiḃ atá ameasg na n-Iúdaċ. Uime
sin iarraim ort éisteaċt go foiḋneaċ liom.
4 Tá aiṫne ag na Iúdaiġ go léir ar an saġas beaṫa
ċaiṫeas ó m'óige, óir is ameasg mo náisiúin féin
5 i nIerúsalem a ċaiṫeas í. Tá ḟios acu, (dá mba
ṁaiṫ leó é ḋ'innsint i ḃfiaḋnuise), gur ṁaireas, do
réir na h-aicme is deiṁniġṫiġe i n-ár gcreideaṁ,
6 am Ḟairisíneaċ. Agus tá ḃreiṫ 'á ṫaḃairt orm anois
mar ġeall ar an ṁainiġin atá agam as an ngeallaṁ-

aint a ṫug Dia d'ár n-aiṫreaċaiḃ, An ġeallaṁaint 7
sin go ḃfuil an dá ṫreiḃ déag againn, atá ann, ag
déanaṁ réir Dé do ló agus d'oiḋċe, ag braṫ ar í
d'ḟagáil. Is í an ṁainiġin sin atá ag na Iúdaiġ 'á ċur
am leiṫ-se, a rí. Cad 'n-a ṫaoḃ náċ féidir, dar 8
liḃse, a ċreideaṁaint go n-aiṫḃeoḋann Dia na mairḃ?
Ḃí sé buailte isteaċ am aigne-se féin go raiḃ 9
ceangailte orm mórán neiṫe ḋéanaṁ i gcoinniḃ ainime
Íosa Nasareit. [1] Agus do ḋeinead, i nIerúsalem. 10
Ċuireas mórán daoine naoṁṫa isteaċ i bpríosúnaiḃ.
Ḟuaras úġdarás ó uaċtaránaiḃ na sagart agus nuair
a ḃídís (na naoiṁ) le cur ċun báis is mise ṫugaḋ
an t-órdú liom ċuige. Agus ins na sinagógaiḃ 11
go léir ḃinn go minic ag cur pionóis orṫa, agus
ċuirinn fiaċaiḃ orṫa diaṁaslaḋ ḋéanaṁ, agus do
méaduiġeaḋ mo ḃuile 'n-a gcoinniḃ i dtreó go mbinn
'ġá ngéarleanṁaint isteaċ ins na caṫaraċaiḃ iasaċta
féin.

[2] Agus ḃíos ag dul go Damascus ar an inntinn 12
sin agus úġdarás agus cead agam ó uaċtaránaiḃ na
sagart, Agus, a rí, do ċonnac ar an sliġe i lár an 13
lae, ag taitneaṁ am ṫimpal agus timpal ar na daoine
a ḃí le m'ċois, solas ar na flaṫais agus é níos treise
ná solus na gréine. Agus tuiteamair go léir ċun 14
talaiṁ, agus d'airiġeas-sa an guṫ ag laḃairt liom sa
teangain Eaḃra: A Ṡaul, a Ṡaul, cad ċuige ḋuit
ḃeiṫ 'am ġéarleanṁaint? Is deacair duit ḃeiṫ ag
speaċuiol i n-aġaiḋ an ṗriocaire.

Agus duḃart-sa: Cia h-é tu, a Ṫiġearna? Agus 15
duḃairt an Tiġearna: Mise Íosa atá agat d'á ġéar-
leanṁaint. Aċ eiriġ agus seasaiṁ ar do ċosaiḃ, 16
óir is ċuige taisbeánas me féin duit ċun go ndéan-
fainn díot seirḃíseaċ agus finné ar na neiṫiḃ a ċonn-
aicis agus ar na neiṫiḃ 'na ḃfeicfir me, 'gat taḃairt 17
saor ó'n bpobul agus ós na geinte na ḃfuilim 'ad
ċur ċúċa anois, Ċun a súl a ḋ'osgailt dóiḃ ionus go 18
n-iompóċaidís ó'n ndoirċeaċt ċun an tsoluis agus
ó ċóṁaċt Śátain ċun Dé, ionus go ḃfaiġdís maiṫ-

[1] *Supra* viii. 3. [2] *Supra* ix. 2.

eaṁnaċas peacaí agus inead ameasg na naoṁ tríd
an gcreideaṁ atá ionamsa.
19 Dá ḃríġ sin, a rí Agrippa, níor ṫugas-sa diúlta
20 do'n radharc ó neaṁ, [1] Aċ do ċraoḃsgaoileas é,
do'n ṁuinntir atá i nDamascus ar dtúis, agus
i nIerúsalem, agus i gcríċ Iudaea ar fad, agus do
sna Geintiḃ, ionus go ndéanfaidís aiṫriġe agus go
n-iompóċaidís ar Ḋia, ag déanaṁ dionġaḃála na
21 h-aiṫriġe d'oiḃreaċaiḃ. Mar ġeall air sin isead
[2] do rug na Iúdaiġ orm nuair ḃíos sa teampull agus
22 ṁeasadar me ṁarḃú. Aċ do ċaḃruiġ congnaṁ Ḋé
liom agus táim am ṡeasaṁ go dtí an lá indiu, ag
déanaṁ fiaḋnuise do ḃeag a's do ṁór, gan aon rud
do ráḋ lasmuiġ de sna neiṫiḃ aduḃairt na fáiḋe a
23 ḃí le teaċt agus Maois, Go ndéanfaḋ Críost fulag
agus gur ḃ'é an ċéad duine é d'eireóċaḋ ós na mairḃ
agus do noċtfaḋ an solus do'n ṗobul agus do sna
Geintiḃ.
24 Le linn na cainnte sin do ráḋ dó agus é ġá ċosaint
féin duḃairt Féstus do ġuṫ árd: As do ṁeaḃair
atáoi, a Ṗóil. Tá iomad léiġinn 'ad ċomáint as do
25 ṁeaḃair. Nílim as mo ṁeaḃair, a Ḟéstuis oirḋeirc.
26 Táim ag innsint na fírinne gan ḃaois. Tá eolus ar
na neiṫiḃ seo ag an rí atá ag éisteaċt le m'ċainnt gan
sgáṫ; óir ní ṁeasaim gur féidir aon níḋ acu ḃeiṫ las-
muiġ d'á eólus. Ní h-i gcúinne a deineaḋ aon níḋ
27 acu. An gcreideann tú na fáiḋe, a rí Agrippa?
28 Tá 'ḟios agam go gcreideann tú. Ansan duḃairt
Agrippa le Pól: Is beag ná go n-áitiġeann tú orm
29 iompáil am Ċríostaiḋe. Agus duḃairt Pól: Go
dtugaiḋ Dia dom, 'n-a ḃeag a's 'n-a ṁór, ní h-aṁáin
tusa aċ gaċ a ḃfuil de ḋaoiniḃ anso ag éisteaċt liom
d'iompáil ar an gcuma san agus iad a ḃeiṫ mar me
féin, aċ gan na slaḃraí seo ḃeiṫ orta.
30 Ansan d'eiriġ an rí agus an goḃernóir agus Ber-
31 nicé agus a raiḃ 'n-a suiḋe 'n-a ḃfoċair. Agus
d'imṫiġdar i leiṫ taoiḃ agus ḃíodar ag cainnt, agus
duḃradar: Ní'l aon rud déanta ag an nduine sin a

[1] *Supra* ix. 20. [2] *Supra* xxi. 31.

ṫuillfeaḋ bás ná braiġdineas dó. Agus duḃairt 32
Agrippa le Ḟéstus: D'ḟéadfí an duine sin do leog-
aint ċun siúḃail mura mbeaḋ gur ġairm sé Caesar.

CAIBIDIOL XXVII.

Cuirtar Pól ar bórd luinge ċun dul sa Róiṁ. A ṫaisteal agus a longbrise.

Ansan, do socaruiġeaḋ ar ḋul ar uisge go dtí 1
an Eadáil agus ar Ṗól agus ná príosúnaiġ eile taḃ-
airt ar láiṁ do ṫaoiseaċ céad dár b'ainim Iúlius,
de ḃuíḋin Augustuis, [1]Agus ċuamair ar bórd luinge 2
Adruméitiġe, ċun go seólfaimís san ċiuṁais tráġa
na h-Ásia, agus tógamair ár seólta. Agus d'ḟan
i n-ár ḃfoċair Aristarcus an Macedonaċ, ó Tessa-
lonica.
Ṫánamair an lá 'n-a ḋiaiḋ san go Sídón. Agus ḃí 3
Iúlius ceannsa le Pól agus do leog sé ḋó dul ċun
a ċáirde agus aire ṫaḃairt dó féin. Ansan d'ḟága- 4
mair an áit sin agus ṡeólamair ar sgáṫ Cúpruis mar
ḃí an ġaoṫ i n-ár gcoinniḃ. Agus ṡeólamair tré 5
ḟarraige Ċilicia agus Ṗamṗilia, agus ṫánamair go dtí
Lustra, atá i Lucia, Do fuair an taoiseaċ céad, sa 6
n-áit sin, long Alecsandríneaċ a ḃí ag dul san-Eadáil
agus ċuir sé uirti sinn.
Ansan ḃíomair ag gluaiseaċt go ríġin ar fead 7
mórán laeṫanta gan teaċt aċ ar aġaiḋ Ċniduis, mar
ḃí an ġaoṫ 'ġár gcosg, agus ṡeólamair i gcóṁgar do
Ċréta, láiṁ le Salmóné. Do ṡeolamair ṫar an áit 8
sin, agus ba ḋeacair é, agus ṫánamair go dtí áit ar
a dtugtí Deaġċuanta, i n-aice le caṫair Talassa.
Ansan ḃí mórán aimsire caitte agus ḃí taisdeal 9
farraige contaḃarṫaċ mar ḃí aimsir an trosgaiḋ
imiġte, agus ḃí Pól ag taḃairt cóṁairle a leasa
dóiḃ, 'Gá ráḋ leó: A ḟeara, ċím go ḃfuil tráċt na 10
farraige ag turnú ar ḃeit ana-ḋíoḃálaċ agus ana-
ċontaḃarṫaċ, ní h-aṁáin do'n luing agus do'n méid

[1] 2 Cor. xi. 25.

11 ualaiġ atá inti aċ d'ár n-anam féin ċóṁ maiṫ. Aċ
ba ṁó an truim a ċuir an taoiseaċ céad i ngiolla
na luinge agus i máiġistir na luinge 'ná i gcainnt Ṗóil.
12 Agus toisg gan an cuan san a beiṫ oireaṁnaċ go maiṫ
ċun an ġeiṁriḋ a ċaiṫeaṁ ann do ċóṁairliġ an ċuid
ba ṁó ḋíoḃ imṫeaċt ar agus féaċaint an bféadfaidís
dul agus an geiṁreaḋ ċaiṫeaṁ i bFoenicé, cuan de
ċuantaiḃ Ċréta atá ag féaċaint siar ó ḋeas agus siar
ó ṫuaiḋ.
13 Do ṡéid an ġaoṫ andeas dóiḃ agus ṁeasadar go
raiḃ gaċ níḋ ar a dtoil acu agus ġluaiseadar ó
14 Assan agus san ċiuṁais trága Ċréta. Aċ go luaṫ
'n-a ḋiaiḋ san d'éiriġ n-a coinniḃ go stoirmeaṁail
15 an ġaoṫ ar a dtugtar Euroaculó. Do sguabaḋ
ċun siúḃail an long mar níor ḟéad sí cur i gcoinniḃ
na gaoiṫe, agus do sgaoileaḋ leis an ngaoiṫ sinn.
16 Do comáineaḋ isteaċ sinn fé sgáṫ oileáin dár b'ainim
Cauda, agus is ar éigin féadamair an bád do tógaint
17 ċúġainn; Do tógadar é agus ḋeineadar úsáid de
ċabarṫaiḃ agus ċuireadar fúnsai fé'n luing; agus
le h-eagla go dtuitfidís isteaċ sa beó-ġainiṁ do
leagadar na seólta, agus bíodar ag imṫeaċt ar an
18 gcuma san. An lá 'n-a ḋiaiḋ san ḋeineadar caiṫ-
eaṁ amaċ, óir bíomair ġár suataḋ go ró-ṁór leis
19 an stoirm. Agus an triṁaḋ lá do ċaiṫeadar amaċ
20 le n-a láṁaiḃ féin gléas na luinge. Ansan bíomair
mórán laeṫanta gan grian na réiltín a ḋ'ḟeisgint,
agus stoirm nár ḃeag ag bagairt orainn, i dtreó go
raiḃ gaċ súil le n-ár dteaċt slán imiġte.
21 Agus ansan, tar éis iad a beiṫ aḃfad gan bia
ċaiṫeaṁ, do ṡeasaiṁ Pól eatarṫa agus duḃairt sé:
A ḟeara, is mairg nár glacaḋ mo ċóṁairle-se agus
gan imṫeaċt ó Ċréta, agus dul ó'n ndíoḃáil seo
22 agus ó'n gcailleaṁaint seo. Agus anois iarraim
oraiḃ misneaċ a beiṫ agaiḃ. Ní caillfar aon duine
23 agaiḃ, aċ an long aṁáin. Óir do ṡeasaiṁ taoiḃ liom
anoċt aingeal Dé, n-ar leis mise agus dá ndeinim
24 seirḃís, Agus duḃairt sé: Ná bíoḋ eagal ort, a Ṗóil.
Ní foláir duit seasaṁ i látair Ċaesair; agus féaċ,
gaċ a bfuil de ḋaoine ar aon luing leat táid siad

ḃronnta ag Dia ortsa. D'á ḃríġ sin glacaiḋ mis- 25
neaċ, a ḟeara; óir creidim-se ó Ḋia, sé mar a duḃraḋ
liom, gur mar sin a ḃeiḋ. Aċ ní foláir dúinn dul 26
isteaċ ar oileán áiriṫe.

Aċ nuair a ṫáinig an ceaṫrṁaḋ oiḋċe déag orainn 27
agus sinn ag imṫeaċt sa n-Adria tímpal an ṁeaḋon
oiḋċe, ṁeas na máirnéalaiġ go ḃfeacadar tír éigin.
Do leogadar síos an luaḋ agus fuaradar fiċe feáḋ 28
ar doiṁneas, agus nuair a ḋruideadar tamall beag
ó'n áit sin fuaradar cúig ḟeáḋ déag. Ḃí eagal orṫa 29
go raiġmís i n-áit ġarḃ agus ċuireadar amaċ ceiṫre
h-ancairí ó'n stiúir, agus b'é b'ḟada leó go mbeaḋ
sé 'n-a lá. Ansan do ṁeas na máirnéalaiġ teiċe as 30
an luing. Do leogadar síos an bád, mar ḋ'eaḋ gur
ṫeastuiġ uaṫa ancairí ċur amaċ ó ṫosaċ na luinge.
Aċ duḃairt Pól leis an dtaoiseaċ céad agus leis 31
na fir armṫa: Mura ḃfanaid siad san sa luing ní
féidir daoiḃ-se dul slán. Ansan do ġearr na saiġ- 32
diúirí téada an ḃáid agus do leogadar dó tuitim
sa n-uisge.

Agus nuair a ṫurnuiġ an solus ar teaċt d'iarr 33
Pól orṫa go léir bia ċaiṫeam, agus duḃairt sé: Siḋé
an ceaṫrṁaḋ lá déag agaiḃ ag feiṫeaṁ agus siḃ i nḃúr
dtrosgaḋ, gan aon niḋ a ṫógaint. D'á ḃríġ sin 34
iarraim oraiḃ anois bia do ċaiṫeaṁ ar son ḃúr
sláinte, óir ní caillfar oiread agus ruibe gruaige
de ċeann aon duine agaiḃ. Nuair a ḃí an méid sin 35
ráiḋte aige do ṫóg se arán agus ġaiḃ se buiḋċas le
Dia os a gcóṁair go léir, agus ḃris sé an t-arán
agus ċrom sé ar iṫe. Ansan ṫáinig suaiṁneas 36
aigne orṫa go léir agus ṫógadar an bia. Dá ċéad 37
duine agus sé duine déag a's trí fiċid againn iseaḋ
a ḃí sa luing ar faḋ. Nuair a ḃí a ndóṫin biḋ iṫte 38
acu ċaiṫeadar an ċruiṫneaċt amaċ sa ḃfarraige ċun na
luinge d'éadtromú.

Ansan, nuair a ḃí sé 'n-a lá, níor aiṫniġdar an tír, 39
aċ ṫugadar fé ndeara bléin 'na raiḃ tráiġ inti agus
ċeapadar, d'á mb' ḟéidir é, go sáḃfaidís an long
isteaċ inti. Ansan do ṫógadar na h-ancairí agus 40
do sguradar na stiúireana agus d'árduiġdar an

seól mór ċun na gaoiṫe agus do ġluaiseadar leis
an ḃfarraige, aċ do stiúruiġdar í fé ḋéin na tráġa.
41 Do ṫuiteamair isteaċ i n-áit a ḃí idir ḋá ḟarraige
agus do buaileaḋ an long um ṫalaṁ i dtreó go
raiḃ a tosaċ daingean agus gur ḃris neart na farraige
a deire.
42 Ansan do ṁeas na saiġdiúirí na príosúnaiġ a ċur
ċun báis le h-eagla go snáṁfaḋ cuid acu agus go
43 n-imṫeóċaidís. Aċ ní leogfaḋ an taoiseaċ céad
dóiḃ é, mar ṫeastuiġ uaiḋ Pól do ḃreiṫ saor, agus
d'órduiġ sé do'n ṁuinntir go raiḃ snáṁ acu iad
féin do ċaiṫeaṁ amaċ ar dtúis agus iad féin a ṡáḃáil
44 agus dul i dtír. Agus do rugaḋ an ċuid eile amaċ,
cuid acu ar ċláraċaiḃ agus cuid acu ar neiṫiḃ a ḃain
leis an luing. Agus mar sin do ṫárla go ndeaġaiḋ
gaċ duine acu beó amaċ ar an dtalaṁ tirim.

CAIBIDIOL XXVIII.

Pól i Melita ar feaḋ trí ṁí. A ṫaisteal aiṙís ar an ḃfarraige. A ṫeaċt ċun na Róṁa. A ċóṁráḋ leis na Iúdaiġ a ḃí sa ċaṫair.

1 Agus ansan nuair a ḃíomair tar éis dul slán fuar-
amair amaċ gur Melita a tugtí ar an oileán. Do
2 ġlac na daoine iasaċta san go ceannsa sinn. Do
lasadar teine agus ċuireadar compóird orainn, mar
3 ḃí fearṫainn ag teaċt agus bí fuaċt ann. Ansan ḃí
Pól tar éis rainnt aḃmaid ċrín do ḃailiú agus do ċur
ar an dteine, agus do léim aṫair niṁe, ag teiṫe ó'n
4 dteas, agus do rug sí ar láiṁ air. Nuair a ċonnaic
na daoine iasaċta an ṗiast ar sile as a láiṁ duḃradar
le n-a ċéile: Is aṁlaiḋ a ṁairḃ sé duine agus bíoḋ
go dtáinig sé saor ó'n ḃfarraige ní leogtar beó ó'n
5 ndíoltas é. Ansan do ċroṫ seisean an ṗiast isteaċ
6 sa teine agus ní raiḃ aon díoḃáil déanta ḋó. Aċ
ṁeasadar go dtusnóċaḋ sé ar at agus go dtuitfeaḋ
sé marḃ gan ṁoill. Ḃíodar ag feiṫeaṁ leis sin, aċ
nuair a ċonnacadar ná raiḃ aon níḋ ag imṫeaċt air
d'aṫaruiġdar a n-aigne agus duḃradar gur dia
éigin é.

Sa n-áit sin isteaḋ ḃí talaṁ an ḟir a ḃí n-a ċeann 7
ar an oileán. Publius ab ainim dó. Do ġlac sé sinn
agus ċuir sé cóir orainn go fial ar feaḋ trí lá.
Agus do ṫárla go raiḃ aṫair Publiuis 'n-a luiġe le 8
n-éagcrúas agus le teinneas cuirp. Ċuaiḋ Pól
isteaċ ag triall air agus ḋein sé guiḋe ar a ṡon agus
ċuir sé a láṁa air agus do leiġis sé é. Ansan, gaċ 9
a raiḃ de ḋaoine ar an oileán go raiḃ gearánta orṫa
ṫánadar agus do leiġiseaḋ iad. Agus ṫugadar 10
onóir ṁór dúinn, agus nuair a ḃíomair ċun dul ar
luing ṫugadar dúinn na neiṫe a ḃeaḋ riaċtanaċ dúinn.

Tar éis trí ṁí do ġluaiseamair, ar luing Alec- 11
sandrínig a ḃí tar éis an ġeiṁriḋ a ċaiteaṁ ag an
oileán. Agus na Castóirí an suaṫantas a ḃí uirṫi.
Agus ṫánamair go Suracúsa agus d'ḟanamair trí 12
lá ann. Ó'n áit sin do ṡeólamair tímpal fan na tíre 13
agus ṫanamair go dtí Régium, agus tar éis aon lae
aṁáin do ṡéid an ġaoṫ andeas agus ṫánamair go
Puteolí. Fuaramair bráiṫre sa n-áit sin agus 14
d'iarradar orainn fanṁaint 'n-a ḃfoċair agus
d'ḟanamair seaċt lá. Agus ansan ṫánamair go dtí
an Róiṁ. Agus as san, nuair airiġ na bráiṫre é, 15
do ċruinniġdar ċúġainn go Forum Appiuis agus ċun
na dTrí dTabairne, agus nuair a ċonnaic Pól iad
ṫug se buiḋċas do Ḋia agus ṫáinig misneaċ dó.

Agus nuair a ḃíomair tagaiṫe ċun na Róṁa do 16
tugaḋ cead do Pól fanṁaint i n'áit ċóṁnuiġṫe féin
agus fear cimeádta, armṫa, i n'ḟoċair.

Ansan, tar éis an tríṁaḋ lae, do ġlaoiḋ sé ċuige 17
maiṫe na nIúdaċ. Nuair a ṫánadar i ḃfoċair a ċéile
dubairt sé leó : A ḟeara, a ḃráiṫre, do tugaḋ mise
gaḃṫa, ó Ierúsalem, i láṁaiḃ na Róṁánaċ, agus gan
aon níḋ agam 'á ḋeanaṁ i gcoinniḃ na ndaoine ná
i gcoinniḃ nós ár sinsear. Do ṫrialadar mé agus 18
ḃíodar ċun mé leogaint saortoisg ná fuaradar aon
ċúis ḃáis ionam. Aċ do ċuir na Iúdaíġ 'n-a ċoinniḃ sin 19
i dtreó go mb' éigin dóm Caesar do ġairm, agus ní
h-aṁlaiḋ a ḃí aon níḋ agam lé cur i leiṫ mo náisiúin

20 féin. Siné cúis n-ar iarras sibse a ḋ'feiscint agus
labairt liḃ. Mar ġeall ar an ndóċas atá i n-Israél
21 iseaḋ atá an slabra so carta orm-sa. Agus dúb-
radar-san leis: Ní ḃfuaramair-ne litreaċa ad ṫaoḃ
ó Iúdaéa, ná níor ṫáinig aoinne de sna bráiṫriḃ ag
22 innsint ná ag labairt aon droċ-níḋ ad ṫaoḃ. Aċ
iarraimíd ort a ḋ'innsint dúinn cad is dóiġ leat;
óir i dtaoḃ na h-aicme seo, is eól dúinn go ḃfuil-
tear ag gabáil 'n-a gcoinniḃ ins gaċ aon ḃall.
23 Ansan do ċeapadar lá ḋó, agus ṫáinig a lán acu go
dtí an lóisdín ċuige, agus do ṁínig sé ḋóiḃ ríġeaċt
Dé agus ṫug sé fiaḋnuise ḋóiḃ air. Agus ḃí sé ó'n
maidin go dtí an tráṫnóna ag cur 'n-a luiġe orṫa
i dtaoḃ Íosa, a' dliġe Ṁaoise agus as na fáiḋiḃ.
24 Agus do ċreid cuid acu ins na neiṫiḃ a dubraḋ, agus ḃí
25 cuid acu, áṁṫaċ, nár ċreid. Agus ḃíodar ag imṫeaċt
gan ḃeiṫ ar aon-aigne, i dtreó go ndubairt Pól an
t-aon ḟocal aṁáin: Is maiṫ adubairt an Spiorad Naoṁ
26 é le n-ár n-aiṫreaċaiḃ tré ḃéal an ḟáiḋ Isáias, Mar
a ndeir sé: [1] Imṫiġ ag triall ar an bpobul san
agus abair leo: Cloisfiḋ siḃ leis an gcluais agus ní
ṫuigfiḋ siḃ, agus ċífiḋ siḃ leis an súil agus ní ṫab-
27 arfaiḋ siḃ fé ndeara; Óir tá croiḋe an ṗobuil seo
tuitite i ḃfeóil, agus le n-a gcluasaiḃ ḋeineadar
éisteaċt ḋúr, agus do ḋúnadar a súile, le h-eagla
go ḃfeicfidís le n-a súiliḃ agus go n-aireóċaidís le
n-a gcluasaiḃ agus do dtuigfidís le n-a gcroiḋe
agus go n-iompóċaidís agus go slánóċainn iad.
28 Dá ḃríġ sin bíoḋ agaiḃ fios an méid seo, go ḃfuil an
slánú so ó Ḋia d'á ċur ag triall ar na Ġeintiḃ, agus
29 éistfid siad leis. Nuair a ḃí an méid sin ráiḋte
aige d'imṫiġ na Iúdaiġ amaċ uaiḋ, agus aiġneas mór
acu eatarṫa féin.
30 Ansan d'ḟan sé ḋá ḃliain ar faḋ 'n-a ṫiġ féin, agus
31 ġlac sé gaċ aoinne do ṫáinig ag triall air. Agus
ríġeaċt Dé aige 'á ċraoḃsgaoile, agus é ag múine
na neiṫ a ḃaineann leis an dTiġearna Íosa Críost
le lán-ṁisneaċ agus gan ċosg.

[1] Isaias vi. 9; Maiṫ. xiii. 14; Marc. iv. 12; Lúc. viii. 10; Eóin xii. 40; Róṁ. xi. 8.

